

Dél-háb

30
FILLÉR

MAKAY MARGIT

HALMI FELV.

F HETI AJÁNDÉK VAALY ILONA
FELÁLT EZÜST CIGARETTA-TÁRCÁJA

IV. ÉVFOLYAM
21. SZÁM

BUDAPEST, 1930. MÁJUS 24.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

**A PHILIPS MODERN VEVŐ
2514 TELJESÍTMÉNYE**

MINDEN EDDIGIT FELŐLMUL
KEZELÉSE EGYSZERŰ
1 ÉVI JÓTALLASSAL
BÁRHOL BESZEREZHEŐ
6-12-18 HAVI RÉSZLETRE
KÉRJEN OKVETLEN RÁDIO
KERESKEDŐJÉTŐL ISMERTETÉST

PHILIPS
MINDENT A HÁLÓZATBÓL

Délibáb

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 3 P 50 fill., félévre 7.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 30 fillér. Ausztriában 60 Groschen, Csehszlovákiában 3.— korona. Jugoszláviában 6 dinár, Romániában 20 lei. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány uccsa 12. Telefon: J. 423—39, J. 423—50.

(Gyssz Robert rajon)

MÁJUSI SÉTA

Utolsó riport Orska Máriáról

Büntetőjogászok, orvosok és rendőrök ám vitatkoznak, hogy öngyilkosság történt-e vagy csak véletlen baleset — a lényegen változtatni nem lehet: Orska Mária az *Allgemeine Krankenhaus 100-as számú szobájában meghalt.*

Az újságíró — emlékezik. Megkeres egy kiszakított noteszlapot, amely nem a nyilvánosságnak készült, csak úgy magánhasználatra, futó, pillanatnyi impressziók megörökítésére. De az események, amelyekről szó van benne, annyira frissek még és a halál döbbenetes aktualitása parancsol: hadd álljon hát itt ez a naplójegyzet néhány igénytelen kúsa sorával.

— Alig pár hete történt. Valami riport felkergetett Bécsbe s dolgom végeztével a vonat indulását várva, ott kószáltam minden cél és szándék nélkül a *Ringen*, csakhogy valamivel elteljék az idő. Délfelé járt az idő, az *Opera* előtt rengetegen jártak, kerestem ismerősöket közöttük. Jöcskán akadtam magyarokra, aztán ezt is meguntam. Már éppen indulni készültem a villamosmegálló felé, hogy megyek ki a pályaudvarra, amikor a *Fahrkartenbüro* felől egy ismerős, fekete, nagyon elegáns nő vágott ki a *Ringre*. Azonnal megismertem: Orska Mária volt. Köszöntöttem — ő visszaköszönt, megismert. Sokkal többször dobott ki hisztérikás hangulataiban pesti öltözöjéből vendégszereplései alkalmával, semhogy egy ezzel kapcsolatos arc részleteit meg ne tudta volna jegyezni.

Megállítunk, beszélgettünk. Elmondta, hogy néhány órával előbb bocsátották el „*gyógyultan*” a szanatóriumból, ahol persze megint csak a *morfium* és *kokain* szenvedélye ellen kezelték. Egy másodperccel később a diskurzus fő-tengelye már a *morfium* volt.

Orska fellépett az *Opera* egyik lépcsőjére s mintha beszédet akarna tartani, hevesen gesztikulálva ideges, sovány, gyönyörű két karjával, vitakozott egy képzelt ellenséggel. Valahogy így:

— Hát azt hiszik, hogy van olyan orvos a világon, aki engem a *morfium*-ról le tud szoktatni? Ha a szanatóriumban ideig-óráig meg is vagyok nélküle, mikor kijövök, újra kezdem! Mert csak a *morfium* az, amelyben

bizni lehet. Az soha meg nem csalja az embert. Az százszázalékos felejtés. Mi más tudna ilyen produkálni? A játék?

Néha egy rühes kutyánál is kisebbnek érzem magam, mert színésznek voltam s beesaptam a közönséget förtelmesen rossz játékkal.

Vagy talán a férfi? *Gyűlölöm, utálok, megvetem a férfiakat!* Mindegyik csal, mindegyik hűtlen s mikor otthagyják az embert, vállat vonnak s azt mondják: *hja, a férfi poligám természet.* A *morfium* az nem hitegeti az embert: *az ad!* Mámort, felejtést, vigasztalást, pihenést!...

Az emberek már nagyon figyeltek ránk. Orska is észrevette, közelebb lépett s halkabban folytatja:

— Pedig tudja, *vannak nekem is tisztább pillanataim, amikor szabadulni szeretnék minden narkotikumtól.* Most is a *Menetjegyirodában* voltam — jegyet váltottam. Talán lesz még annyi energiám, hogy elmenjek a *Rivierára* — meggyógyulni! A nap-sütésbe! *S dolgozni! Isten ments, nem mint színésznek, hanem valami ipart tanulni, amely fizikai fáradtsággal jár!* Kitanulom a kalaposságot vagy varró-nő leszek s ott fogok görnyedni egész nap a varrógép mellett! Ezt szeretném, *ha ugyan a morfium enged.* De nem hiszem...

A hangja itt már egyenesen a kétségbeesésbe fordult:

— De nem enged! *Legelőször a fogam fájt, azért szedtem.* Aztán egy nagy, nagy szerelem ellen kellett (itt minden valószínűség szerint *Verneuilre* gondol) s így tovább. *Bevettem, ha jó akartam lenni a színpadon, bevettem az uram ellen s azóta*

mindent, minden problémát a morfium intéz el nálam.

Nem fogok tudni elutazni — érzem. *Pedig úgy szeretnék élni!*... Na Isten vele, én megyek haza csomagolni...

Ennyi az egész. A feljegyzés végén csak egy szó:

— Kár érte!...

Ezt megismételhetjük. Kár érte. Valóban nagy kár szegény Orskáért!...

—m —

MIERT KELLT Fáy Szerénának NYUGDIJBA MENNI?

A közelmúltban ünnepelte a Nemzeti Színház egyik örökös tagjának, S. Fáy Szerénának ötvenéves művészi jubileumát. A bensőséges és meleg ünnepségnek volt azonban két pontja, amely meglepte az ünneplőket. Az egyik az, hogy Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház igazgatója a jubileumon nem jelent meg. A másik Fáy Szeréna beszédének vége, amikor is kijelentette, hogy „a lelkemet ölné meg az, aki a Nemzeti Színház színpadától el akarna szakítani.“ A beavatottak tudták, hogy ezzel Fáy Szeréna a hamarosan bekövetkezendő nyugdíjaztatására gondol. Amitől Fáy Szeréna félt, a múlt hét közepén beteljesedett. A nagyszony levelet kapott Hevesi Sándortól, aki tudatta vele, hogy a színpad végén nyugdíjba kell mennie.

előtt Hevesi behivatott az irodájába és közölte velem, hogy nyugdíjba kell mennem. „Töled nem is várok egyebet! — válaszoltam neki. Azzal próbált megnyugtani, hogy a jövő szezonban kárpoztulás hatvan fellépést biztosít nekem a Nemzeti Színházban. Arra is hivatkozott, hogy a párizsi Comedie France ötven év után szintén minden tagját nyugdíjba küldi.

Ugy látszik, Hevesi Sándor pont ezzel a kegyetlen munkával akar hozzájuk hasonlítani.

S. Fáy Szeréna

Kértem őt, hogy legalább addig ne küldjön nyugdíjba, amíg a Nemzeti Színház nyugdíjintézetében a függőben lévő kérdések elintéződnek. Harmincöt évig fizettem ugyan is a nyugdíjalapunknak az aranykoronákat, e pillanatban azonban nincs pénzünk és így nem is várhatok onnan semmiféle nyugdíjat. Azt felelte

— Előrelátható volt, hogy a nyugdíjaztatásom rövidesen megtörténik — mondotta nekünk Fáy Szeréna.

Nem is vártam mást.

erre Hevesi, hogy a nyugdíjügy elintézése még tíz évig is eltarthat és én nem kívánhatom, hogy addig szerepellessen.

Pedig huszonöt éves jóbarátság fűzött Hevesi Sándorhoz és családjához. Néhány évvel ezelőtt azonban Hevesi Sándorné meglátogatott és elmondotta, hogy biztos forrásból tudja, miszerint én Hevesi Sándor ellen lázítok és nyilatkozok mindenütt. Annak ellenére, hogy én ezt a legerélyesebben visszautasítottam, a barátság ettől a pillanattól kezdve meglazult. Ennek tudom be, hogy

— Hát ez csunyaság kérem — kiáltja nekizúszva a nagyszony, aki pedig arról híres, hogy erősebb szó talán még sohasem hagyta el a száját. — Hát szabad így bánni azzal, aki annyit dolgozott, mint én? A kultuszkormány ölbetett kezekkel nézi ezt, pedig tőlük eddig semmit sem kaptam, csak a kormányzó úr öfömméltóságától, aki Signum Laudisszal tüntetett ki. Most jöttem arra rá, hogy nem szabad megkövezni azokat, akik külföldre mennek, mert itthon egyesek miatt nem tudnak boldogulni. Nem vagyok nappali színész és így nincsenek pártfogóim, de dolgozni akarok és fogok mindaddig, amíg az Isten kegyelme megengedi, Sz. Ó.

Hevesi Sándor az utóbbi időben egymásután szedte el tőlem régi szerepeimet és adta át Hettyeyi Arankának.

— Két nappal a jubileumi ünnepségek

Lehullott a rezgő nyárfa...

A hivatalos nyári szezon a Budai Színkör múlt heti első premiérével, Erdélyi Mihály és Szántó Mihály „Lehullott a rezgő nyárfa” című operett bemutatásával tehát megkezdődött. Amno régi jó békevilág ilyenkor vitték át a kőszínházak komoly kritikusaiktól a nyári szezon tartamára a kritikákrást a szerkesztőségek fiatal tagjai. A nyári premiéreket senki sem vette komolyan, különösen akkor nem, ha az operett volt és a Budai Színkörben mutatták be. Azóta azonban nagyot fordult a világ sora. A Budai Színkör is emelkedett rangban és a nivója lassanként megütötte a téli kőszínházakét. Ugy látszik azonban, hogy

Ferenczy Károly és Kósa Irma
Budai Színkör — Lehullott a rezgő nyárfa
(Áldor felv.)

az idén a jó öreg Budai Színkör vissza akar térni a régi mentalitásra. A most bemutatott operett ugyanis feldszínházi értelemben is sekélyes értékű. A szöveggönyv halálainul naiv, pongyola és ponyva stílusú; az elmúlt szezon slágerszámainak elképesztően merész utánérzése, a kiállítás szegényessége külön-külön és együttvéve egy jobban sikerült Müszínkör-előadásra emlékeztet. Reméljük, hogy mindez csak azért történhetett meg, mert a budai első premiért a mult héten minden körülmények között meg kellett tartani. A jövőben azonban nagyobb gondoskodással és szeretettel kell bánni azzal a közönséggel, aki még nyáron is pártfogolja mindazt, amelyben művészetet talál és érez.

A darab hőse egyébként Orgonás Jani (Antók Ferenc), akit csecsemőkorában Dolfi bácsi (Ferenczy Károly), az öreg hordár talált egy orgonabokorban. Dolfi bácsi — hála a jólmenő hordáriparnak — úri nevelésben részesítette Janit, aki a függöny fölmenetelekor végezte el éppen a műgyetemet. Az oklevélén kívül menyasszonya is van, Bözsi, a „Rezgő nyárfa” című kocsmá pincérlányának (Síró Anna) személyében. Eddig rendben volna minden, de most jön a bonyodalom. Jani nem tud elhelyezkedni Pesten és így kénytelen egy marseillei gyárba szerződni mérnöknek. Amikor ezt megtudja a kocsmá stamvendége, a „Méltóságos asszony” (Zata Karola) — aki valamikor szintén pincérlány volt és így szeretett bele egy francia márkai, aki el is vette feleségül (hahaha), — ajánlólevelet ír régi marseillei barátjának, aki az idegenlégió egyik fő korifeusa. A legegyszerűbb dolognak ugye az látszana, hogy a méltóságos asszony ezt a levelet a közelében tartózkodó fiúnak személyesen adja át. Ehelyett azonban Kemence Bencét (Rátka Márton), a Pepita Pepi (Somogyi Nusi) nevű táncosnőbe fülíg szerelmes álhírlapírórt kéri meg a levél átadására. Kemence Bence azonban illuminált állapotában a méltóságos asszony levele helyett egy ugyanarra a címre szóló borítékot ad át Janinak, amelyben azonban egy kötelezővény áll az idegenlégióba való belépésre. A mítsem sejtő Jani, Bözsi és Dolfi bácsi búbanatára elutazik, hogy végre legördülhessen az első felvonás függönye.

A második felvonás kezdetéig hat év telt el. Egy budai villában az első felvonásban szereplők mind összejönnek és találkoznak, hogy agyoncsodálkozzák magukat egymáson. Ebben a felvonásban minden szereplő legalább két-három ízben csodálkozik. Melles-

Ferenczi Károly és Rátkai Márton
 Budai Szinkör — Lehullott a rezgő nyárfa (Áldor felv)

akar
 muta-
 elem-
 y hal-
 lusú ;
 épszé-
 szegé-
 egy
 emlé-
 azért
 pre-
 ények
 azon-
 ettel
 még
 lyben

Jani
 rában
 öreg
 Dolfi
 ak —
 a füg-
 en a
 meny-
 árfa”
 Anna)
 nden,
 n tud
 n egy
 Ami-
 adége,
 a) —
 és így
 el is
 evelet
 legen-
 erűbb
 méltó-
 élében
 a át.
 Rátkai
 Nusi)
 irlap-
 mence
 an a
 egy
 ad át
 telez-
 pésre.
 bácsi
 ördül-

v telt
 ásban
 znak,
 áson.
 leg-
 telles-

leg mondva a közönség is, no de ezt hagyjuk, mert így összefüggő lenne a történet. Már pedig a színpadon furcsa dolgok történnek. Bözsi, az árva kis pincérlány gyönyörű villát, hatalmas birtokot, na és egy kis készpénzt is örökölt, hogy kitől és miért, az örök rejtély marad. Akárcsak az, hogy a hordár Dolfi bácsiból miképpen lett vidám és békés magánzó. Ebbe a milióbe érkezik meg hat év után a becsületrend lovagja és az idegenlégió kapitánya, moszjő Zsani de Orzonázs, aki úgy látszik informáltabb, mint a közönség, mert otthagyja két pernyi találkozás után Bözsit azzal, hogy a rejtélyes meggazdagodás után nem hajlandó őt feleségül venni. Kemence Bencét, aki közben Bözsi tisztartója lett, szintén kellemetlen meglepetések érik. Felkeresi őt Pepita Pepi és erőszakkal elveteti magát vele feleségül. Közben Jani barátunk visszatér és akárcsak a közönség, ő is elhiszi az örökséget, mire elhatározza, hogy huszonnégy óra alatt elveszi Bözsit fele-

Lóránth Vilmos és Siró Anna
Budai Színikör — Lehullott a rezgő nyárfa
(Áldor felv.)

Tamás Benő és Somogyi Nusi
Budai Színikör — Lehullott a rezgő nyárfa
(Áldor felv.)

ségül. Már-már minden rendben lenne, amikor a méltóságos asszony is megjelenik a színen egy kicsit csodálkozni. Orgonás Jani vad szemrehányással illeti és azzal vádolja meg, hogy az idegenlégió titkos ügynöke. A méltóságos asszony védekezik és kijelenti, hogy elutazik Marseillebe megtudni, miért került Jani az idegenlégióba.

A harmadik felvonásban aztán kiderül, hogy Kemence Bence tévedése okozta a kissé kellemetlen félreértést. Mindenki rehabilitálva lesz, csak éppen a szerzők nem.

Rátkai Mártoné elsősorban az érdem, hogy ezen a sovány és zavaros történeten mégis mulatni tudnak a nézők. Kifogyhatatlan humorának tárházából mindent előszedett a siker érdekében. Méltó partnere volt a rég nem látott Somogyi Nusi. A primadonnaszerepet Siró Anna játszotta, aki véleményünk szerint rövidtávú színésznő. Kís szerepekben ugyanis mindig a helyén van. Kóza Irma, kedves. Örömmel láttuk viszont a kétségkívül nagyon tehetséges, jó humorú Tamás Benőt. Antók Ferenc, az új bonviván kellemes hangú és jó megjelenésű színész. Hálátlan szerepeikben is elismerést érdemelnek Zala Karola, Ferenczi Károly és Lóránth Vilmos, aki egyben az operettel is rendezte becsületos igyekezettel.

Szilágyi Ödön.

Siró Anna és Antók Ferenc
 Budai Színház — Lehullott a rezgő nyárfa (Áldor felv.)

nyárfa

lenne,
 jelenik
 rgonás
 azzal
 titkos
 ekezik
 e meg-
 igióba.
 iderül,
 oztá a
 i reha-
 nem.
 , hogy
 mégis
 atatlan
 szedett
 volt a
 donna-
 elemé-
 . Kis
 i van,
 rizsont
 umorú
 nyiván
 zínész,
 érde-
 oly és
 ttel is

Ödön.

JAPAN SZÍNHÁZOK

FŐPRÓBÁJÁN PÁRISBAN

Este 10 órakor, a Théâtre Pigall színész-bejárója előtt.

A hipermodern izléssel és hallatlan luxussal berendezett színház homlokzata sötét. Henri de Rotschild báró, a világhírű pénzdinasztia feje hiába nyitotta ki pénztárszekerényének ajtaját, az a színház, amelyet 40 millió frank költséggel csináltatott fiacskája számára, eddig nem valami nagy sikerrel operált. Az ifjú Rotschild, párhónapos működés után, ráunt a színházgátlás mesterégre és otthagynva csapat-papot, Amerikába utazott, ahol most változatosság okáért a hangosfilmet tanulmányozza és autoversenyeken vesz részt. Rotschild tata tehát itt maradt a 40 millió színházzal, amelyet most úgy látszik vendéjjátékokkal akar jövedelmezővé tenni. Az öreg Rotschild színházgátlóságának bevezető ténye egy japán színházlátogatás volt.

Benn, a színpadon most folyik az első Európában turnézó japán színházlátogatás főpróbája. A szigorúan őrzött nézőtérre csak néhány benfitentes juthat be, egy-két ujság-

író, Foujita, a Párizsban élő divatos japán festő, az első sorok egyik karosszékében pedig maga Henri de Rotschild báró, a pénzpiac egyik koronázatlan, potrohos fejedelme. Valósággal elterpeszkedik a széken. Igaza van! 40 millió frankért joga van legalább is kényelmesen ülni.

Fenn a színpadon folyik a játék. A „Csernyefavirágzás idején” című darabot próbálják. Egy babakészítő éppen most fejezi be remekművét, egy élethűséggel megalkotott gésa-babát. A mű tökéletes, csak nem él. A babakészítő európai szemnek furesca archaikus mozdulatait időnként a színház mögött elrejtett cincogó zenészek és visító hangú énekesek kara kíséri. Az ének ujjongóvá válik, amikor a babakészítő egy régi japán legenda tanácsának engedve, egy tükörcsüvegbe faragott szívet rejt a baba kebelébe, amire az megelevenedik és a boldog festővel együtt örömtáncot lejtenek.

Íme a görög Pygmalion-monda japán variációja.

A szerencsésen végződő szerelmi játék

Okada Kasuga kisasszony, a japán színházlátogatás primadonnája öltözőjében festi magát (Rónai felv.)

Tokujiró Tsutsui, a Párizsban vendégszereplő japán színház igazgatója és főszínesze maszkirozza magát (Rónai felv.)

után egy japán katonadramára kerül a sor. A szindús kosztümökben nagyszerűen mozgó, csodálatos akrobata képességeket és hatalmas vívótudást igénylő harci jelenetekben kiváló japán művészek játéka megragadja az európai néző figyelmét is, bár az elmondott szövegből egy szót sem ért. Vívás, birkózás közben olyanokat ugranak, esnek, sujtanak villogó kardjaikkal egymásfelé, hogy az ilyesmire nem szokott európai nézőben megüvölt a vér és szentül megvan győződve arról, hogy ha így folytatják, ez a színházi játék végül is emberhalállal végződik.

Mozgás-kultúrájuk káprázatos, csupán a dikció az, amit az európai füle és ízlése nem igen képes megszokni és méltányolni. Amikor például egyik hős samurai szerepében feszülő főszínesz, hogy a benne tomboló indulat féktelenségét hanggal is jelezze, egész mélyen rákezd: „Krrrrr-r-r-r-r”. Azután mind magasabb régiókba jutva emelkedő hangon folytatja: „Rrrrr-r-r-r-r”.

Ez a kis hangdynamikai mutatvány, mintegy 3—4 percig tartott és csak azután kezdetű bele tulajdonképpen mondókájába. Amikor erre vonatkozólag egy japán kollégához fordultam felvilágosításért, tőle a következőket tudtam meg.

— Ez a hosszantartó kurrogás jelzi a japán színpadon a drámai feszültség legmagasabb fokát. Ide, Párizsba azonban már csak rövidített kiadásban jutott el a japán drámai művészet e vívmánya, mert otthon, Japánban az orthodox japán színpadon nem is tartják nagy művészek azt, aki drámai jele-

neleknél, amikor a szituáció azt megkívánja, legalább egy negyedórát nem kurrog, mielőtt mondókájába belefogy.

Rendkívül bízarr dolog az is, amikor a derék samurai minden ellenfelét legyőzte már, végigverte vagy ravasz csellegéssal arra bírta, hogy kívánságait teljesítse, akkor a leeresztett előfüggöny előtt vad ugrásokból álló táncba kezd. Ennél a bakugrásokkal végződő darabnál is furcsább befejezést nyert az előadás utolsó részét alkotó katonai dráma. Amikor a hős hosszadalmas és hihetetlenül vad vagdalózás után már minden ellenfelét legyőzte, halálos sebesüléssel fetreng a színpadon. Mellette barátja, egy hős samurai. A sebesült, miután célját elérte, hogy kinyainak véget vessen, öngyilkos lesz. Barátja, a hős samurai, miután végignézte utolsó vonaglásait, önmagán harakirit végez. Ez az ünnepélyes külsőségek között végrehajtott hasfelmetszés a japán drámák fénypontja. Ugyanolyan, mint a múlt század elején virágzó vándorszínészetnél a színdarabokat befejező görögtűz. Ennygyönyörűségnek a legblazirtabb japán színi házi vendég sem tud ellentálni és informátorom szerint az általános vérengzés és harakiri után tomboló lelkesedéssel ünneplik a szereplő színészeket.

Párizsban is sikere volt ennek a kétségtelenül érdekes vendégjátéknak.

Rónai Viktor.

Henri de Rothschild báró, a negyvenmilliósi Pigall színház tulajdonosa figgeli a japán színészek főpróbáját (Rónai felv.)

Pry Pál

Utoljára 1911 április 2-án került színre a Nemzeti Színházban John Poole Pry Pálja s ez volt a százharmincadik előadása nálunk a híres vígjátéknak. Mondják, ezen a százharmincadik előadáson is harsogó tapsokat kapott, tomboló sikert ért a kedvesen kotnyeles, szeleburdi figura. Azóta mindössze tizenkilenc esztendő telt el. Igaz, olyan

tizenkilenc év, amely nemcsak a világ külső képét, hanem magát az emberiséget, a lelkeket, mindent és mindenkét megváltoztatott. Kétségtelen, a világtörténelem legsúlyosabb tizenkilenc esztendeje mulott el ez alatt a két évtized alatt a fejünk felett.

Pry Pál reprize, a száznegyedik előadás hát ha semmiképpen sem tudott

Füzes Anna és Mihályjy Béla
Nemzeti Színház — Pry Pál (Áldor felv.)

kontaktust találni a „ma” közönségével, természetes, bár a Nemzeti Színház nézőterét ezen az eseten demonstráló tömegekben a fehérhajú emberek töltötték meg. De csak hasztalan igyekezett a publikum, mert érezhető készséggel iparkodott, hogy hozzáhangolódjék, hozzásimuljon hajdani kedvéhez, vidámságához, nevetéséhez — nem sikerült. Pedig néha hangoskodó tapsokkal is próbálta magát animálni. Ám ez is kárba veszett.

Sem az igyekvő színészek, sem a készséges közönség jószándéka nem tudta áthidalni az időt, de még felidézni sem tudta azt a szellemet, amely bohókás komikummal kacagattatta meg még nemrég is egész Európát.

Ezt így meglátni, ezt a furcsa csődöt így megélni, erre ilyen frappánsan ráeszmélni, megérte s mindenkinek megéri egy estét

Füzes Anna és Pethes Sándor
Nemzeti Színház — Pry Pál (Áldor felv.)

rászentelni s Pry Pált 1930-ban megnézni.

Mindebből az következik, hogy hiába igyekezett a Nemzeti Színház igazgatója képekre bontva, frissebb ritmust adni a vígjátéknak s hasztalan próbálkozott Pry Pálból *Pethes Sándor* burleszk figurát komponálni. De a Nemzeti Színház kiváló színészei, *Gál Gyulával*, *Horváth Jenővel* az élükön sem tudták visszavarázsolni a tegnapi elmúlt szellemét.

Túl a belső időszerűtlenségeken, a vígjáték technikája sem felelt meg a mi követelményünknek. Primitív eszközei, megoldásai fásztottak. Bonyolultsága mesterkélt, bizony unalmas. Kedvessége, amiről annyit beszéltek valamikor, porlepte, fakó. Űdesége

megfonnyadt. De, mert néhány jelenetében öskomikum van, ezek a pillanatok ma is hatásosak maradtak.

Ilyen körülmények között, hiszen senki sem állíthatja, hogy klasszikus műről van szó, nem csoda, ha a nagyon tehetséges *Pethes Sándor* ennek a multszázadbeli divatnak, efemer sikernek nem tudott most szószólója lenni. Inkább dicséretéül legyen ez, mint hibájául róvassék fel. Fiatalsága, korával szoros kontaktusban lévő művésze nem volt képes áthajlani a multba. Amit egy fiatal művész *Pry Pál* alakjában ma hangsúlyozni tud, azt *Pethes Sándor* tehetségének és színjátszó készségének erejével meg is tette. Ezen a lelki-beállítottságon mulott, hogy a fő szerep nála epizódfigurává törpült.

Aghy Erzsi, Horváth Jenő és Somogyi Erzsi
Nemzeti Színház — Pry Pál (Áldor felv.)

Horváth Jenő Gál Gyulával fel tudta idézni bizonyos jokig ennek a vígjátéknak különös báját s olyan művészi eszközökkel sikerült hatásokat elérniök, amik a ma közönségét is megtudták fogni. *Harasztyos Gusztáv* jó volt. *Somogyi Erzsi* jókedve megszünesítette a szobalány figuráját. *Aghy Erzsi* nagyon kedves volt. *Füzes Anna* Subtlené antipatikus alakját küzködve vitte színpadra. *Gombaszögi Irén* nem tetszett. *Gyergyai István*, *Bartos Gyula*, *Mihályfy Károly* és *Mihályfy Béla* s *Losonczy Zoltán* egészítették ki az együttest.

Mindent összefoglalva, nem volt érdektelen a Nemzeti Színház *Pry Pál* reprize, mert olyan komoly gondolatokat ébresztett a nézőben, amilyen az időszerűség problémája, a generáció-különbség.

Vaály Ilona és Kertész Dezső
 Király Színház — Fifi (Áldor felv.)

vonatkozását leszámítva, semmit sem kellett változtatni rajta. Frissen, üdén hatott a reprizen is és a közönség gyakran megnyilvánuló tetszése volt a bizonyára annak, hogy ez a finom operett most is megtalálta az utat a publikum szívéhez.

Mindenki örült a darabnak... Azok is, akik már látták és azok is, akik még nem.

Akik már látták, azok elandalodtak a bájos melódiák nyomán felviharzó, bizonyára kedves emlékeken, az új nézők pedig percek alatt rabjai lettek a színpadról feléjük áramló derűnek és bájnak.

Latabár Árpád és Fejes Teri
Király Színház — Fi-Fi (Áldor felv.)

Az új garnitúra pedig, amely segítette feleleveníteni régi emlékeinket, derekasan kiállta az összehasonlítást a régivel. A Király Színház előadása semmiben sem maradt a régi mögött. Igaz, hogy e két előadás zseniális rendezője azonos: *Tihanyi Vilmos*. A szereplők közül *Vaály Ilona* és *Fejes Teri* hiánytalanul eltalálták azt a stílust, amelyet a darab francia származása és perszifláló műfaja megkíván. Kedvesek, vidámak és könnyedek voltak játékban, énekben és táncban. *Kertész Dezső* elegáns *Xyanderos* hercege feltétlenül hatásosabb volt mint elődé. *D'Arriqo* Cornél *Phidias* szerepében kedves és bohém volt. *Sziklai József* ötletes táncai és mókázó játéka sok tapsot kapott. *Latabár Árpádnak* is értékes sikert hozott ez a darab, ami sok nyitszíni tapsban mutatkozott meg.

Az új kiállítás, a szerencsésen összeválogatott görlok, a szép díszletek és az ötletes táncok mindegyike erősségei voltak az előadásnak, amelyet *Nagypál Béla* karmesteri pálcája vezényelt lendülettel.

Az egész előadásban a gondosság és ügyszeretet látszott meg, amelynek hatása a nézőtér emelkedett hangulatában nyilvánult meg.

Reméljük, hogy a repriz meleg esztéje meleg sikert hoz a színháznak és a Fi-Fi még sok estét át fogja gyönyörködtetni Budapest szórakozni vágyó népét.

Hiába! Az új darabok közül mindig van valami baj. Jöjjenek a régiek!

Eöry Kaló, Kiss Irén és Mátray Erzsi
Kamaraszínház — Miss Hobbs (Áldor felv.)

Amíg egy operett díjat odaig!

IRTA SZILÁGYI LÁSZLO

Engedjék meg, hogy elmeséljem önöknek, miképpen készül egy operett.

A színházlátogató beül kényelmes zárt-szekébe, végigélvezi az operettelőadást és a produkció végén rendszerint ajkbiggyeszítve állapítja meg:

— Na, ilyen bolondságot én is tudnék írni!

Megjegyzendő, ez még a jobbik eset, mert legtöbbször csak annyit mond:

— Micsoda sületlenség! Ennél én százszor jobbat tudnék csinálni!

Hát kérem, az ilyen békétlenkedőknek nincsen igazuk. Az operettírás igen nehéz mesterség. Hogy milyen nehéz, arról fogok most önöknek néhány vázlatos fejezetben képet nyújtani.

Minden operett első kelleke: az „ötlet”.

Önök persze azt hiszik, hogy az ötlet a darab magva, a cselekmény rövid kivonata. Ötlet például, ha Jancsi szereti Iluskát, aki a gonosz mostoha karmaiban vergődik, Jancsi elkeseredésében beáll katonának, diadalt diadalra halmoz, mire visszatér a falujába, Iluska meghal, János vitéz letép a sírjáról egy szál rózsát, bedobja az élet vizébe. Iluska feltámad, boldogság, hegyenvölgyön lakodalom.

Önök azt hiszik, hogy ez az ötlet?

Hát ez tévedés, kérem. Ilyen naív dolgot csak régen neveztek ötletnek. Modern fogalmak szerint ötlet a következő:

Tavaszi, az író és Őszi, a zeneszerző ülnek a Citadella-kávéházban. Tavaszit azt mondja Őszi:

— Van pénzed?

— Őszi azt feleli:

— Nincs.

— Mit kellene csinálni? — kérdi Tavaszit.

— Tudod mit — kiált fel Őszi, — írjunk egy operettet.

Hát ez az ötlet.

Az operett készülésének második fejezete valamelyik színpadi kiadó irodájában játszódik le. Színpadi kiadónak nevezik azt az elszánt úriembert, aki a szerzőknek készülő szindarabjaikra előleget folyósít, az elkészült műveket a megfelelő színháznál elhelyezi és az értük járó tiszteletdíjat felveszi. Már amennyiben a színházak fizetnek neki. Mostanában például nem szoktak.

Tavaszi és Őszi tehát megjelennek Fűrész Ferencnek, az ismert színpadi kiadónak irodájában.

Fűrész persze boldogan fogadja a nevezetes társaságot. Öröme egyenesen lelkesedéssé változik át, mikor a két illusztris kijelenti, hogy hajlandók legújabb operettjük kezelését az egész világra átengedni. Fűrész rögtön lángoló szavakkal kezdi cseleltetni a várható anyagi siker lehetőségeit,

optimizmusa csak akkor hagy alá, midőn Tavaszit kihasználva a kedvező alkalmat, az előleg kérdésére tér át. Ekkor Fűrészünk hirtelen a világ legpezzszimisztikusabb terem-tésévé alakul át. Arca elkomorodik, szemé-ből könnyek patakanak és mellét verve esküdjözik, hogy manapság operettel egy árva piculát sem lehet keresni. A viszonyok úgy a bel-, mint a külföldön a lehető leg-sanyarúbbak, önála az egész szezonban nem ütött be más, csak a villám, úgyszólván már a betevő falatja sincs meg. Tegnap adta el az utolsó bútorát, már a végrehajtó nem tud egyebet foglalni nála, mint helyet. Bármely halandó úgy meg tudná sajnálni e pillanatban Fűrészit, hogy nagyobb könyör- adományt nyújtana át számára. Kivéve Tavaszit és Őszi, akik már veszik a kabát- jukat. Tavaszit a tavaszi kabátját, Őszi az őszi kabátját és vonulnak az ajtó felé. Vagy kapnak — úgymond — ezer pengő előle- get, vagy máris viszik a darabot az ellenláb- as színpadi kiadóhoz, dr. Karton Sándorhoz.

Mondanom sem kell, hogy ez után a fenyegetés után egy perccel Tavaszit és Őszi boldogan gyömöszölik zsebükbe a kívánt összeget. Most már csak egy csekély forma- ság van hátra, az operett címét kell elárulni, hogy a szerződéskötésben nevén lehessen nevezni a gyermekket.

Tavaszi és Őszi egy pillanattig dermedten néznek össze. Hogy mondják be a címet, mikor a darab mesejéről halvány sejtelmük sincs.

Ebben a pillanatban Tavaszit révedező tekintete az íróasztalon díszelő rózsá- csokron egy mozgó piros pontot fedez fel. Pettyes kis bogár mászik a zöld levélen.

— Katicabogár — kiált föl Tavaszit.

— Katicabogár — ismétli ragyogó szem- mel Fűrész Ferenc. — Nagyszerű cím, ra- gyogó cím! Uram, gratulálok, hiába, a magyar operettszerzők közül maguk tudnak egyedül címet adni.

Következő nap déli tizenkét órakor Tavaszit és Őszi már a Sirály Színház irodá- jában ülnek, ahol Bázár Ödön, a műintézet érdemes igazgatója indignálódva csap a vállukra:

— Szép dolog uraim, mástól kell halla- nom, hogy új operetten dolgoznak. Mond- hatom szó se lehet róla, hogy a Katica- bogarat más színháznak engedjem át. Itt aratták legutóbbi sikerüket is, a Financ- szerellemmel, ragaszkodom hozzá, hogy új művük is itt kerüljön bemutatásra. Mennyi előleget parancsolnak?

— Az kevés! — mondja sietve Őszi.

Mit részletezzem. Szerzőink a Sirály Színház igazgatóját is megkopsztják anyagi

képeségeinek legvégső határáig. A bankjegyek átnyújtása után Bázár Ódön újból helyet mutat vendégeinek.

— No és most uraim, halljunk néhány szót, miről szól új operettjük.

— Na, miről szól? — válaszol enyhe zavarral Tavasz. — Mit gondol direktor úr, miről szól?

— Nana — tódítja ravasz mosollyal Ószi, — a direktor úr zseniális ember... a direktor úr mindig előre ki szokta találni a darabjainkat.

— Fogadjunk — folytatja Tavasz, — hogy már sejtji is az egészet. En látom az arcán! Bázár Ódön zárkózott ábrázatán a hízelgő szavak hallatára csakugyan mintha a sejdítésnek halvány fényugara cikázna át.

— Hát nem mondom — mosolyog jól esően, — ismerem egy kicsit a maguk stílusát. Biztosan megint valami szép fehér, romantikus históriáról van szó.

— Az az!... — kiáltja Tavasz.

— Bámulatos — álmélkodik Ószi.

— Valami kedves, napsugaras históriáról — melegszik bele még jobban Bázár.

— Az első felvonás vidéken játszódik, a levendula illatú kúriában, ahol katicabogarak zümmögnek a rozmaringos levegőben. Itt él Gál Franci, a szegény tandíjmentes lány, akiről csak a jó Isten tudja meg néhány angyal tán, hogy az Alvinczi huszárok itt állomásozó ezredének déleeg főhadnagyába szerelmes, aki viszont a legkisebb Horváth lánynak, a dúsgazdag Matildnak eljegyzett vőlegénye... stb...

— És Bázár Ódön, hogy zseniáltságát bebizonyítsa, végigbeszéli és eljuttatja a Katicabogár három felvonását, szöveggel, zenével, díszlettel, jelmezzel, göröllel és trükkökkel véges-végig.

Mikor Tavasz és Ószi zúgó fejfel kitámo-lyognak a Sirály Színház kapuján, Ószi csendesen jegyzi meg:

— Nem is mondtott olyan számárságot az öreg. Ez így egy egészen jó darab lenne.

— Nekem mondd? — feleli gőgösen Tavasz. — Mindig így képzeltem a Katicabogarat.

Még aznap délután az Esti Hírlap színházi rovatában a következő híradás jelenik meg:

„Katicabogár”

Új magyar operett a Sirály Színházban

Tavasz Ede, a kiváló librettista és Ószi Jenő, a jeles komponista tegnap fejezték be legújabb operettjüket, mely a beavatottak szerint a színházi szezon legtündöklőbb szenzációjának ígérkezik. A grandiózusan kolosszális és kolosszálisan grandiózus énekes játéknak korszakalkotóan újszerű cselekménye van. Zseniális alapötlete az, hogy egy lány szeret egy fiút és a végén elveszi feleségül. De mi minden történik e frappáns csattanóig a kiváló szerzők ragyogóan felépített művében. És micsoda zeneszámok bugyborékolnak föl a mesterien hangszerelt partitúrából. A második felvonás nagy számát, a „Kié vagy szólj, kié vagy szólj, kié a fejed” című tangót pár hét múlva

az egész világ énekelni fogja. sőt azon túl is. Itt említjük meg, hogy az operettet a Sirály Színház szerezte meg előadásra és azt Nyakas Jucival és Kezes Terivel a főszerepekben már a legközelebb be is fogja mutatni. A próbák előreláthatólag már a jövő héten megkezdődnek.

Tavasz és Ószi kezéből — mikor ezt a cikkecskét elolvasták a Citadella kávéházban — rémülten hullik ki az Esti Hírlap legújabb száma.

— Elvesztünk — sóhajt föl sránkozva Ószi. — Jövő héten próbálják az operettet és mi még nem dolgoztunk egy szikrányit se.

— Mit akarsz — válaszol fölényesen Tavasz, — hisz már minden meg van, csak egy csekélység hiányzik.

— Micsoda csekélység?

— Hát a darab — feleli Tavasz és nyugodtan felhajtja a feketéjét.

Nem akarom tovább untatni önöket a „Katicabogár” megszületésének körülményeivel. Azt hiszem már ebből a pár fejezetből is láhatták, hogy mennyire másként fest az operettírás a gyakorlatban, mint az elméletben. Tapasztalhatták egyben azt is, hogy ennél a műfajnál minden fontos, csak éppen maga az operett nem. Hogy miért jók mégis a magyar operettek? Ennek egyedül az az oka, hogy Tavasz és Ószi, illetőleg a magyar szerzők végeredményben lusta, de teheséges emberek, akik ha már oda kell ülni ahhoz a rettegett íróasztalhoz, hittel, szeretettel és lelkesedéssel dolgoznak. Pedig mennyi bajuk van még addig, amíg frakkban, vakító plasztrónban megjelenhetnek a lámpák előtt a közönség dübörgő tapsaira. Mert minden szindarab csak addig jó, amíg nincs kész. Ha már utolsó betűig megírva ott fekszik az igazgató asztalán, ezer hibát talál benne direktor, rendező, szereplő. A direktornak nincsen pénze, csak erdő díszletre, miért is a harmadik felvonás helyszínét a Monte-Carlói kaszinó játékterméből, a hűvösvölgyi végállomásra kell áthelyezni. A rendezőnek az a nézete, hogy a közönség nagy része a kórus szépeinek kedvéért jár a színházba. Amiből az következik, hogy a finálé legdrámaibb pillanatában, midőn báró Filatori homlokához illeszti a revolver csövét, rendezői utasításra, minden oldalról revolver görölök özönlének be és vidám balettot lejtének. A primadonnának a szubrett szerepe tetszik, a szubrettnek a primadonnáé, a bonvivánnak a táncoskomikusé, a táncoskomikusnak a bonviváné, a kedélyes apának: egyiké se. És így tovább, így megy ez a bemutató napjáig, amikor a két agyon-sanyargatott szerző fogsikorgatva, verbenforgó szemekkel fogadja meg egymásnak, hogy soha életükben nem írnak többé operettet.

— És mi történik pár héttel a Katicabogár premiéré után? Hőseink ismét ott ülnek a Citadella teraszán és felhangzik a stereotip beszélgetés:

— Te, Ószi, van pénzed?

— Nincs.

— Mit kellene csinálni?

— Tudod mit? Írjunk egy operettet.

Rátkai Márton drámái

A magyar színházi közönség mindig bizonyos idegenkedéssel fogadja az olyan darabokat, amelyet egy-egy pesti színész írt. Nálunk valahogy nem tudják elképzelni azt, hogy a jó színész yáttal jó drámaíró is lehet. Pedig külföldön éppen a színész-írók érik el a legnagyobb sikereket. Itt van például *Verneuil*, Párizs egyik legdivatosabb vígjátékírója, aki tudvalévően egyúttal színész is.

Pesten eddig *Törzs Jenőnek*, *Csontos Gyulának* és *Gellért Lajosnak* mentek a színdarabjai kisebb-nagyobb sikerrel. Most azután újabb névvel szaporodik a magyar színész-írók száma. Amint halljuk,

Rátkai Márton dolgozik egy drámán, ifj. Békeffy István társaságában.

Rátkai Márton

Rátkai Mártonnak nem ez az első darabja, mert valamikor, amikor nyaranként a Jardinben vendégszerepelt, mindig ő írta meg a maga számára jeleneteit. Hosszabb lélekzetű dolgot azonban nem írt, mert saját bevallása szerint csak abszolúte művészi értékű munkával akart a nyilvánosság színe elé lépni.

Színdarabja tizenegy képből áll, ami okvetlen megkívánja a forgószínpadot és éppen ezért

a Magyar Színház számára írják.

A dráma egyik főszerepét természetesen Rátkai Márton fogja játszani. Egy apát alakít benne, aki mindent feláldoz azért, hogy a fia jövőjét és boldogságát biztosítsa. A női szerepet *Honthy Hannának* szánta Rátkai Márton, tekintettel arra, hogy

a színdarabban szereplő nőnek nemcsak kitűnő prózai színésznőnek, hanem énekesnőnek és táncosnőnek is kell lenni.

Körülbelül nyolc zeneszám lesz a darabban. Ezt egy új zeneszerző írja, akinek a nevét egyelőre még nem hajlandó elárulni Rátkai, de kijelentette, hogy az ifjú zeneszerző olyan meglepetés lesz a színházi közönség számára, mint amilyen *Jacobi Viktor* debutje volt annak idején.

Az előjelekből ítélve, minden remény megvan arra, hogy ősszel a magyar színész-írók egy értékes taggal szaporodnak.

Vaály Ilona

ajándéka a Délibáb pályázatán: egy gazdagon czellált ezüst cigarettatárca

A Délibáb ezennel érdekes pályázatot hirdet. Ezen a pályázaton lapunk minden olvasója résztvehet. Vaály Ilona, a kiváló színművésznő a következő felhívást intézi lapunk olvasóihoz.

Jellemezze egyéniségemet és játékomat (versben vagy prózában) legfeljebb húsz szóval.

Az a pályázó, aki a legrövidebb és egyben a legötetesebb választ adja, megkapja Vaály Ilona értékes ajándékát, egy gazdagon czellált ezüst cigarettatárcaát a művésznő sajátkezü kísérőlevelével. Ezenkívül a pályázat minden résztvevője — kivétel nélkül — két diszkótésű regényt kap.

Pályázati feltételek

A pályázók pályázatukat tegyék egy levélborítékba, amit így címezzenek meg: „A Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Vaály Ilona-pályázat.”

Minden pályázó mellékeljen leveléhez ötven fillért levélbélyegben a hirdetés, kezelés és a diszkótésű regények bérmentes postaszállítási költségére. Ismét hangsúlyozzuk, hogy ezt a két diszkótésű regényt kivétel nélkül minden pályázó megkapja. Beküldési határidő 1930 május 29.

A pályamunkákat egy háromtagú zsűri bírálja felül és ez a bizottság dönt arról, hogy Vaály Ilona ajándékát melyik pályázó kapja meg. A pályázat eredményét, valamint a nyertes

nevét lapunk június 7-én megjelenő számában közöljük le.

Június 7-én megjelenő számunkban új pályázatot hirdetünk. Ennek keretében Sebő Miklós, a kiváló gramofónénekes tíz gramofónlemezt és egy kis gramofont fog adni a Délibáb olvasóinak.

Somogyi Nusi-pályázatunkon a művésznő értékes ajándékával, egy pompás ezüst karkötőrával Morvay Béla Máv-intéző (Debrecen, nagyállomás) pályamunkáját jutalmaztuk meg.

A pályázatról lapunk jövő heti számában számolunk be részletesebben.

Vaály Ilona ezt a czellált ezüst cigarettatárcaát ajándékozta a Délibáb-pályázat nyertesének (szállította Schönwald Imre ékszerész, VI, Deák Ferenc tér 6; Rozgonyi felv.)

hallja maga szót

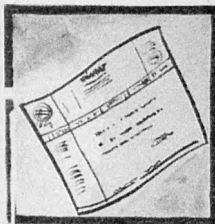
képzelve, súlyos kár ért ezen a héten, elvesztettem az epémet és így nem mesélhetek magának most mást, csak csupa kedves történetet. Igérem azonban, hogy a jövő hélig közszeretnek ör-

vendő epécskémet felkutatalom és legközelebbi találkozásunkkor ismét a régi leszek.

Addig azonban elmesélem, hogy mért kapott egy hét alatt huszonnégy láviralat a régebbi idő óta Pesten időző Szánthó Tivadár, a „Tajfun” neves komponistája.

Szánthó a táviratokat Salaberttől, az ismert párizsi kiadótól kapta, aki megbizta őt azzal, hogy egy operettet készítsen.

Szánthó vállalta a megbízatást, de csak

úgy, ha a szövegekönnyet ő választhatja ki. Salabert belement a dologba és Szánthó azóta mást sem tett, mint megfelelő libretto után nyomozott. Jelenthelem, hogy a szövegekönny már megvan. Címe a „Gróf

Romeo”. Szerzője: Szilágyi László. A két szerző a megállapodást már meg is kötötte, amelyet Salabert jóváhagyott. Az operett első premiérje Monte Carlóban lesz monseigneur Blum színházában a jőszézon alatt. Innen kerül a „Gróf Romeo” Párizsba, mtg Budapest lesz a harmadik, ahol a Szánthó—Szilágyi-operettet bemutatják.

Nagyon jól éreztem magam tegnapi délután, amikor is Brodsky Milós kérésére a fiatal zeneszerző lakásán

meghallgattam új operettjének, „A feleségem vőlegényé”-nek zeneszámait. Ez nemcsak a zeneszámoknak köszönhető, hanem annak is, hogy ott volt Nádor Jenő, aki Brodsky valóban szép számait mind végigénekelte. Örömmel élveztem ezt a kis házikoncertet, mert hosszú idők után végre megint hallhattam bonvivánt minden tekintetben kifogástalanul énekelni.

Tizenkilenc zeneszám lesz a darabban.

Köztük két komolyabb, a „Kék nefelejes” és a „Primavera”, amelyet Nádor Jenő fog énekelni. Az az érzésem, hogy az operett legnagyobb slágere a „Valamit a kis jülebé sügök” kezdetű dal lesz, amelyet Honthy Hanna és Delly Ferenc fognak énekelni. Honthy és Delly száma lesz most is a tangó, amelynek kezdő sora: „Oh Donna Mia légy enyém”. Azt hiszem, hogy ez a szám méltó utóda lesz a „Pardon, szenyórá”-nak. Zilahy Irénnek és Rátkay Mártonnak szintén van egy-két jó száma, így például „Légyen a Margithídon” és a „Mondja már”. Az operett próbáit különben e héten már meg is kezdték a Budai Színházban és az eddigi tervek szerint június közepén fogják bemutatni.

A Feld-színházban is erősen készülnek a szőzónra, amelyek az a fő érdekessége, hogy az idén Feld Mátyás revüje hiányozni fog a műsorról.

Ehelyett kizáróan nagy operetteket szándékoznak bemutatni.

szándékoznak

Tihanyi Vilmos, a Király Színház rendezője fogja rendezni az összes Feldarabokat, míg a primadonnaszerepre Fejes Terit szerződötték le. Az első idei feldarab darab Farkas Imre „Markolányosnő” című operettje lesz, amelyből szintén megkezdődtek a próbák.

De nehogy azt gondolja, hogy csak ez a két operettszínház lesz a nyáron.

Színház szintén egész nyáron játszani akar.

Első operettjük egy Berlinben nagy sikerrel játszott zenés vígjáték lesz.

Címe: „A vagyonfelügyelő”. Rajtuk kívül még a Király Színház is nyitva akar tartani, ahol most keresnek megfelelő darabot. Szóval, valóságos téli szezon lesz a nyáron.

Kedves levelet kapott az elmúlt hét egyik napján Vigh Miklós egy környékbeli családtól. Azt írták benne, hogy már nagyon régen hallgadják őt a rádióon keresztül és ha nagy boldogságot akar nekik szerezni, jöjjön ki hozzájuk aznap vacsorára. Vigh Miklós egy pillanatig habozott, de azután elfogadta a meghívást. Később azonban gondolkodni kezdett az ügyön, hogy mért hívja őt ki egy ismeretlen család pestkörnyéki villájába késő este.

Kellemetlen érzések vettek rajta erőt, de mégse akarta megváltoztatni ígérését.

Felhívta hát telefonon Garay Imrét, a fiatal zeneszerzőt, aki tudvalevően azelőtt bírkózó volt és megkérte őt, hogy jöjjön vele. Így történt meg, hogy a kitűzött időben ketten állítottak be a színész-

rajongó családnak. A vacsora kitűnő volt, a hangulat remek és Vigh Miklós hamarosan rájött arra, hogy gyanuja alaptalan volt.

Amerikai kémeim jelentése szerint valóban igaz az a hír, hogy Bánky Vilma többet nem fog filmezni. Két beszélőfilmje ugyanis mindenütt a világon megbukott.

Bánkyt a villájában felkereste a filmgyár nagyhatalmú vezére, Samuel Goldwyn és bejelentette neki, hogy kénytelenek szerződését felbontani.

Bánky Vilma megdöbbenve hallgatta végig Goldwynt, aki amerikai kintartózkodása alatt mindig barátilag viseltetett vele szemben. A szemrehányások özönét zúdította a nagyhatalmú vezér fejére, aki azzal védekezett, hogy ő a végsőkig kitarított a művésznő mellett, de társai egyenesen presszionálták arra, hogy az eredménytelen kísérletezések után Bánky szerződését felbontsák. Amint értesültek róla, olyan drámai jelenetek játszódtak le ezután Bánky Vilma és Samuel Goldwyn között, amilyent még Greta Garbo filmjein sem láthat. Goldwyn annyira meghatotta Bánky kétségbeesése, hogy újabb kísérletet tett társai lejegyzésére. Ez azonban nem sikerült neki és így jelenthetem, hogy Bánky Vilma követte a többi film sztárok sorsát, akiknek vissza kellett vonulniuk a beszélőfilm térhódítása elől.

Hát azt tudja-e édes egy komám, hogy mit csinált Zilahy Irén mult pénteken este kilenckor a Főherceg Sándor uccában Pierrelle-jelmezben? Ne lörje a fejét, úgysem találja ki. Aznap este volt ugyanis az „Alvinci huszárok” zeneszámainak előadása a rádióban, amelyen Tóth

Erzsin, Laurisin Lajoson és Sebő Miklóson kívül Zilahy Irénnek is fel kellett lépni. Igen ám, csakhogy a Városi

Színház igazgatósága az utolsó pillanatban ugyanarra az estére kitzúta a „Meluzina”-t.

A művész le akarta mondani „Meluzina”-beli szerepét, amibe azonban Sebestyénék semmi körülmények között sem akartak beleegyezni.

Igy tehát nem tehetett mást legszökebb szubrettünk, minthogy autóval ide-oda járt a Városi Színház és a stúdió között. Alighogy befejezte „Meluzina”-beli egyes jelenetét, autóba vágta magát és rohant a stúdióba. Kamilla, az öltöztetőnője mindannyiszor elkísérte és a kocsiban öltöztette át a Zerkovitz-operell következő jelenetének jelmezébe. Zilahy Irén tehát úttörő volt a múlt héten, mert ő az első színésznő, aki a rádió mikrofonja előtt különböző színpadi kosztümökben szerepeit.

Most pedig len bejelentem édes öregem, hogy sztrájkba léptem. Unom már, hogy a jó mondásaimat minden héten egy-egy népszerű színmű szájába adva mondjam el. E héten én akarom a mosolyért járó babért learatni. Szóval, tudja, hogy Erdélyi—Szánthó három operettjének, a „Hazudik a muzsikaszó”, „Mit susog a fehér akác” és „Lehullott a rezgő nyárfa” volt a címe. Remélem, sejtji, hogy a következő operettjük címe mi lesz? Nem? Hát „Kiteltek a holtestet az udvarra”. Mi az, maga nem nevel? Ugy látszik, sztrárok nélkül még viccet sem lehet elmondani!

CSELEDKUPLÉK

Én vagyok a Gaál Franciska kis cselédje

Énekli: Vidor Ferike a Bethlen téri Színpadon

Írták: **Keller Dezső** és **Hetényi-Heidelberg Albert**

1.

Nem fér hozzája semmi kétség,
A nacságám egy híres szépség,
Körülrajongott cinművésznő,
Ki népszerűbb a spanyolvésznő,
S ha néha egyér-másér megszid,
A világért se nem veszekszik,
Mert jámbor, csendes, mint a Riska,
Mivelhogy ő a Gáááál Franciska,
Ciska, Ciska...

2.

Hogy jellemezzem ezt az angyalt,
Sosem csinál ő nékem skandall,
S ha halkán hozzám vág egy esészt,
Meghallni légynek hosszú orral,
S én megbocsájtok hosszú orral,
Mert biztosan egy direktorra
Téveszt össze a Gaál Franciska,
Az édes, gyengéd Gáááál Franciska,
Ciska, Ciska...

3.

Egy ujságró jött a multkor,
S kikérdezett az asszonyunkról,
S én mondtam eddig láttam egyben,
A Diákferencszerelemben.
Szeretném látni ebben-abban,
Szeretném látni — löbb darabban,
Ezt írja meg a Rintin Pista,
Mivelhogy ő a Gáááál Franciska,
Ciska, Ciska...

4.

A minap vót egy rémes álmom,
A nacságám egy erdőn látom,
Ott járkálgat a pesti szende,
S egy oroszlán jött vele szembe,
S én kapálóztam kézzel-lábbal,
Jaj, mi lesz most... az oroszlánnal?
Mert hozzá ő csak kicsi miska,
Mivelhogy ő a Gáááál Franciska,
Ciska, Ciska...

A Komédia Orfeum nyári helyisége

A Komédia Orfeum nyári helyisége a volt Sportaréában május 31-én nyílik meg.

A Sportarénát hatalmas, több mint 50.000 pengős költséggel bérlí és renováltatja a Komédia Orfeum igazgató-sága egy nyári kabaré és varieté speciális céljaira.

A Komédia Orfeum evvel a vállalkozásával azt akarja elérni, hogy közönsége az Orfeum téli helyiségének kényyszerű szünetje alatt se legyen kénytelen kedvenc szórakozóhelyétől, ha csak rövid időre is, megválni.

A műsorban itt is, mint ahogy a Jókai téren, a pesti közönség kedvencei, Steinhardt, Tábori Emil, Weigand Tibor és Solti Hermin fognak dominálni.

A műsor külföldi attrakciói, Olgó, a fejszámolás fejedelme bámulatraméltó produkcióival, a 3 Holfets, kézugrók, Torlino, groteszk görkorcsolyázó, 3 Albertos akrobaták, azonkívül a Grass Sisters bravúr táncosnők és Vörös Mici táncművész nő.

Két darab van műsoron: „A kaméliás tyúk” Tábori Emiltől, ugyancsak ő játssza a főszerepet is.

A második darabban, a „Razziá”-ban Steinhardt és Tábori együtt lépnek fel.

Egy kis ízelítő ez a Komédia Orfeum világvárosi méreteiben is grandiózus műsorából.

Somogyi igazgató külön elismerést érdemel, amiért ezt a kitűnő társulatot, nem riadva vissza semmi nehézségtől, a nyári hónapok alatt is foglalkoztatni tudja. A mulatni vágyó pesti közönség

hálájától kísérve. Somogyi igazgatóval megyünk ki az Angol-park fe'é, meg-nézzük, hogy megy a munka.

Éppen a nyári Komédia új, gyönyörű transzparensét várjuk.

Megkérdézem Somogyi igazgatót, mit gondol, sikerük lesz?

Gondolkozás nélkül felel:

— Bizom a pesti publikumban. — Határozott hangon mondja, látszik rajta, hogy nem ez lenne az első sikere.

— Minket a legváltóságosabb időkben sem hagyott el a közönségünk — mondja tovább, — mert mi mosolyt, aranyos derűt adunk a bizalmukért.

— Milyenek lesznek a helyárák?

— Dacára hatalmas kiadásainknak s a rövid szezónak, helyáraink egyenlők lesznek a Komédia Orfeum Jókai téri, téli helyiségének helyáiraival.

— Ez nagyon szép.

— New-York, Párizs, Berlin gombamódra szaporodó nyári kabaréi, varietéi igen magas helyárák mellett nagyon szép sikerrel zárulnak a téli szezón kezdetével.

— Ezek a tipikus szezónszínházak! — mondja Somogyi igazgató — mi azonban a rendes téli társulatunkkal itt is elsőrangút fogunk nyújtani és főcélunk az, hogy a közönség ne legyen kénytelen beérni az alacsony színvonalú vásári produkciókkal, hanem egy finomabb kabaré és varieté álljon rendelkezésére.

Búcsúzom.

Szép és nemes cél, a vizontlátásra a Nyári Komédia Orfeumban!

Színházi Kalauz

IRTA STELLA ADORJÁN *

II. FEJEZET

A pénztár

A pénztár az előcsarnokban terül el. Azt a célt szolgálja, hogy a néző megválthassa a jegyét és annak ellenértékét készpénzben leróhassa. Utóbbi időben kevés néző él azzal a jogával, hogy egyszerűen megvegye a jegyét, hanem azt a komplikált módot választja, hogy felhívja telefonon színgazgatót, rendező vagy színész barátját és potyajegyet kér az előadáshoz. Ezért aztán a pénztáros kisasszonyoknak újabban igen kevés dolguk van.

Gyakran előfordul, hogy az igazgató maga is beül a pénztárba. Ismételjük, hogy nem azért, mintha a kisasszony nem bírná egyedül elvégezni a munkát, hanem kizárólag azért, hogy szemtanúja legyen, miképpen folyik be a pénz a kasszába. Egy-egy ilyen kíváncsi igazgatónak néha hosszabb ideig kell üldögelni, miért is előzőleg rendszerint horgászással trenirozzák magukat.

Premiér előtt persze sokkal nagyobb a sürgés-forgás a pénztárban. Ilyenkor ugyanis a szerző rohanja meg a kisasszonyt, hogy idejekorán biztosítsa

családja számára a megfelelő számú jegyeket. Minden szerzőnek kiterjedt családja van, azaz megfordítva a tételt, amint szerző lesz valaki, erősen szaporodik a családja.

A pénztár felett lóg a tábla. Ez a tábla azt jelenti, hogy az előadásra minden jegy kapható. Van egy másik, ritkabecső tábla, amely azt hirdeti, hogy az előadásra az összes jegyek elfogytak. (Lásd olasz-magyar mérközést stb.) Egy másik híres törvény szerint a „Minden jegy elkelt!” felírást a táblát az előadás megkezdése után feltétlenül ki kell tenni. Ezt a szabályt, alkotójáról Lex Nagy Endrének hívják. Indokolása.

— Aki benn ül a nézőtéren tizedmagával, úgysem látja, hogy ki van téve a tábla aki pedig künn sétál és látja a táblát, nem látja, hogy mennyien vannak a nézőtéren...

A primadonna öltözője

A primadonna öltözőjét hosszas vitakozás és néha botrány után jelölik ki. A primadonna arról nevezetes, hogy mindig a más öltözője kell neki. Amerikában csillaggal jelölik meg a sztár

A pénztárban

A primadonna öltözőjében

Az öltöztetőnő a nézőtéren

A ruhatárban

öltözőjét. Nálunk a csillag még nincsen bevezetve, bár sok igazgató azzal főzi a primadonnát, hogy kívánságára akár a csillagokat is lehozza az égről.

Minden primadonna-öltöző spanyolfallal van ellátva. Ez azt a célt szolgálja, hogy a vendég csak a tükrökből láthassa a vetkőző vagy öltöző művésznőt. Gyakran a vendég kopogására ijedt női hang válaszol:

— Nem szabad! Most nem lehet!

Ilyenkor azért nem szabad bemenni, mert a primadonna meztelen. De csak arcán, mert lekenete a festéket. Ez az a pillanat, amikor senki emberfia számára nem látható.

Premiérek idején az öltöző roskadozik a virágtól. Ezeket a virágokat maga a primadonna küldi, de előfordul az is, hogy tisztelőjétől kap csokrot.

Az öltözőben csengő van. Az ügyelő csenget a primadonnának, jelezve, hogy szükség van rá a színpadon. Ezeket a figyelmeztető csengőket csak az öltöző vendégei várják. Maga a primadonna már csak presztizsből is megvárja, míg az ügyelő kétségbeesetten bekopog:

— Művésznő az Istenért, a közönség már türelmetlenkedik!

— Várjanak! — válaszol a primadonna.

Magában pedig azt gondolja:

— Ezért a pár emberért nem zavaratom magam.

A primadonna öltözőjének egyetlen

beltagja, őrzője és ura az öltöztetőnő. Ez a nőszemély mindig benn ül és csak akkor hagyja el az öltözőt, amikor meghitt vendég érkezik. Az öltöztetőnő a nézőtérre is ellátogat, de csak arra a percre, amikor a primadonna a színpadra lép. Ilyenkor aztán hangos tapssal ad kifejezést érzelmeinek, ami azt mutatja, hogy az öltöztetőnő nemcsak úrnőjét vetkőzteti, hanem néha maga is kivetkőzik a jóízűlésből.

Ruhatár

A ruhatár Pesten kötelező. Az igazgatóság gondoskodik arról, hogy hűvös időjárás esetén a nézőközönség ne tarthassa magán a kabátját. Viszont gondoskodik arról is, hogy a kabát minden előadás után új akasztót kapjon. Ennek a célnak az érdekében a régít letépi.

A legtöbb helyen kikészítik a kabátot. Ez a kis epizód is hozzátartozik a kikészítéshez. Csak a kabátért és kalapért kell fizetni, sálért, kesztyűért nem. Ezekről aztán nem is adnak számot. Viszont a kiváltásnál sem tudnak róluk számot adni.

A ruhatáros nem sérti meg a nézőket. Éppen ezért a visszajáró filléreket nem adja vissza. Gyengén megy a ruhatár júliusban Budán, mert ilyenkor nem az emberek, viszont még gyengébben megy januárban Pesten, mert ilyenkor fáznak — színházba menni.

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

16

János

Az Uj Színház Marionjának legutóbbi előadásán az igazgatóságnak nagyon megtetszett *Lontay* István alakítása. Elhatározták hát, hogy meggratulálják a színészt. Jelenés után *Upor* igazgató lehvatta magához *Lontay*t, hogy gratuláljon neki. *Lontay* ragyogó arccal ment vissza öltözőjébe és így szólt:

— Fiúk! *Upor* direktor lehvivatott.
— Én tudom miért! — ugratta *Lontay*t *Baróthy* József.
— Miért?
— Mert nem akart a színpadon látni.

Szombat

17

Paskál

Egyik operettszínházunk igazgatójánál ma délelőtt jelentkezett egy — bocsánatot kérek — idősebb hölgy azzal, hogy az új operetiben, amelyre még az idén sor kerül, göröl szeretne lenni.

— Kisasszony, ön elkésett — szólott az igazgató nagy komolyan.
— De kérem, igazgató úr — védekezett a göröjelölt, — hiszen kora reggel itt voltam már.
— Igen, elkésett — felelt a direktor — *tizenöt esztendő*.

Vasárnap

18

Cantate

A kávéházi törzsasztalnál szakadatlanul viccelődnek egymással a színészek. Csipkedik, hántják egymást, harag azonban soha sincs, mert ezeknek az élcelődéseknek, tréfás marakodásnak élet cukorba mártják.

Igy például nemrégiben *Érczkövy* László mondotta el a törzsasztalnál, hogy ő milyen nélkülözhetetlen tagja a színháznak.

— Ugyan ne mondj már ilyet — szóltak rá a többiek.

— De igen, én nélkülözhetetlen vagyok — bizonykodott *Érczkövy*, — úgy ragaszkodnak hozzám a direktorok, mint az utolsó szalmaszállhoz.

Tamás Benő bólint:

— Igen, tudom. Ragaszkodnak hozzád a direktorok úgyis, mint szalmaszállhoz, úgyis mint — *utolsóhoz*.

Hétfő

19

Célesztin

A színészeket mindmáig megkímélte a keresztretvényfejtés láza. A szereptanulás és az esti játszás, a ruhapróbálás, a te rvezgetés között eszükbe sem jutott ez a sport s bár mindenfelé hallották, hogy manapság a keresztretvény az élet egyetlen fűszere, ők maguk távollartották magukat a keresztretvény fejtőrésektől. Az utóbbi időben azonban, hogy, hogy nem, a színházak öltözőibe is belescapott ez a betegség. Akárhova megy az ember, mindenütt keresztretvényt fejtenek, mindenütt keresztretvényen gondolkodnak, mindenütt csak arról beszélnek, hogy ki volt az első kun uralkodó, hogy hívják azt az afrikai falut, ami Délkamerun legészakibb pontján van, vagy hogyan hívták a hangya őst, amely még akkora lehetett, mint egy elefánt, de a rossz viszonyok következtében összeement?

Minden színháznak megvan a maga fő-fő keresztretvény megfejtője, aki maga az eleven lexikon, aki tudós, geografus, geológus, asztronomus, fizikus, pszihikus, matematikus stb. egy személyben.

A Nemzeti Színházban *Fehér* Gyula a főnök, az Operaházban *Palló* Imre,

GÖMBÖSNÉ-GALAMB MARGIT

Az úriasszony

Ez a tartalmas, rendkívül tanulságos könyv, amely az írás művészetével tárgyalja mindazt, ami az igazi úriasszony alkotó lényege, a magyar irodalomban paratlan sikert ért el. Figyelmebe ajánljuk az „*Uriasszony*”-t mindazoknak, kik lelki finomságra és úri gondolkodásra törekednek. A mű eszinosan van bekötve. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér. Megrendelhető a „*Déli*” kiadóhatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

a Vígyszínházban *Rajnay Gábor*, a Magyar Színházban *Balassa János*, a Városi Színházban *Sebestyén Dezső*, aki szívesen tartózkodik odalent a színpad világában, a Fővárosi Művész Színházban *Sarkadi Aladár*, a Király Színházban *Kerlész Dezső*, a Belvárosi Színházban *Z. Molnár László*, a Teréz-körúti Színpadon *Komlós Vilmos*, az Új Színházban *Bazsai Lajos*, az Andrassy úti Színházban *Ihász Lajos*, a kis Bethlen téri Színházban *Iványi Dezső*, a Komédia Orfeumban pedig *Solti Hermin*.

Az ő vezetésük mellett folyik a játék.

Tegnap betévedtem a Király Színházba, amelynek egyik öltözőjében valamennyi művész keresztretjvényt fejtett. Köztük *Dénes Oszkár*, mint bősziült oroszán járt fel és alá, mert sehogy sem akart eszébe jutni, hogy a régi rómaiaknál hogyan hívták a végrehajtót, pedig a keresztretjvényt ezt az utasítást adta: Végrehajtó a régi rómaiaknál.

— Megfejttem, ha belehalok is — idegeskedett *Dénes*.

— *Vízszintesen vagy függőlegesen?* — kérdezte szórakozottan *Vaály Ilona*.

Kedd

20

Benardin

Találkozom a kis színezzel. Azt mondja nekem:

— Szerkesztő úr, én vagyok a legjobb pesti kiegészítő.

— Mi az, hogy kiegészítő? — kérdezem.

— Nem tetszik tudni? Akkor miért írja rólam szerkesztő úr mindig, hogy *nagyszerűen egészítettem ki az együttelst*.

Szerda

21

András

Az elmúlt szezon egyik legnagyobb keresője kétségtelenül *Radó Sándor*, aki azonkívül, hogy minden este két színházban, a Fővárosi Művész Színházban és az Andrassy úti színházban lépett fel, számtalan kabaréelőadásokon, jótékony célúakon és egyebeken egyaránt fellépett, mingyárt hozzá is teszem, nagy sikerrel.

A törzsasztalnál ma így szólott valaki *Radó Sándor*hoz:

— *Sándor!* Egy vagyont összereszel. Mit csinálsz azzal a temérdek pénzzel?

— Honnan tudod te az én jövedelememet — idegeskedik *Radó*.

— Olvastam a jövedelmi vallo-másodat.

— Hol? — kérdezi meglepetten *Radó*.

Salamon közbeszól:

— A hatodik kerületi *radóhivatalban*.

*

Csütörtök

22

Julia

A Fészekben, a művészek klubjában arról vitatkoznak a festők, hogy a képek élethűségének mi a legjellemzőbbje. Azt mondja az egyik piktor:

— A nyáron szőlőt festettem s a festményt kitettem a vilám udvarára. Képzeltétek, olyan élethű volt, hogy rászálltak a verebek és csipkedni kezdtek.

A másik piktor:

— Az semmi. Én a télen egy terített asztalra sajtot festettem és kitettem a képet a spájzba. A multkor előkerestem a csendéletet és képzeltétek — *a sajt kukacos volt*.

Ne bántsuk egymást!

Ön is nyit nyári színházat?

A nő: *Nyissunk egy nyári színházat, Szép helyen, hol sok a fácska...*

A férj: *Talán nyitnánk Egyiptomban, Ott már vár reánk a sáska!...*

Még az utat is elállják,

Ott nyissunk színházat, Muci,

„Nebántsvirág” sáskahaddal,

Én teszek Jani, te Juci!...

A nő: *Ölletnek a dolog nem rossz,*

Bár azt mondják, hogy lútkapás

Flancok vagyunk!... tizenegy kell,

Nekünk nem elég tíz csapás!...

Menjünk inkább Indiába,

Ott nyissunk színházat, Bandi,

Itthon ügyse keresel már,

Legyél a kedvemért Ghandi!...

A férj: *Elégessem a szöveget,*

Mit a kosztümödre vettél?...

A nő: *Bandi már le akarsz égni,*

Talán botondgombát ettél?...

Nem baj, ha a „Déli sarkon”,

De én színházat akarok!...

A férj: *Ahol más ne nyitott volna,*

Azt hiszed marad egy sarok?...

5 KILOVAL LESZ KEVESEBB DAYKA MARGIT A JÖVŐ SZEZONBAN

Talán sohasem volt olyan nehéz az érvényesülés útja, mint ma, amikor minden pálya túlszűfolt és így az ujaknak, a fiataloknak alaposan meg kell küzdeniük az előbbrejutásért. Rengeteg fáradtsággal, még több munkával, akaraterővel, kitartással és könnyel van teli ez az út és ezeken az akadályokon a starttól a célig csak kevés ember jut keresztül, mert a legtöbbje már az elején elhullik. *Dayka Margit*, a Víg-színház fiatal naivája azok közé a szerencsések közé tartozik, akik meg tudtak birkózni ezekkel a nehézségekkel és győztesként futottak be a célba. Mert a fiatal művész nő a szó legszorosabb értelmében befutott. Máról holnapra elismert és ünnepeit színesítője lett Pestnek, amit nem — mint mások — a reklámnak, hanem egyedül a tehetségének köszönhet.

Dayka Margit kétségtelül nagy nyeresége a Víg-színháznak, ahol ezt értékelni is tudják. Ezt mutatja az a tény is, hogy

a Víg-színház *Dayka Margitot* fogyókúrára küldi a színház költségén.

A magyar színházak történetében erre még nem volt példa és ha most mégis megtörtént, ez csak azt bizonyítja, hogy *Dayka Margit* további sikerében a Víg-színház igazgatósága száz százelekig bizik. Felkerestük *Dayka Margitot* és megkértük, mesélje el a „*Délibáb*” olvasójának, hogy mik voltak az előzményei ennek az amerikai ízű esetnek.

Dayka Margit
(Rozgonyi felv.)

— A hír valóban igaz — kezdte *Dayka Margit*. — Még a „*Júliusi éjszaka*” egyik próbáján történt, hogy *Jób Dániel* így szólt hozzám: „*Margit*, a nyáron okvetlen le kell fogynod.” Én nevetve ráhagytam a dolgot, de aztán több szó nem esett róla köztünk egész a „*Cserebere*” házi főpróbájáig. Ezen a napon *Jób Dániel* kijelentette, hogy a jövő szezonban nagy feladatok várnak rám,

hálás és kitérő szerepek, amelyek azonban okvetlen megkívánják azt, hogy alaposan lefogyjak. Most már hosszasan beszélünk a dologról és megállapodtunk abban, hogy

a Víg-színház négy hétre kiküldi Drezdába az egyik előkelő és világhírű szanatóriumba,

ahol legalább öt-hat kilót kell lefogynom, amivel együtt jár az alakom megformáztatása is.

Öszintén szólva, kicsit drukkolok, mert amint halom, az ilyen fogyókúrával kapcsolatos megformáztatás nem a legkellemebb mulatságok közé tartozik, de

a Víg-színház kérése egyenesen parancs a számomra

és én megyek, mert tudom, hogy ez a javamra szolgál. Annál is szívesebben csinálom ezt a kúrát, mert tudom, hogy a filmnél még fontosabb a figura, mint a színpadon. Már pedig

a jövő szezonban valószínűen filmezni is fogok.

Drezdai utam lesz az első, amit külföldön megteszek, még hozzá egyedül, mert, sajnos, ide férjemet, *Kovács Károlyt* sem vihetem magammal. Mindez egy kicsit elijeszt a dologtól, de hogy az utolsó pillanatban ne léphessek vissza elhatározásomtól, megesküdtem rá magamban, hogy bármi történik is, megteszem.

Egyébként

szeretném, ha a nyáron három kívánságom teljesülne.

Először is, ha megnyerném a székesfőváros kétezer pengős díját, amelyet tehetséges fiatal színészek számára tűztek ki. Ezen a pénzen szeretnék férjemmel együtt Berlinben és Párizsban eltölteni néhány hetet, mert ki akarom bővíteni látóköromet. Második kívánságom az, hogy a jövőben is, mint eddig, *Jób Dániel* igazgató úr legyen a szeretőm, mint a multban. Harmadik pedig az, hogy férjem az új szezonban szerencsésebb legyen, mint az idén, amikor nem tudott magának megfelelő szerepben kijönni. Ha ez a három kívánságom valóra válik, én leszek Pesten a legmegelégedettebb színésznő.

A "Vörös Opera" Keletkezése

IRTA
LELESZ BELA

Hajnalfelé járt már akkor az idő és az ünnepezt művész kimondhatatlanul unatkozott. Nagyon fiatal volt még, alig huszonnégy esztendő és képtelen volt arra, hogy sokáig tettelessé elragadtatását az előkelő társaság ünneplése miatt.

Már túl voltak a pezsgőkön, kevert pálinka-csodákat ittak feketével, a hölgyek is, de fekete helyett ők csokoládésüteménykéket fogyasztottak. Zene szólt a szomszéd teremből, nem tolokodóan, de mégis kellemesen és hangulatot teremtve az ünnepi lakoma vendégei között, akiknek minden percében volt egy-egy mindent fölkináló, elragadtatott pillantása a csodálatos Jan Wiswodoczky felé.

Jan Wiswodoczky a titkárjára bámult.

Ez a középkorú, kopasz úr aggódó pillantásokkal kísérte a híres fiatal tenor lehangoltságát. Hiába volt ez az ezüsthangú Jan az egész világ egyetlen üvegtiszta és harangzengésű tenorhangjának a tulajdonosa, tulajdonképpen még se volt más, mint egy nagy, elkényeztetett gyerek, aki mindég újabb és újabb rakoncátlanságon törte a fejét. Neki legalább kimondhatatlanul sok gondot okozott.

És most is nyilvánvalóan készül valamire! Intett neki titokban, alig észrevehetőleg, most keresni kell az alkalmat, hogy feltűnés nélkül hozzákérülhessen.

— Tegye lehetővé, hogy eltűnjek innen egy negyedórára! Szeretnék egyet sétálni odakünn a villák között. Már alig érzem a fejem!

A titkár azonnal látta, hogy hiába való volna minden ellenkezése. Óvatosan körülpislogott, ugyan melyik szép nő ígért Jannak randevút, de hiába keresgélt. A hölgyek elragadtatott arccskáij nagyon is nyitlak voltak, ezek

nek egyiknek sincs édes titka Jannal. Úgy látszik, Jan csakugyan egyedül akar sétálni, így hát fedeznie kell az ő kis kiruccanását.

Pár perccel később Jan Wiswodoczky már odalent járt a villák, illatos parkok között — egyedül. Nagyszélű puha kalap volt a fején, a vállán könnyű felöltő. Jan táncolt, füttyüresztett a széles hárs-úton, a feje mámoros volt és nagyon örült annak, hogy megszökhetett az Opera rajongóinak a környezetéből. Azt ígérte a titkárjának, tíz perc múlva itt várja az autók mellett és majd akkor dönti el, visszamegy-e, vagy egyszerűen végleg hazaszökik. De mikor túlért a sorban álló autók csoportján, akkor már tudta, hogy ő be fogja csapni a titkárt is és egyáltalán nem tér vissza.

Lekapta a kalapját, úgy vágott neki az uccáknak a virágzó pompás fák között. Semmire se gondolt, úszott a gondtalan tavaszi levegőben, csak a sálját csavarta gondosan a nyaka köré. A hangját őriznie, féltennie kellett.

Egy mályvaszín virágokkal terhes nagy domb kanyarodójában valami leány került eléje. A leány ránevetett, aztán sietni kezdett előtte, kivillantak karesú bokái a kabátkája alól.

Jan elmosolyodott.

Bizony ő nem szokta meg, hogy elsiessenek előle a nők — ez egészen új volt neki.

Azután meg muzsikált az ereiben a pezsgő, cocktail, sok fűszeres holmi. A leány hátra-hátranézett, amint ő követni kezdte — hol gyorsította a lépteit, hol lassabban ment. Jannak nagyon kezdett tetszeni a játék. És különösen az, hogy ez a leány észrevehetőleg semmit sem sejtett abból, hogy éppen Jan Wiswodoczkynek, az Opera világhírű vendégének a tetszését nyerte meg!

Hiszen máskülönben csak nem futna előle?

Nem, a leány nem ismerte fel őt! Sejtelve sem lehetett arról, hogy létezik egy irigyelt és imádott tenorista, aki az egyetlen a világon. Elsiettek óriás plakátok mellett, amelyeken fejnagyságú betűkkel állott Jan Wiswodoczky neve. De a leány nem is pillantott a körülrajongott névre. Aztán keskeny, kanyargós uccák következtek, itt a leány egyszerre megállt egy kapu előtt.

Egymásra néztek.

— Utánad megyek, kicsike! — nevetett rá Jan.

A leány vállat vont. Ő is nevetett és benyitott az ajtón.

Jan nem tudta, miért követi a leányt. Igaz, hogy csinos volt, fiatal és kacér, de hát százszor szebbek is hiába próbálták Jan figyelmét fölhívni odakint az igazi nagyvilágban. Lépcsőkön haladtak föl, aztán be egy nagyon furcsa kis szobába. Itt a leány útját állotta Janak. Nagyon csöndesen, fojtott hangon beszélt:

— Maga kis ostoba! Higyje el, megsajnáltam magát. Most forduljon vissza azonnal és meneküljön ebből a házból!

Jan Wiswodoczky elbámult.

— Hogy én meneküljek?

Nevetett.

Arra gondolt, valami réttentő bostrány fenyegeti. Szerelmes emberek, völegény vagy férj részéről! Hiszen övele nem először történnék ilyesmi! És neki megvannak minden ilyen meglepetés ellen a kellő óvszerei!

A zsebébe nyúlt hátra, ahol a browningja lapult meg — a balkezével pedig a sálját oldozta, mert úgy találta, a szoba meleg, tehát a torkának már nem kell selyembe bugyolálnak lennie.

Ekkor gyanus zizegést hallott maga mögül.

Mielőtt azonban rájöhetett volna, hogy valami veszedelem készül lecsapni rá, iszonyú fájdalmat érzett a koponyáján. Mintha valaki ráütött volna, nyilván a rettegett homokzsákkal, az apacsok, külvárosi támadók iszonyú fegyverével, amely nem ad hangot, de egyszerre elnémítja az embert.

A következő pillanatban Jan Wiswo-

doczky megszűnt Jan Wiswodoczky lenni. Összeesett a szoba egyszerű piros szőnyegén és elveszítette az eszméletét. Összeomló teste mögül egy sovány férfi emelkedett föl, még mindig a kezében tartva a hosszú hurkaalakú, félelmes fegyvert.

— Mye! — kiáltotta rekedten. — Te el akartál árulni?

A leány szinte összeroskadt ijedtében, amint a csavargó rátámadt. De erőt vett magán, nevetni kezdett.

— Csacsi vagy, látod! De mind ilyenek vagytok! Észrevettem, hogy a kisfű gyanakszik és figyel. Csak ezekkel a titokzatos szavakkal tudtam elfordítani a figyelmét arról, ami fenyegeti, éppen ezzel nyertél időt arra, hogy végezz vele! Máskor aztán helyén legyen az eszed és ne izegj-mozogj a függöny mögött, mert hamarabb kaphatsz egy golyót a húsodba, mint hinnéd!

A férfi dörmögött valamit, majd pislogva hajolt le az áldozat fölé. Turkálni kezdte a zsebeit, minden irását elszedte, zsebrerakta, a pénztárca után pedig a gyémántgombok, gyűrűk, óra és a láncok kerültek sorra.

— Jól állt a fickó! Nem jött utánad senki? Óvatos voltál?

— Nagyon. Hiszen ismersz!

A csavargó most nagyon hirtelen fölütötte a fejét.

— Te, Mye! Nagyon gyanus vagy nekem. Az arcod nem tud úgy hazudni, mint a nyelved, hiába vigyázol annyira! Úgy veszem észre, nagyon sajnálsz...

— Én?

Megrúgta a híres tenorista fejét a cipőjével, aztán gyorsan elfordult. Shicky nagyon jól látott, a leány egész lelkében megrendült. Pedig nem ez volt az első esetük együtt.

Mye volt a csalétké. Sétált az éjszakában, aztán, ha valami gazdagabbnak látszó úr utána eredt és meg akarta hódítani őt hosszabb-rövidebb időre, Mye sietni kezdett hazafelé.

Odahaza Shicky várta az áldozatot a függöny mögött, a nesztelenül dolgozó homokzsákkal. Ő végezte el a kirablást is, azután ő gondoskodott arról, hogy a holttest annak rendje és módja szerint elkerüljön arról a vidékről. Napok

— *Mye, te átkozott!*

multán rendesen a Themzéből halászták ki az eltűntet, de hogy miképpen került oda, ez teljesen a Shicky titka volt. Ő büszke is volt erre a működésére.

— Homokszákkal ütni mindenki tud, még a Scotland-Yard kopója is. De azután kezdődik a művészet! Azt csinálja utánam valaki!

Megpróbálták bizony mások is. Hiszen, Párizs, Berlin, London régi és ismert apacs-trükkje ez a törhecsalás, mindenütt divatos, de a legtöbb párocska rajtaveszt. És mi ennek az oka?

Shicky szerint a dilettantizmus. Nem képesek az áldozatokat olyan helyre pakkolni, amely aztán minden gyanút eltereli a bűntény igazi színhelyéről. Pedig enélkül csak félmunkát végez az ember és kötél, vagy gilotin a vége.

Az is igaz, hogy Shicky jól választott.

Mye aranyszőke, karcsú és pompás lábú leány volt, akinek a hódítás igazán egy-kettőre ment. Nem esett abba a

hibába, hogy állandóan egy-két helyen végezte volna éjszakai sétáit — ő mindig másfelé szerepelt, és néha még autóra se sajnálta a pénzt. Pedig a zsákmányból ő igazán nagyon lényegtelen jutalékot kapott és ha tévedett az áldozat anyagi viszonyainak a megítélésében, Shicky nem sajnált tőle egy-két oktató ütleteget sem.

Shicky most kiment, hogy előkészítse az utat a holttest eltüntetésére.

Mye rábámult a szép tiszta és fiatal arcra. Tudta, még nem halott, csak eszméletlen. De nem lehet életben hagyni senkit, aki így járt. Ezt alaposan megmagyarázta neki Shicky. Ha valaki el tudna menekülni innen, akkor annak első dolga lenne a rendőrségre rohanni és elárulni mindent! Már pedig akkor nincs menekülés, a Scotland-Yard detektívjei hurokra kerítik őket, bárhová bújnak is!

De az is igaz, hogy ilyen szép és elegáns fiatalember még nem került be ebbe a lakásba. Kár érte, szörnyen kár! Olyan kedvesen mosolygott! Úgy bízott

benne! Nem, ennek az egynek nem szabad belepusztulnia!

Mye az ajtóra pillantott és fölsikoltott örömeiben.

Shicky benne felejtette a kulcsot és belül volt a nagy keresztpánt is. Shicky már nagyon biztos volt a dolgában és nagyon sietett! A leány szinte nem is tudta, mit cselekszik, odarohant az ajtóhoz és bezárta kulccsal. Majd föltette belül a nagy keresztpántot is, libeggett, amikor a lakatokat rácsatolta és visszaurrant az idegen mellé.

Hidegvizes ruhát csavart a feje köré. Mosogatta a csöndesen szívárgó, zúzott sebet. Pálinkáért futott, élesztette a fiatalembert. Közben azon vette észre magát, hogy egyre jajgat és beszélget önmagával.

Egyszerre megkattant a kilincs, majd rúgás érte az ajtót.

— Mye, te átkozott! összetörlek, ha ki nem nyitod! Megőrültél?

A leány nem mert felelni. Szepegni, sírni kezdett. Az ajtón zuhogtak a rugások, zörgött, csattogott a nagy pánt, Mye az újult fiatalember revolverét kereste, de jeges rémülettel vette észre, hogy Shicky már azt is elszedte. Fegyvertelenek voltak a dühöngő gyilkossal szemben.

Hajnalodott.

Shicky hirtelen beszüntette a lármát. Csöndesen dolgozott, reszelt, fúrt odakünn nagy szakértelemmel. Bizonyos, hogy hamarosan kiemeli az ajtó deszkáit és bejut.

— Shicky! Ezt az egyet hagyd nekem! Ezt az egyet meg akarom menteni, Shicky! Nem hagyom, hogy megöld!

Odaki csönd lett. Kérdés hangzott fel:

— Mit adsz érte, Mye? Szereted?

Mye az ajtóhoz állott.

— Tizenhat font volt nálam. Neked

adom, Shicky, csak ezt az egyet...

Nem folytathatta. Kis dörrenés hallatszott odakint, Mye fölsikoltott. Érezte, hogy sebet kapott, Shicky átlőtt az ajtón. Az oldalán valami meleget tapintott meg, ami nedves volt és folyton terjeszkedett.

Mielőtt összerogyott volna, Mye az ablakhoz rohant és föltépte, azután sikoltozni kezdett a keskeny ucca hűvös levegőjébe:

— Segítség! Gyilkolnak! Segítség! A 17-es számú ház második emeletén! Emberek!

Néhány ablak kicsapódott. Zúrzavaros láрма kerekedett az uccán. Az ajtó mögött még kétszer dördült el a revolver, de Mye már nem hallotta ezt, ott feküdt az ablak előtt, csak a keze lógott ki az ablakramán.

A londoni rendőrségen a titkár úr fölismerte Jan Wiswodoczyk arcképét és rohant a Leawood-kórházba, hogy kiváltsa onnan Jan, mint ismeretlen áldozat került oda a rendőrség közreműködésével, ugyanakkor, amikor a női osztályon Mye vették ápolás alá. A titkár reszkető ujjakkal gépelte össze a történetből a legújabb titokzatos reklámtörténetet Jan Wiswodoczyk diadalútja számára, és a híres tenoristát épp akkor szállították át egy előkelő magánstanatóriumba, amikor a női kórházban a kis Mye arcára ráhúzták a véget jelentő takarót.

Shickyt heves revolverharc után fogták el a rendőrök, miután a vakmerő csavargót hat lövés találta. Négy gyilkosságot ismert el, de nagyon sajnálta, hogy éppen a Jan nyakát nem tudta kitékerni és nem hitte el Mye halálát mindaddig, amíg ki nem vitték a keresztjéhez. Akkor bögni kezdett és úgy a sárba dobta magát, hogy eltörött a kulcscentja.

Jan Wiswodoczyk nagyon elbámult a történeteken. De amikor egy nem kevésbé híres operairóval került össze, három héttel később, valami átvillant az agyán. Mosolyogva súgta oda:

— Tudnék magának valami pompás operaszöveget, mester. Egy tenor, egy szoprán és egy bariton szerepelt.

Tábornok mint kém

BADEN POWEL KÉMKEDESEI

Ezen könyvben nemcsak érdekesítő ovismányok találhatók, hanem érdekes rajzok is, melyek jellemzik egy angol tábornok furfangosságát. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető a „Déliabó” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

MITÖRTÉNT DELA LIPINSZKÁJÁVAL 5 ÉVVEL EZELEŐTT PESTEN?

Csinos, vöröshajú asszony. A szállóhallban, ahogy ül velem szemben — mindenki megfordul, aki elmegy mellette. Pedig nem szép, de az arca valahogy különösen vonzó. Olyan arc, amelyre azt szokták mondani — van benne valami! Érdekes! Erősen keréketörő a németet, sok orosz szót vegyít közbe.

Arról beszélgetünk, hogy tulajdonképpen mennyire nem könnyű a dolga az újságírónak, akinek napról-napra szembe kell ülni a Pestet járó világ hírességeivel és mindegyikkel valami „nem sablonost”, „eredetit”, szokatlant kell csinálni. Nem intervjút, hanem a mai rohanó idők technikájának és riportstílusának megfelelően olyan valamit kell csinálni vagy feltétlenül olyanról kell beszélgetni, amihez „remek” fényképeket is lehet csinálni.

Ezen a héten Dela Lipinszkája a

soros, ő ez az érdekesarcú vörös asszony. Csodálatosképpen azonban a riporttéma sehogyan sem akar kialakulni. Próbálkozunk ezzel-azzal, egyik sem megfelelő.

— Gyerünk inkább sétálni egyet, hiszen olyan szépen süt a nap! — hangzik az indítvány — és el is indulunk. A köruti szálló elől lassan kanyarodunk az Andrásy útra.

Lipinszkája mesél:

— Tudja, egyszer regényíró szeretnék lenni! Nagyon érdekes dolgok vannak a világon, amit meg szeretnék írni. Minden ember élete csupa apró mozaikkocka. És minden élet egy regény. Ahogy a kockák összeugranak, kinek így, kinek úgy! Én nagy fatalista vagyok. Hiszek a véletlenben. Az a legnagyobb úr! Mert például ki gondolta volna öt esztendővel ezeleőt, amikor kenyér és ruha és pénz és remény nélkül tanácstalanul itt

Dela Lipinszkája első pesti szereplése után, kétségbeesésében a Lánchídról a Dunába akar ugrani (Harsányi felv.)

Egy kis hotelból és kilakoltatják, mert nem tud fizetni (Harsányi felv.)

ténferegtem a pesti uccákon, anélkül, hogy egy kutya is észrevett volna, mondom, ki sejtette volna, hogy valamikor ilyen rendezett körülmények között járom ugyanazokat az uccákat? Szegény voltam és kopott, egyetlen kabátom volt, ilyen, mint ez itt, ni...

Férje karján ott lóg egy régimódi kabát — a szabónőhöz készült vele. Fejemről lekapta az én kalapomat, a kabátot is felveszi és megjátssza: hogyan is volt az öt esztendővel ezelőtt.

— Akkor még senki nem tudta, hogy színész nő vagyok. Berlinben történt, hogy egy Müller nevű igazgató társulatot szedett össze egy budapesti turnéra. Közöttük voltam én is, igen szerény fizetéssel. A Blaha Lujza Színházban léptünk fel nyáron. Egy lélek sem jött be a színházba. Három nap után meglógott a direktor a dohányal. Itt maradtunk egyedül, árván. Egy fillérem nem volt. A Jardinban kaptam nagynehezen szerződést. Éheztem, nyomorogtam. Kiflitt ebédeltem, egy pohár sörrel. Papírból vacsoráztam, egyetlen harisnyámat minden este megfoltoltam. Szorított

a nyomor és én már nem bírtam az iramot. Te jó Isten, hányszor kóboroltam végig a Ligeten, pendliztem a Jardinból egy másik orfeumba, ott a Hermina úton és sehogy sem bírtam zöldágra vergődni. Az emberek egész egyszerűen nem akartak tudomást szerezni rólam...

A lépések egy kis melléküccába visznek. A szerény épületek egyike szálloda. Lipinszkája rámutat:

— Látja, ez a hotel, ez itt ni. Talán pontosan öt esztendővel ezelőtt, ezen a napon, innen dobtak ki. Vagy egy másik ilyen kis szállodából, nem tudom. Képtelen voltam lakhéért fizetni. A Jardin nem hosszabbította meg a szerződésemet, az útlevelemet ugyancsak nem hosszabbították meg és én már azon a ponton voltam, hogy kényszerútlevével, toloncúton megyek ki ebből az országból. Nézze csak, éppen így állt ott akkor is a portás a kapu előtt, mikor kismopolyogtam a szállodából, gúnyosan mosolygott felém, nem is köszönt...

A portás a kis szálloda kapujában tényleg ott is van. Hátát a falhoz támasztva sütkérezik a tavaszi nap-sütésben és csodálkozva néz erre a szép asszonyra, aki ilyen bolond módon öreg kabátban és férfikalappal a fején, hevesen gesztikulálva, idegen nyelven magyaráz valamit.

Most már beülünk az autóba, amely hűsölegesen követ bennünket. Lipinszkája mindinkább belejön a beszélgetésbe s az autót Buda felé dirigálja. Végig akar menni azokon a stációkon, amelyek öt esztendővel ezelőtt életének olyan szomorú állomásai voltak. A Lánchíd elején megállítja a kocsit, kiszállunk és az érdekes vöröshajú asszony a járókelők nagy csodálkozására futva visz a híd egy kiszögelléséhez.

— Lássá — mondja izgatottan, — ez volt az a hely, ahonnan be akartam ugrani a vízbe. Közel voltam nagyon az öngyilkossághoz. A Gellért-hegyen méregettem a mélységet, hogy vajjon agyonzúszom-e magam, ha leugrom, és kacérkodtam erősen a Duna hullámaival is. De végül mégis megmondottam a dolgot. Nem volt elég bátorságom hozzá. De a véletlen, amely közbejött, — megsegített. Az uram, aki szintén igen szegény ember volt abban az időben és rengeteget nélkülözött Bécsben, küldött nagynehezen annyi pénzt, hogy hozzáutazhassam.

Még

A t
felle
lenü
Azt
egés
Mín
Az
beku
máb
széd
illat
krig
emlé
A
A r
a fé
és I
fiat
Pest
elé
ják
tüm
F
meg
nyit
sal
port
rege
szon
É
ben
horó
nek
zott

Még arra is ritkán tettem, hogy egy kis zugvendéglőben egy pár vörstlilt és egy korsó sört igyon (Harsányi felv.)

A többit pedig már tudja. Reinhardt felfedezett, ugyancsak egészen véletlenül. A közérdeklődés rám irányult. Azt mondják, különben sem vagyok egészen tehetségtelen, így lettem sztár. Mindent a véletlennek köszönhetek... Az autó szalad tovább. Lipinszkája bekukkant egy pillanatra a kiskocsmába, ahol annyit éhezett, míg a szomszéd asztalnál jóízűen fogyasztották az illatos borjúpörkölteket. És a nagy krigli sör, meg a kenyér mellett visszaemlékezik a régi rossz időkre.

Aztán rázkódik egy nagyot és vége. A régi kabát csak a szabónőhöz kerül, a férfikalap pedig vissza az én fejemre és Dela Lipinszkája frissen, csinosan, fiatalon indul tavaszi sétára a tavaszi Pesten. Az autó most már a Gerbeaud elé fut, ahol mély reverenciával várják az érdekes orosz asszonyt. A kosztümje persze már Paquin-modell.

Félórai séta a korzón, aztán hazamegy. A szálloda előtt nagybuzgón nyitja ki az autó ajtaját mély bókolással a portás. Egy ugyanolyan hotelportás, mint amilyen nem is olyan régen még gúnyosan mosolygott egy szomorú asszony után.

És este, mikor a ragyogó étteremben frakkos pincérek tetézték tálakon hordták az ételeket asztalához, amelynek főhelyén dús toalettben pompázott, már egészen meg is feledkezett

arról, hogy délelőtt a régi Lipinszkáját idézte...

Ez a története Dela Lipinszkájának, amelyet sétánkon a fotografus is végighallgatott. És senki nem tehet róla, hogy az ő kezében egy-egy pillanatra megvillant a masina. A fényképész ezúttal „saját szakállára” dolgozott.

Igy lett az önvalomáshól mégis csak riport, „érdekes” fotográfiákkal, ahogyan ezt az 1930-as esztendő ujságstílusa megkívánja. A témát viszont ezúttal nem az ujságírói ötletesség,

hanem bármilyen sablonosan és szentimentálisan hangzik — mégis csak az Élet (szigorúan nagy é-vel) szolgáltatta.

Ádám László.

Ma elegáns magán autóján jön, megy a hotelből (Harsányi felv.)

KÖZELEG A MÁSODIK MŰVÉSZI FORRADALOM AMERIKÁBAN

Hét évvel ezelőtt egy fiatal színésznő vágott neki az óceánnak, hogy felkeresse az újvilágot. Magyar Erzsinek hívták ezt a színésznőt, aki alighogy nevet szerzett magának Pesten, itthagya a hazai színpadot a bizonytalan jövőért. Magyar Erzsi nem haladt elődei nyomdokain, nem lépett fel magyar társulatoknál, hanem beállított az egyik angolnyelvű színházhoz, ahol meghallgatták és röglön leszerződötték. Rövid idő múlva már hatalmas transzparensok hirdették a fiatal magyar művésznőt új nevéen, mint *Elsie Elsi*. Így lett Magyar Erzsiből, a pesti kis primadonnából newyorki revüsztrár, akinek a nevét minden amerikai színházlátogató úgy ismeri, mint például Clara Bow-ét.

Magyar Erzsi kiutazása óta most jött először haza, családja meglátogatására és néhány heti pihenésre. A szőke művésznő semmit sem változott az elmúlt évek alatt. Ma is ugyanolyan üde és szép, mint annak idején, legfeljebb egy kissé, mozdulataiban és beszédében, lett energikusabb. Amikor megkérjük, hogy mondjon valamit magáról a *Détitáb* olvasóinak, egy pillanattig csodálkozva néz ránk.

— De régen hallottam ezt a kérdést interjú közben — mondja végre Magyar Erzsi. — Amerikában elszoktam ettől, mert ott rossznéven veszik az interjúvált színezést, ha magáról beszél. Éppen ezért az interjúk mindig valami aktuális problémákkal foglalkoznak, de sohasem a nyilatkozó személyével.

Tavaly például állandóan a beszélőfilm miatt interjúváltak meg. Ez az új találmány ugyanis minden művészi vállalkozást felborított Amerikában. A beszélőfilm-láz miatt — amelyhez hozzájárult még a börzskrach is, — egymásután zártak be a színházak. A rossz konjunktúra az idén sem változott meg. *Emberemlékezet óta ilyen rossz színházi szezon nem volt még New-Yorkban, mint a mostani évadban.* A revü is lejárt magát, úgyhogy még *Ziegfeld* sem tud egy igazi sikert felmutatni. A revük egymásután buknak meg.

— Mégis hányszor megy Amerikában egy bukott darab? — vetjük közbe.

— Háromszáz, háromszázötvenszer. New-Yorkban ugyanis ott kezdődik a siker, ha egy darabot legalább két évig játszanak. Ilyen azonban most nincs. A zenés darabok nem igen kellenek ma a közönségnek, hanem a komédiaszerű színművek. Érdekes, hogy a newyorki közönség mostanában csak az olcsó kiállítású, kevés személyzetű és emberi problémákkal foglalkozó darabokat szereti. A realitás a fontos a számukra és az, hogy a színpadon is embereket lássanak élni és mozogni. Most különben újabb művészi

forradalom áll később New-Yorkban. A televíziós kísérletek ugyanis jénnyesen sikerültek és a hozzáértők azt jósolják, hogy

egy éven belül ez az új találmány a beszélőfilm népszerűségét teljesen le fogja törni.

Magyar Erzsi első beszélőfilmjében, amelyben Moissi volt a partnere

Mindenesetre a televízió egészen új perspektívát nyújt a színesek számára — különösen azokéra, akik a rádióban szerepeltek, — mert a jövőben nemcsak a hang, hanem a színpadi alak is fontos szerepet fog játszani.

Magamról csak annyit, hogy július harmadikán szállok hajóra, hogy visszautazzam Amerikába. Hívnak ugyan néhány szerepre Berlinbe és Londonba is, de én

nem tudok elszakadni már többet az újvilágtól, amely hét év alatt a második hazám lett.

Alighogy visszaérkezem, megkezdjük a szezon első operettjének, a „Princess Charming”-nek próbáit. Ha ez a darab lemeni, akkor Hollywoodba utazom, miután tárgyalásban vagyok egy újabb beszélőfilm női főszerepének eljásására. Általában e pillanatban a beszélőfilm felé gravitálok, miután úgy az angol, mint a német és francia nyelvet tökéletesen bírom és így az idegen országok változatait a filmgyárnak nem kell mással eljászatnia. Látják — fejezd be szavait nevetve Magyar Erzsi, — hamarosan belejöttem az európai szokásba és magamról is beszéltem.

Pillango

írta
Hargitai
Tihamér

Mint tüzes arcú, apró balerinák
Táncoltak a pipacsok a réten,
A búzavirág: kékszemű gavallér,
Bókolt nekik mosolyogva, szépen
S föltűtt a napfényes, izzó ködben
Egy pillangó röpködött vad gyönyörrel.

S jött egy leány, szőke haja kibomlott,
Sötét szeme, mint a gyémánt égett,
Sikoltozva üzte a pillangót,
Arca piros, hol meg hófehér lett
S erejéből mikor már nem tellett,
Lerogyott egy napraforgó mellett.

Dobok peregtek, csörgött a cintányér,
Trombita harsant, hárfa zümmögött:
Egy vándorcirkusz döcögött az úton,
A kocsik alatt nyögtek a rögök,
A Bohóc látta meg a fekvő lánykát
S keblére vont, mint egy kis madárkát.

A lány a trapéz pillangója lett,
Nem riasztotta soha a veszély,
Rózsaszínű pillangó-ruháját
Ide-oda kapkodta a szél,
Ifjak, vének szívdobogva lesték
Pillangóeska hamvas tündértését.

Az öltözőre piros lámpafény
Borított izzó, lüzes szemfedőt —
A hervadt Bohóc halkán zokogott
A leány apró lábai előtt:
„Adjál egy csókot!” sírva ennyit mondott
S Pillangóeska ellökte a Bolondot.

S aztán egy grófnak karjaiba hullt:
Aranyért tette a szegény bohó...
És a cirkuszban, a Bohóc kezéből
Egy este elröppent egy csúf golyó —
A szaxofónból harsogott a tangó
S a trapéztól lehullott a Pillangó...

* Tour* - Retour *

A grand guignol műfajt, amely Párizsban olyan széleskörű érdeklődést váltott ki, a mi közönségünk még alig ismeri. Érthetetlenül eddig itt nem tudott gyökeret verni a grand guignol, holott éppen nálunk minden műfaj iránt van valamelyes érdeklődés. Most mégis egy új színház, a Bethlen téri és egy új író, *Matolay Géza* kellett ahhoz, hogy a grand guignol is kegyeibe fogadja a pesti publikum. *Matolay*nak most már a harmadik s talán a legjobb darabját honorálja a közönség tetszésnyí vántatásával.

A „Tour—Retour“, amely a mostani műsorban kerül színre, érdekes, ötletes és hatásos.

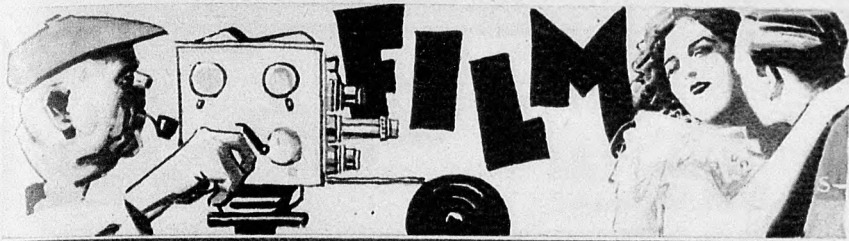
A feleség szemrehányást tesz a férjének, hogy elhanyagolja, csak a munkának él, a pénzt halmozza rakásra s így nem marad ideje a családi életre. Az asszony elkeseredésében odáig megy, hogy inkább a szegénységet vállalná, a küzködést, a nyomorúságot, csak ennek ellenében a tiszta családi boldogságot kapná a maga pazartalan örömeivel. Ekkor a férj bevalja feleségének, amit — mint mondja — napok óta titkol előtte, hogy tönkrement s hogy ezután az asszonynak mindenről le kell mondanania. Vége a szép lakásnak, a jólétnek, a szép ruhának stb. A feleség megdöbbenve hallgatja ezeket a szavakat, de aztán erőt vesz magán s azt mondja férjének, hogy — kész követni őt a szegénységbe és nélkülözésbe. Most váratlan fordulat következik. Két államrendőrségi detektív jelenik meg éppen akkor, amikor a férj telefonon felhívja a menetjegy-irodát, hogy jegyet kérjen külföldre, ahol új életet akarnak kezdeni.

A férj is megdöbben a váratlan látogatásra, erre nem számított. Az asszony kétségbeesetten védi a férjét, kéri, hogy ne bántsák az urát, hiszen ő jó és becsületes, fiatal, tud és akar dolgozni.

A férj meghatva nézi felesége vergődését, de maga sem tud szólni. Végre a detektívek jönnek a legnagyobb zavarba, alig tudják kimagyarázni, hogy ők csak nyugalmazott detektívek és könyveladási ügyben keresik a férjet. Az asszony megkönnyebbülten és boldogan hallgatja ezeket a szavakat, de még nagyobb az öröme akkor, amikor a férj bevallja, hogy nem mentek tönkre, csak egy kis próba volt az egész s ez a próba fényesen sikerült... A férj megváltja a menetjegyet, de most már tour—retour.

A házaspárt *László Lili* és *Farkas Endre* meggyőzőerővel játsszák. Egy kisleány — a házaspár gyermeke — feltűnést keltett kedves beszédével. A műsorban színre kerül még egy *Harmath—Vince-operett*, amely egy színésznőről szól, aki egymásután három férfit is megleckéztet. *Mende Klári* kitűnően alakítja a színésznőt, aki többféle figurát személyesít meg. *De Kémény Oly*, *Érczkövy László*, *Iványi Dezső*, *Zombory*, *Poór* is igen jók voltak az operettben. *Érczkövy* magánszámát is sok tapssal fogadta a közönség. Egy kis vígjátékban *Kopossy Kató* finom játékával tűnt ki... *Vidor Feri* ezúttal is hatásos cselédszámokat énekelt.

A legnagyobb sikert aratott száma a műsornak a *Szentpál-növendékek* produkciója volt. Nagyon finoman kidolgozott, hatásos táncokkal elragadták a publikumot. A kabaré szerződötett táncosnője, „Ariadne“ most is kitűnően táncolt. Jó egynehány tréfa is van a műsorban, amelyek közül legjobban tetszett *Vadnay László* már sokat játszott, de mindig hatásos „Öfensége szobája“ című vígjátéka, amelyben *Ormos* ezúttal is elsőrangú alakítást produkált.

Jenny Jugo német filmszínésznő

vergő-
Végre a
bb za-
e, hogy
vek és
férjet.
és bol-
kat, de
amikor
mentek
olt az
ült...
et, de

Parkas
Egy
ke —
vel. A
Har-
y szí-
három
ri ki-
több-
e Ke-
ványi
k vol-
inszá-
onség.
Kató
Feri
éne-

ma a
pro-
cidol-
adták
tetett
nően
an a
bban
ját-
sége
yben
ftást

Roseh, Hilde, német filmszínész, Stuttgartban született. Már fiatal leánykorában is arról ábrándozott, hogy színésznő vagy filmszínész lesz, de szigorú szülei hallani sem akartak erről. Ehelyett beiratták egy fehérnőmű-varrodába. Később megengedték neki, hogy táncolni tanuljon. Férjhez ment és akkor megvalósultak álmái. Egy társaságban megismerkedett egy filmrendezővel, aki azt mondta neki, hogy kitűnő fényképarca van, jöjjön el a filmgyárba egy próba-felvételre. Egy Luciano Albertini-filmben kapott szerepet, majd Harry Liedtke partnernője lett a „Cirkuszhercegnő” című filmben. Ezután ismét Albertinivel szerepelt együtt a „Tempo, tempo” című filmben. Címe: Berlin N. W., Argicolastrasse 13.

Russel, Mack, amerikai filmrendező, vagy még helyesebben hangdirektor. Mintegy húsz évvel ezelőtt kezdte meg pályafutását. New-York legismertebb vaudeville- és színházdirektora volt. Egyike a legismertebb menedzsereknek, aki sok hírességet menedzsel. Mack Russel neves színész, kitűnő táncos is egy személyben és annak idején, amikor a Dolly Sistersek New-Yorkban szerepeltek, Mack Russel volt a partnerük. Ez alatt az idő alatt több mint 35 darabot rendezett. Innen szerződötték le Hollywoodba, ahol a „Rio-Rita” című film hangrészének rendezését bízták rá. Ma már a Richard Dix-filmek dialógjait is ő dirigálja.

Scott, Fred, amerikai filmszínész, Fresno-ban, 1902 február 14-én született. Még egész kicsi gyermek volt, amikor szüleinek feltűnt, hogy milyen szép énekhangja van. Amikor iskolába írták be, ott is állandóan mint az osztály legjobb énekesét ismerték és a templomokban is kitűnt gyönyörű hangjával. Tizenkét éves korában már turnéra indult és kaliforniai városokban lépett fel. Tizenhat éves korában került Los Angelesbe, ahol a hangját kiképezte. Nappal vasszorgalommal tanult és éjjel idegen nyelveket magolt. Ma kitűnően beszél angolul, franciául, németül, olaszul, spanyolul és japánul.

Albertinél vette az énekleckéket, majd Otto Morandóhoz került. Morandó Los Angeles legjobb énekmestere, nála tanult énekelni Bebe Daniels filmszínész is. Itt ismerkedett meg

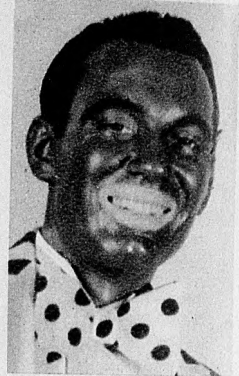
Scott-tal, akinek gyönyörű énekhangja annyira megtetszett neki, hogy felajánlotta a „Rio Rita” egyik szerepét. Így került a filmhez. Ebben az időben még hangversenyeket is adott. A „Grand Parade” című filmben Helene Twelvtrees partnere volt. Most hosszúléjárátú szerződése van egy nagy filmgyárral. 181 cm. magas, kék szeme és sötétbarna haja van.

Schmitterlöw, Vera, svéd származású, német filmszínész, 1907 július 19-én Varbergben (Svédország) született.

Vera Schmitterlöw

A színakadémiaát Stockholmban végezte el. A színpadról került a filmhez, ahova Victor Sjöström filmrendező segítette. A „Három kívánság” című filmben debütált, amelyet Balogh Béla, a neves magyar filmrendező készített. „A fekele domino”, „Egy kis barátónő”, „Gondanyó”, „Aki fél a szerelemtől” voltak nagyobb filmjei. Jelenteg Gustav Frölich partnernője. Címe: W. Berlin, Hallensee, Nestorstrasse 1.

Fred Scott

Sa
szin
ban)
aki
Kon
Ezér
Dor
zész
Dor
utaz
reze
Ez s
ki. E
egy
hoz
1924
hez
filmj
Terry
polt
repet
filmj
szak
sége'
szere
nyok
mé
Sötét
kék
158 c
kül.
Bust
siker
yer-s
Sk
Dave
négy
církü

mene
nászpá
církü

Sebastian, Dorothy, amerikai filmszínésznő, Birminghamben (Alabamában) született. Nagypapa pap volt, aki feleségével együtt sok évet töltött Konstantinápolyban mint misszionárius. Ezért nagyon tiltakozott az ellen, hogy Dorothy iskolai tanulmányainak elvégzése után New-Yorkba menjen, mert Dorothy Sebastian azzal a szándékkal utazott el, hogy színésznői szerződést szerezzen magának.

Ez sikerült is neki. Első szerződése egy revűszínházhoz kötötte, majd 1924-ben a filmhez került. Első filmjében Alice Terry mellett kapott egy kis szerepet. Nagyobb filmjei: „Kék szakáll hét felesége”, „Miért szeretnek az asszonyok”, „Tizenkét mérföldnyire”. Sötétbarna haja, kék szeme van. 158 cm. magas, 52 kiló. Ujabban mint

Dorothy Sebastian

Buster Keaton partnere szerepel nagy sikerrel. Címe: Metro—Goldwyn—Mayer-studios, Culver City, California.

Skelly, Hal, amerikai filmszínész, Davenportban (Iowa) született. Tizennégy éves volt, amikor egy napon cirkusztársaság jött a városkába vendégszerezni.

Mielőtt azonban az előadást megkezdték volna, felvonulást rendeztek a város uccáin. Hal Skelly, akinek nagyon tetszett a menet, a cirkuszosok közé elegyedett és a bohócok társaságában végigvonult a város főútvonalain. Apja, aki éppen haza felé igyekezett, meglátta őt a tarka

Hal Skelly

menetben. Hazavitte és alaposan elnászpángolta. Másnap megszökött a cirkusszal és tizennégy éven keresztül

nem is látta édesapját. Ez alatt a tizennégy év alatt bevándorolta az egész világot. Először Chicagoba ment, ahol „Az idő, a hely és a lány” című revűben kapott szerepet. Nagybátyja, aki szenátor volt, pénzt adott neki és arra kérte, hogy menjen haza, Hal azonban nem ment, hanem elszereződött egy másik trupphoz, csak azért, hogy rokonai többé ne akadjanak rá. Később Alaszka ment, majd egy cirkusztruppal Japánba is ellátogatott, ahol nagy sikerei voltak. Néhány év múlva ismét az Egyesült-Államokba szerződött és a Barnum és Baley-cirkuszban kapott szerződést. Itt azonban csak egy évig szerepelt, mert azután a Broadway egyik vaudevilleszínháza szerződtette le a mulatságos clown. Estéről-estére óriási sikert aratott a „Burlesque” című darabban. Filmszerződését is ennek a darabnak köszönheti. Legutóbb Nancy Caroll partnere volt. Címe: Paramount—Famous—Lasky-Studios, 5451, Marathon Street, Hollywood, California.

Smith, Stanley, amerikai filmszínész, Kansas Cityben született. Már iskolásjű korában is filmszínész szeretett volna lenni. Levelet írt Cecil B. de Millenek és D. W. Griffithnek, akik — természetesen — nem válaszoltak a kis iskolásjű levelére. Egy nyáron, miután elemi iskola tanulmányait elvégezte, Hollywoodba utazott, ahol rábeszélte édesanyját, hogy szeptemberben irassa be egy hollywoodi iskolába. Itt csakhamar az osztály legtehetségesebb tanulója lett. Az önképző-

köri előadásokon három operában jószerepet játszott. Tanulmányainak befejezése után Elliott Dexter tilkára lett. Ebben az időben sokal járt a régi Lasky-studióba, ahol mindig szerepekkért könyörgött. Végül mégis sikerült két kisebb szerepet kapnia. Haja sötétszőke, szeme szürke, 181 cm. magas, 70

Stanley Smith

kiló súlyú. Címe: Paramount—Famous—Lasky Studios, 5451, Marathon Street, Hollywood, California.

„Csak a pénz hiányzik a magyar film talpraállításához!” — mondja Balogh Béla

Csak a kormány mentheti meg a magyar filmet — Ha 15—20 filmet gyártanánk, hazajönnének a külföldön élő magyar tehetségek — A „Déliabáb” anketja

Öt esztendeje, hogy megszületett a filmrendelet. Azok, akik kezdeményezői, úttörő munkásai voltak a kormány hivatalos bekapcsolásának — ma, öt év után még mindig csak néma várakozással lesik, hogy a sok ígéret után mikor indul meg végre a dicsőséges múltú magyar filmgyártás. Ezek közé tartozik Balogh Béla filmrendező is, aki a háború alatt olyan magyar filmeket produkált, amelyek az akkori világklasszist képviselő dán filmek egyedüli konkurenciáját jelentették.

Balogh Béla most jött haza Berlinből. Súlyos betegen került haza és ez az oka annak, hogy a „Három kívánság” című filmjét nem tudta úgy elvégezni, ahogy legjobb tudása és elgondolása szerint szerette volna. Alapos és lelkiismeretes tanulmányozója úgy a hazai, mint a külföldi filmviszonyoknak.

A „Déliabáb” filmankétja során most megkértük a legsikeresebb múltú magyar filmrendezőt, hogy mondja el véleményét és elgondolásait mindarról, amivel a magyar filmgyártás talpraállításához hozzájárulhatunk.

— Lesz-e magyar film, megindul-e a magyar hangosfilmgyártás? — kérdeztük Balogh Bélát.

— A jelenlegi viszonyok alapos ismerete után valósággal jósnak kell lenni annak, aki határozottan meg meri jövendőtni a magyar filmgyártás sorsát. Kétségtelen, hogy lehet magyar filmet csinálni

— lehet hangos magyar filmet is csinálni. Minden lehetőség megvan rá, csak a legfőbb hiányzik — a pénz. A löke hihetetlenül fél a filmtől. Az állam is tartózkodik és ahelyett, hogy pénzt adna, állandó vajudó problémának veszi a filmgyártást. Ami a hangosfilmgyártást illeti, szerintem ez még ma sem teljesen kialakult dolog. Berlinben még rengeteg némafilmipárti filmember és közönség akad. Lehet kis magyar hangosfilmet készíteni, ami itthon is kifizelődik. Láthattuk, hogy hány hétig ment egyes külföldi hangosfilm az elsőhetes moziban. A premiérmozik annyit keresnek ezeken a filmekken, hogy a magyar hangosfilmgyártás érdekében nyugodtan leredukálhatják az igényeiket.

Balogh Béla

Ezenkívül csinálhatunk német változatot is, sőt merem állítani, hogy angol változattal még Angliában és Amerikában is el tudnók helyezni a magyar filmeket.

— Mit gondol, hazajönnének a külföldi magyar színészek, ha megindul a filmgyártás?

— Egy-két film kedvéért nehezen hiszem. Erről csak abban az esetben lehet szó, ha megindul a kontinuitásos filmgyártás. Legalább tizenöt-húsz filmet kell egy évben gyártanunk. Akik már odakint jól elhelyezkedtek, azok alaposan meggondolják, hogy miért hagyják ott a biztos kenyeret.

— Külföld bevonásával, vagy kizárólag magyar tőkével kell megindulni a filmgyártásnak?

— Kizárólag magyar tőkével. A külföldi tőke hozza a maga kívánságait, a maga embereit. Ez így csak egy kínos küzdelem lenne minden részről.

— Mi kell technikailag a magyar hangosfilmgyártás megindításához?

— Nagy átalakításokra nincs szükség. Mindenekelőtt a csendet kell a műtermekbe „bevezetni” és az akusztikát helyesen megoldani. /Kölcsöngépeket is

HAJFESTÉS!

KOMOL párizsi hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld: Vezérképviselő, Rákóczi út 14

igénybevehetünk.

Érdeemes körülnézni külföldön, hogy milyen elsőrangú elhelyezkedést és megbecsülést szereztek a magyar tehetségek. Berlini tartózkodásom alatt meggyőződésem arra, hogy a magyar filmnek nagy jövője van, mert olyan tehetségeket rejtett eddig, ami biztos ígérete a magyar filmgyártás fejlődésének. Ezek az idegenbe szakadt magyarok odakint gyarapították ismereteiket és ez most a hazai filmek szolgálatában megbecsülhetetlen előnyökkel jelent.

— Akadna az itthoni színészeink közül megfelelő hangosfilmnyag?

— Nagyon sok alkalmas színészünk van, még ma is, bár letagadhatatlan, hogy az anyag egyre fogy. A tehetségek

kénytelenek külföldre menni vagy más kenyérkereseti pályán elhelyezkedni. Ezek azonban nem áthidalhatatlan akadályok.

A legfőbb és a legelső dolog a pénz, amit nem várhatunk más-tól, csak a kormánytól. Csak a kormány tud megmenteni. Eddig csak ígéreteket hallottunk. Rá kell jönni a kormánynak arra, hogy az idegen filmek után a saját vérünket csurgatjuk. A megindulásnál lesznek nehézségek, a régi magyar filmek dícsőségének azonban fel kell támadni. Én a magam részéről szintén tételességre vagyok kárhoztalva. Várok és közben körülnézek, hogy miképpen tudom a mindennapi kenyéremet megkeresni.

Bolváry Géza, Balogh Béla és Bolváryné Mattyasovszky Ilona
Berlinben

MI TÖRTÉNT?

Vége

a szép szerelmi regénynek, illetőleg : vége következik... Szürke vége... Ismeretes, hogy Lajos Ferdinánd herceg, a német trónörökös második fia évekkel ezelőtt halálosan beleszeretett Lily Damitába, a szép francia filmszínésznőbe. A szerelem sokáig tartott és majdnem házassággal végződött, amikor a filmszínész hirtelen elhagyta Európát és Amerikába ment filmezni. És egyszer híre terjedt, hogy Lajos Ferdinánd is összecsomagolt és Amerikába ment. Ezután mindenki azt várta, hogy a szerelmesek Amerikában házasságot kötnek, amikor kiderült, hogy a filmszínész már végleg szakított a herceggel. Nem is találkoztak egymással. A herceg New-Yorkból Buenos Airesbe hajózott, ahol megismerkedett *Torquist*, Argentína leggazdagabb bankárjának leányával és rövid ismeretség után eljegyezte. Rövidesen megtartják a házasságot is... Lily Damita pedig, akinek nevét annyi herceg, gróf és báró nevével kapcsolatban emlegették már, még mindig hajadon...

Várkonyi Mihály

egy új berlini filmvállalkozáshoz, a *Defához* szerződött. A vállalat most készítette el első filmjét, az „Utolsó tangó”-t, amelynek női főszerepét Betty Aman játssza. A második film a „Kreutzer szonáta” lesz és ennek főszerepét Várkonyi Mihályra bízta.

Mit kívánna,

ha három kívánsága teljesednék? Ezt kérdezte egy amerikai riporter Corinne Griffith filmszínésznőtől, aki így válaszolt:

— Először: szeretnék egy kastélyt vásárolni Párizs közelében. Másodsor: el szeretném játszani egy filmben *Josephine* császárné szerepét. Harmadszor: meg szeretném nyerni a tenniszvilágbajnokságot...

Se vége, se hossza

azoknak a történeteknek, amelyek Lupe Velez filmszínész nő botrányos viselkedéséről szólnak. Ezeket a történeteket a legtöbbször nem is lehet reprodukálni, mert az exotikus szépségű mexikói származású filmszínész nő nem igen szokta megmondani azt, amit mond. A legújabb és aránylag szelíd botrány története a következő:

Lupe Velez egy napon a felvételek befejezése után öltözőjébe rohant, hogy demaszkirozza magát. Az ajtó előtt azonban megtorpant, mert a kulcs nem nyitotta az ajtót. Éktelen haragra gerjedt, visszarohant a studióba és nekiment Irving Ashter segédrendezőnek.

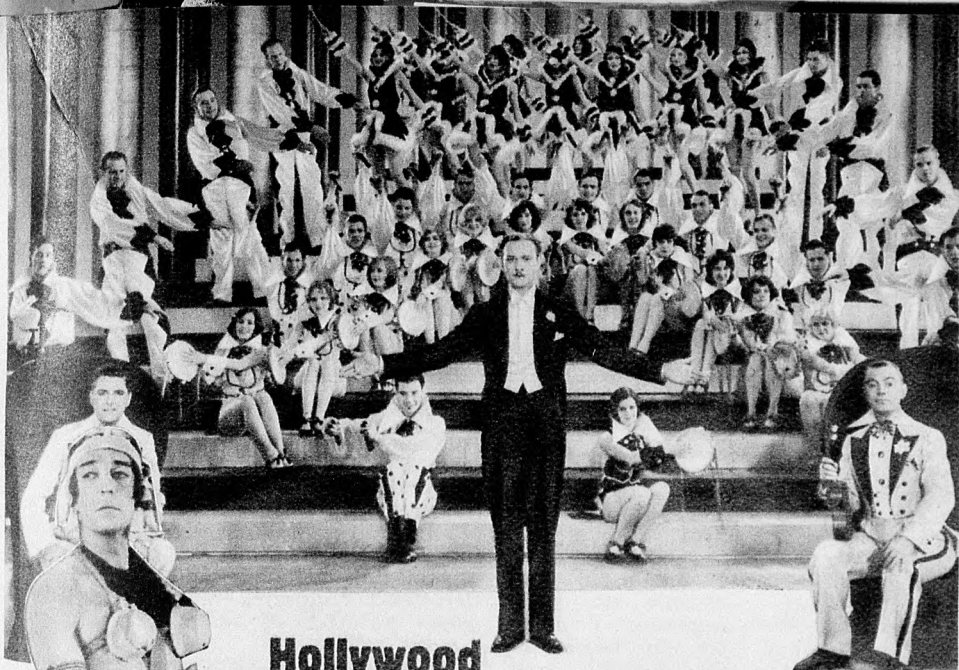
— Maga nyavalyás alak! — kiáltotta loporzékolva — milyen kulcsot adott nekem?... Szemeleenség, hogy ilyen csinál... Kikaparom a két szemét...

A segédrendező jóideig nem tudott szóhoz jutni, majd elment főnökéhez, Fitzmauritze rendezőhöz és bejelentette neki, hogy nem hajlandó többé Lupe Velezzel együtt dolgozni, mert súlyosan megsértette. Fitzmauritze rögtön felkereste Lupe Velezt, aki még mindig a stúdióban őrgöngött és a segédrendező elbocsátását követelte. A rendező szépen karonfogta a filmszínésznőt, felvezette az öltöző ajtajához, elkérte tőle a kulcsot és szépen felzárta az ajtót.

Kiderült, hogy Lupe Velez első ízben azért nem tudta a kulcsot használni, mert egy emelettel eltévesztette az ajtót. Bocsánatkérések stb. ...

Richard Fall,

Fall Leó fivére az egyik hollywoodi filmgyárhoz szerződött, ahol zenét fog komponálni.

Hollywood revü

Metro-film

10 sláger
25 sztár
200 gör!l

Élmény cselekmény
nélkül

A szezon legpa-
zarabb filmjét
május 26-án
mutatja be az

URÁNIA

We are so happy...

Boldog-e az amerikai filmsztárok házassága? — Amikor Milton Sills első felesége még egy gázreszén készítette el az ebédet. — A durva Reginald Denny

Hollywood, 1930 május.

We are so happy!... Olyan boldogok vagyunk!... Ezek a legelcsépeltbb és a leggyakrabban használt szavak Hollywoodban. Ha valaki azt kérdezi a filmsillagoktól, hogy boldog házasságot élnek-e, akkor egészen biztosan átszellemült arccal válaszolják:

— We are so happy!

Ez azonban nem mindig fedi a tényeket, sőt ha a gyakori válaszokat nézzük, akkor azt látjuk, hogy a filmsillagok házassága nem is lehet olyan nagyon boldog.

Még sokan emlékeznek arra, hogy amikor egy ízben megkérdezték Gladys Sills-tól, Milton Sills első feleségétől, hogy boldog-e, azt válaszolta, hogy bizony nagyon, de nagyon boldog.

— Akkor is boldog voltam — mondta akkoriban Sillsné, — amikor férjemmel együtt egy apró szobában

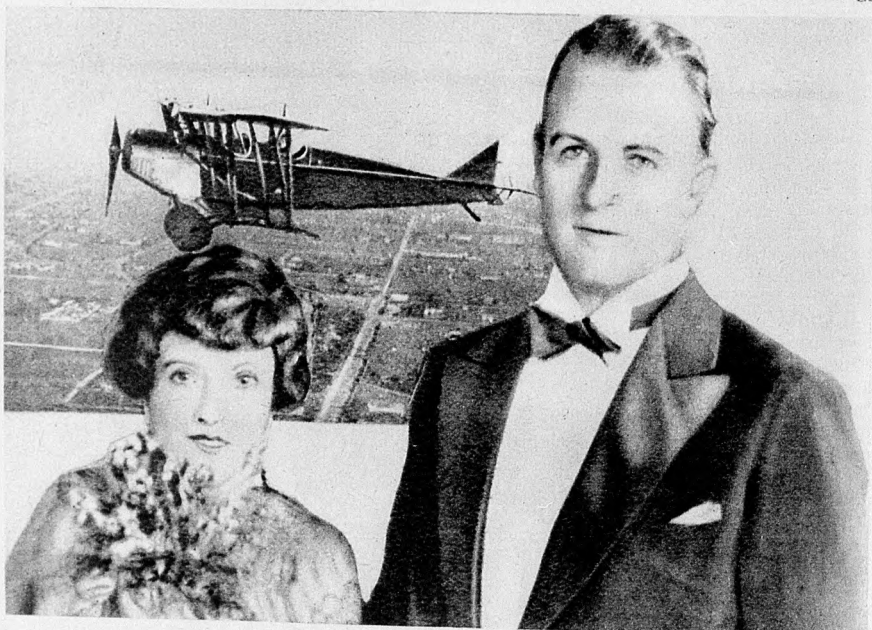
laktunk és minden délben sajátkezűleg főztem meg az ebédet és a vacsorát a gázreszén...

Ez a nagy boldogság azonban egyszer véget ért és azóta már régen elváltak. Milton Sills ma már egy másik asszony oldalán mondhatja, hogy: We are so happy...

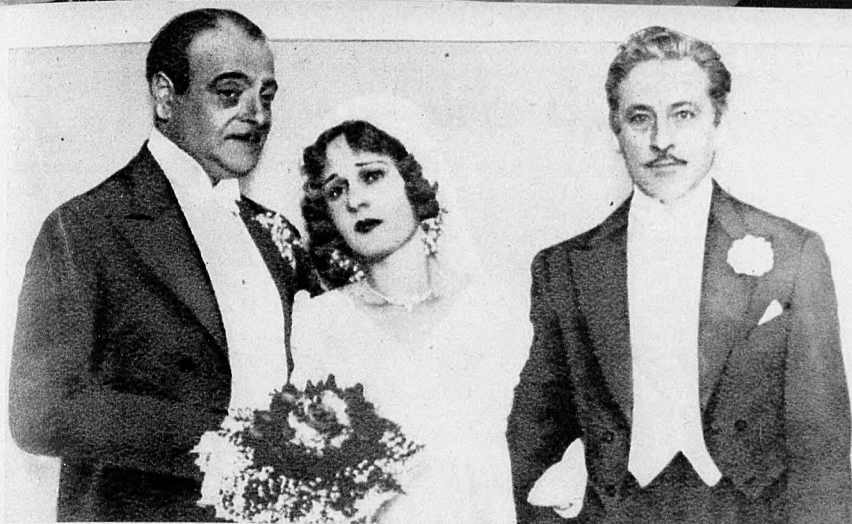
Néhány esztendő előtt történt, hogy amikor Cecil B. de Mille a „Volgai hajós” című filmet készítette, a két főszereplő, William Boyd és Elinor Fair úgy egymásba szeretett, hogy a nagy rendező nem bírt velük. Folyton csókolóztak volna és amikor a film felvételeit befejezték, gyorsan házasságot kötöttek és eltűntek a világ szemei elől.

Később, amikor előkerültek, Elinor Fair és William Boyd mindenkinek a fejét telecsicseregte: nagyon boldogok vagyunk!...

És nemrégiben ők is elváltak. Hogy

Reginald Denny és elvált felesége: Irène. A háttérben Denny repülőgépe

Lowell Sherman és Helene Costello házassági képe. A jobboldalon sógoruk: John Barrymore áll

miért, senki sem tudja biztosan, de valószínűleg azért, mert rájöttek arra, hogy — mégsem boldogok...

A legromantikusabb szerelemmel az egész filmvárosban Reginald Denny és felesége dicsekedhetett. Iréne Indiában volt turnén, mert mielőtt férjhez ment volna, táncosnő volt. Ötszáz font havi fizetése volt, de szerződése megtiltotta neki azt, hogy férjhez menjen.

Egyszer Singaporóban egy maharadza ünnepélyén táncolt. Erről ő maga a következőket mesélte el később:

— Gyönyörű palotában táncoltam... A teremnek mozaikpadlója és aranypillérei voltak. A maharadza gyémántokkal és más tündöklő drágakövekkel díszítve ült előttem és úgy nézte táncomat... Olyan volt az egész, mint egy álomvilág... És ezt az álomvilágot hagytam ott Dennyért...

Reginald Denny Indiában ismerte meg a feleségét... Jött, látott és győzött! Feleségül vette Irénet és mivel a táncosnő szerződése nem engedte meg a férjhezmenést, inkább felbontotta a szerződést és végképpen búcsút mondott a táncolásnak.

Hollywoodban éltek és fűnek-fának elmesélték, hogy milyen boldogok. Gyermekek is volt. Denny egy napon elhatározta, hogy repülni fog és ettől kezdve minden szabad idejét a levegőben töltötte. A felesége ezt — úgy látszik — nem nézte rossz szemmel, de nagyon felháborodott azon, amikor Denny ezekre a légi sétákra gyer-

meküket is elvitte... Ezt már nem bírta el... Összeveszett Dennyvel, aki viszont jól megverte őt...

Még sokszor megverte, míg Iréne, aki egykor a maharadza előtt táncolt, beadta a válókeresetet férje ellen. A kaliforniai bíróság magas tartásdíj megfizetésére kötelezte a durva Dennyt, aki azóta már egy másik asszony oldalán turbékolja:

— We are so happy!...

Colleen Moore évekig élt látszólag boldog házasságot John McCormick gépgyárossal. Ha megkérdezték tőle, hogy szereti-e a férjét, akkor negyed-órákon keresztül dicsérte az ő drága kis Johnnykáját... Most ők is válnak...

John Barrymore hosszú időn keresztül udvarolt Dolores Costellonak, de a ragyogó szépségű filmszínésznő úgy találta, hogy sehogy sem ille- nek egymáshoz, hiszen John Barrymore hűsz esztendővel idősebb nála... A szerelem azonban nem ismer korlátokat és egy szép napon mégis házasságot kötöttek.

Az esküvő után Dolores valósággal áradozott a férjéről, most pedig azt mesélik, hogy már nem boldog...

Irving Thalberg és Norma Shearer boldog, Laura la Plante és William A. Seiter boldog, Edmund Lowe és Lillian Tashman boldog, Harold Lloyd és Mildred Davis boldog... Ők még ma is azt mondják, hogy: we are so happy!

De meddig mondják még?

Amin az egész világ nevet

Egy kis filozófia vacsora után

Egyiptomi viszonyok

— Azt olvastam az újságban, hogy egy külön amerikai milliárdos minden vagyonát arra a nőre hagyta, aki azelőtt vagy tizenöt esztendővel — kikoszarzta!

— Na látja és még akadnak, akik azt merik állítani, hogy a férfiak nem hálás természetűek!

(La Vie Parisienne)

A régi szép idők

Férj: Emlékszel drágám, hat éve ilyenkor ott ültünk a tó partján...

Feleség: Szívem, hát hogy is tudnám én azt elfelejteni! Gyönyörűséges nap volt! Te a vállamra hajtottad a fejedet és egyikünk sem szólt egy árva szót sem...

Férj: Igen szívem, ez volt a legboldogabb öt perce életemnek!

(Le Rire)

Étteremben

I. vendég (egy másik asztalhoz): Szabad a mustárt!

II. vendég: Talán a pincérnek szólna...

I. vendég: Bocsánat, tévedtem...

II. vendég: Miért, azt hitte, hogy én pincér vagyok?

I. vendég: Nem. Csak azt hittem, hogy ön uriember!

(Sourire)

— Micsoda? Itt nem lehet sört kapni? No, akkor tökéletesen értem Izráel fiait, hogy kívándoroltak innen.

(Jugend)

Cselédszerzőnél

Önagysága: Mért volt olyan rövid ideig az utolsó helyén?

Szobalány: Azért kérem, mert minden este meg kellett volna mosdatnom a gyermekeket és én ezt nem tettem!

Gyerek: Anyukám ezt fogadd meg!

(Uhu)

A történelmi érzék

— Hogy van a kedves felesége, Meyer úr?

— Ne is kérdezze! Szörnyű, amikor haragszik. Minden egyes alkalommal hisztorikus rohamot kap.

— Talán hisztérikusat?

— Nem, hisztorikusat!

— Hogyan?

— Olyankor mindig az egész multamat a szememre veti.

(Ulk)

Fő a rend

Főnök: *Kérem, ez tartalatlan állapot. Egyik nap tíz perccel később jön az irodába, másik nap tíz perccel előbb!* — Maga nagyon jól tudja, hogy én nem vagyok barátja a rendszertelenségnek. Vagy jöjjön be ezentúl minden nap pontosan — vagy tíz perccel korábban...

(Musketen)

Az ünnep öröme

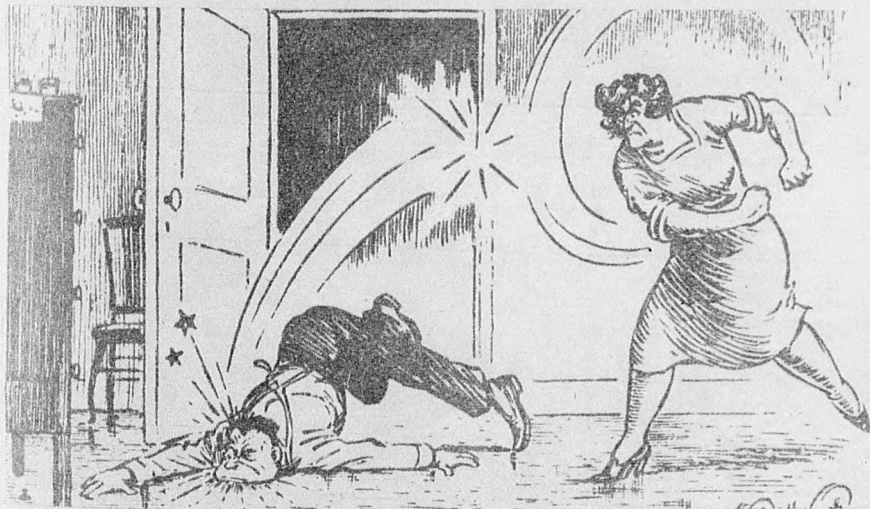
— Tudják, mi az én legnagyobb örömöm az egész ünnepből? Az a jó kis ebédutáni alvás!

— Hiszen éppen az előbb mondta, hogy sohasem szokott ebédután aludni...

— Én nem is, de a feleségem!

(Kölnische Illustrierte Zeitung)

Hálás férj

— Na nézd csak, itt van az inggombom!... Igazán neked köszönhetem drágám, hogy végre megtaláltam!

(Karikaturen)

az 54. és 55-iki oldalhosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása. Szeptember első felében

Velencében zenei ünnepek lesznek, amelyet az olasz rádióállomások közvetíteni fognak.

Az osztrák RAVAG megállapodást kötött az olasz E. I. A. R.-al, hogy az érdekes eseményt Bécs számára közvetítse. Más.

Az amerikai

Virginia állam néger egyetemének férfi énekkara európai turnéra indul.

Hangversenykörutjuk jolyamán május huszonkilencedikén érnek Bécsbe, ahol szintén hangversenyt adnak. Ezt a koncertet a bécsi rádióállomás is közvetíteni fogja. Más.

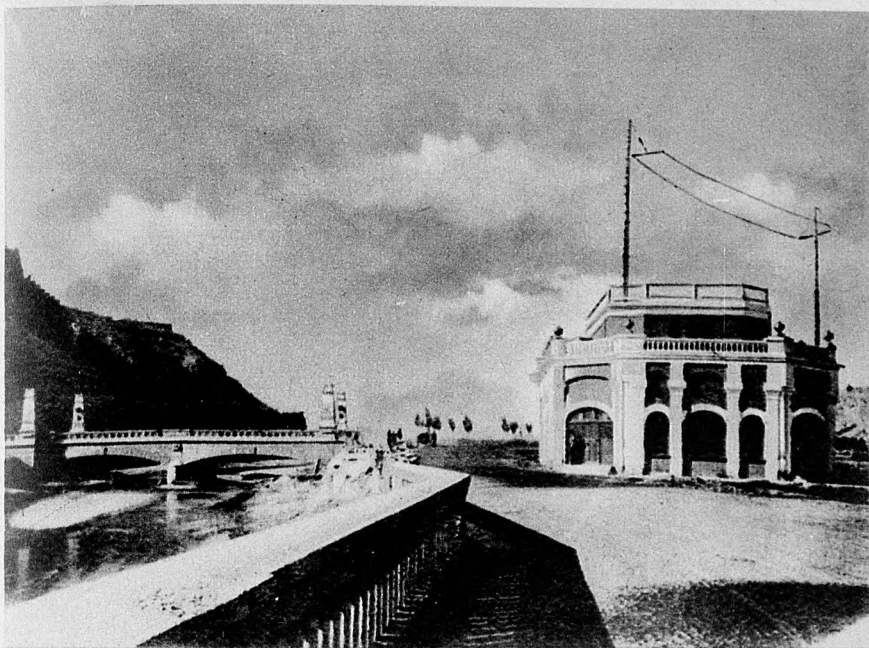
A párizsi adóállomás vezetősége

a közel jövőben iskolát nyit a rádióbemondók és rádióriporterek számára.

Az iskola létesítését azért határozták el, mert Franciaország nagyon szűkül-

A berlini rádióban hetenként egyszer iskolásgyerekeket szerepeltetnek a mikrofon előtt, amikor is mindenki azt adja elő, amit akar

Afganisztán fővárosában, Kabullban most készült el az afgán állam első rádióállomása

ködik a rendes és helyes kiejtésű speake-
rekben. Más.

Amint már jelentettük, a vatikáni
adóállomás munkálatai gőzerővel foly-
nak. Most végre megállapították a hiva-
talos megnyitás időpontját, amely június
29-én lesz.

**Ez alkalommal elsőnek a pápa
fog a mikrofon elé állni,**

hogyan üzenjen a világ minden részébe
egyháza híveinek. Más.

Most készült el Schenectadyben

a világ legerősebb adóállomása.

Az új adóállomás ugyanis engedélyt ka-
pott arra, hogy kétszáz kilowatt energiával
működhesen. Más.

S. Fáy Szeréna tudvalévően most
ünnepelte ötvenéves művészi jubileumát.
Ez alkalomból

Fáy Szeréna előadást fog tartani

a jövő héten a pesti Studióban. Más.
A közel jövőben

két új nagy eseh adó készül el.

Az egyiket Brünbnben állítják fel, a
másikat Bródban. Az elsőnek harminc-
hat kilowatt, a másodiknak hatvan
kilowatt lesz az adóenergiája. Más.

A frankfurti adóállomás megkérdezte
hallgatóit, hogy melyik műsorszámot
szeretik legjobban. Amint a befutott
válaszokból megállapítható,

**a német rádióhallgatók nyolevan
százaléka a könnyű zene híve.**

A tánczene az előfizetők szavazásában
csak a nyolcadik helyet foglalta el. Más.

Tudvalévő, hogy a Davis Cup döntő-
jét júniusban fogják lejátszani Párizsban.

**Az érdekes tennismérkőzést a
francia rádiótársaság közvetíteni
fogja.**

Az angol és a német rádióállomások
külön kábeleken fogják értesíteni a mér-
kőzés lefolyásáról hallgatóikat. Más.

Mai rádióhíreink elmondását befejez-
tük. A viszontolvasásra a jövő héten
ugyanítt.

ILLUSZTRÁLT
VAN AKI
AZ "ALVINCI HUSZÁROK"

Szövegét írta:
Szilágyi László

Zenéjét szerelte:
Eisemann Mihály

Már Eva mama rég megmondta benn a
paradicsomba.
Csak csókolj Ádám, hogyha drágám szí-
ved valami nyomja.
Éppen ezért a nők elől ne retirálj,
Szerelemben tud meg ez a hármas szabály.

Van aki bevallja
Van aki tagadja
De az is akarja
Sőt!
Apám is azt mondta
Jó a csók havonta

De legjobb naponta
Sőt!
Én is ezt csinálom tíz éve
Maga is rájön még az izére
(Arra, hogy) Van aki bevallja
Van aki tagadja
De az is akarja
Sőt!

Ha gondok rágnak, ints egy lánynak,
 máris ragyog a képed,
 Csak egy cuppantás édes pajtás, máris
 inog a térded.
 Egy kis pezsgő kell még hozzá a javából
 S te is velem fujjad, hogyha nem vagy
 fából.

Van aki bevallja
 Van aki tagadja
 De az is akarja
 Sőt!
 Apám is azt mondta
 Jó a csók havonta
 De legjobb naponta
 Sőt!
 Én is ezt csinálom tíz éve
 Maga is rájön még az izére
 (Arra, hogy) Van aki bevallja
 Van aki tagadja
 De az is akarja
 Sőt!

Társaság és Divat*

A bárónő délutáni teáján

— Hogy viszonzom mult heti kedvességeket, e héten én szolgálak egész különleges pletykákkal — jelenti be a háziasszony, — aki a beigért érdekességeken kívül reálisabb gyönyörűségekkel is szolgál vendégeinek, a szokottnál is finomabb csemegék, illatozóbb tea s artisztikusabb szervírozás alakjában.

— Gondoltuk, hogy ma ilyesmiben lesz részünk, hisz a társaság nagy része most érkezett haza tavaszi utazásából s mi sem természetesebb, hogy sokan jöttek meg a világ közepéből, Párizsból.

— Ugy van. Hamisítatlan párizsi pletykákról van szó. Murat hercegnő — a párizsi Hatvany Lilly, — szalónjában kelt szárnyra ez a két nemzetközi vonatkozásban is érdekes pletyka. Az első az, hogy a walesi herceg hat esztendő óta nős. A királyi udvar egyik egészen alantas tisztviselőjének a leányával kötött házasságot s tudni sem akar a válásról.

— A sok regényes história között, melyet a walesi herceg személye körül költöttek már, ez nem a legérdektebb. De hogy mennyi köze van az igazsághoz, azt talán okosabb nem kutatni.

— Az igazságot sohasem jó kutatni.

— Hát ne is kutassuk, hanem kérjük a másik Párizson át érkezett szenzációt.

— Parancsoljatok. A Habsburg főherceg, aki magyar vonatkozásban is érdekes alakja a legmagasabb arisztokráciának, nől vette egy bécsi kereskedelmi tanácsosnak a leányát.

— Elég érdekes, de mostanában nem nagyon ritka esemény.

— Végül pedig megmondom azt is,

hogy ki röpitette világgá ezeket a pletykákat.

— Ez talán mindennél érdekesebb lesz.

— Nincs kizárva. A pletykák forrása nem más, mint Stinnes Klára asszony, aki állandó vendége Murat hercegnő szalónjának.

— Most pedig jöjjenek a gyorsplettykák, a pesti vonatkozásúak, amelyek mégis csak legközelebb állanak a szívünkhöz.

— Hát hallgassatok ide. Az érdekes milőben lezajlott főúri eljegyzés előzményeképpen egyik legcsinosabb pesti mannequin pompás bérpalotához jutott — végkielégítés címén.

— Szóval áttranszponálhatjuk a régi közmondást: Ha ketten veszekednek, mindég a harmadik húz hasznot belőle.

— Ha túlságosan józanul nézzük a dolgot, akkor még az áttranszponálásra sincsen szükség.

— De hagyjuk a túlságos józanságot. Inkább meneküljünk a romantika berkeibe. Én tudok most egy ilyen romantikus mesét. A fiatal főhercegnő egyik fiatal magyar arisztokrata asszonnyal szövethetve regényt ír. A társadalmi fonákságok és rivalizálások elfajulása ellen hirdet harcot ebben a regényben.

— A vállalkozás több mint romantikus. Utópisztikusnak is lehetne mondani, ha nem ígérkeznék igen jó — üzletnek.

— Istenem, hát ki látott manapság romantikát üzlet nélkül?

— Viszont üzletet romantika nélkül

Ha már fogpaszta, akkor csak eredeti francia

Bénédictin-fogpaszta

lehet. Ára tubusonként 80 fillér. Kapható minden patikában, drogeriában és illatszertárban.

Vezérképvislet:

WITTMANN ELEMÉR
Budapest, VI, Andrásy út 99

Gummi

harisnya, haskötők, sérvkötők, betegápolási s higiénikus cikkek

Wasszely és Társa utóda Nagy Károly Frigyes, Budapest, IV, Apponyi tér 1/a. Árjegyzék ingyen. Tel.: Aut. 833-28

annál többet. Például tudok egy „úriemberről”, aki kerek harmincezer pengővel fizettette meg a feleségét azt a gavallériáját, hogy hajlandó önágyának szabadságát visszaadni.

— Csakhogy ezt a szabadságot azért vásárolták meg ezen a tekintélyes összegben, hogy egy másik férfiút tegyenek vele boldoggá.

— Most csak az a kérdés, hogy ez a második számú férfiú tudja-e eléggé méltányolni ezt a szabadságot vagy szívesebben odaajándékozta volna ő is a fenti summa ellenszolgáltatásaképpen.

— Csitt. Ilyet nem szabad mondani. Még valahogy kiszivároghat ez a minden komoly alapot nélkülöző megjegyzés s érzékeny sebet ejthetne önágya illúzióin.

— Tényleg, jó lesz kímélni az illúziókat. S valamit tartalékolni is kell. Mára elég volt a pletykázkodásból. A viszontlátásra kedveseim.

MÁRKÁSNEVŰ DIVATKERESKEDŐK

Girardi József kir. udv. modellház

Girardi Tibor

A világ legnagyobb iparának elit mesterei kiváltságosai a hölgytársadalomnak és érthetetlenek a férfiaknak mégis.

A magyar divatcégek tulajdonosai közül a régi házak főnökei egy világbirodalom társasági életének sikereiben kaptak nevet,

„márkát”, izlésükért, ötletességükért. Ezen márkákból is első a „Girardi”-divatmárka.

Magyarország most kisebb divatterület, de asszonyaink öltözködése mindenütt elismert most is. Nyugati nagyműveltségű, művészkultúrájú, áldozatkész ember Girardi Tibor, a kir. udv. modellház (Petőfi Sándor u. 1.) jelenlegi főnöke. Sokoldalú tudása között: bankvezér, fővárosi bizottsági tag, földbirtokos; a hölgyek mégis az izlését és nevének divatvonatkozását, a Girardi-modellt értékelik legnagyobbra.

Ullmann József

Dr. Ullmann György

„A modern divat a vonal uralomraemelése”, mondja a költőszívű Poirét és utazik Amerikába, hogy Warnersszel, a new-yorki divatvilág-cég fejevel felfogásait átbeszélje.

— Dr. Ullmann György, az Ullmann József füzőmodellszalón nyugati izlésű és

tudású főnöke jelen jegyzetek írójával több év előtt látta már a karcsú alak trónrajutását és a nagy áldozatkész kereskedő már akkor is „márkás” szalónját és nem utolsósorban pénzét vitte a divat előbbrejuttatásába. Ma az „Ullman-fűző” ott cseng legelsőrendű ruhamodellirozók neve mellett. A vonal magyar adoptálója, dr. Ullmann György pedig informálja érzékel, stílussal az igényes hölgyeket tovább a modern divatról. Nagymező ucca 28.

Mössmer József fia

Mössmer József

Minden világváros társaságbeli hölgyeinek van úgynevezett márkás nevű divatkereskedője.

Egy ilyen márkásnevű kereskedő Mössmer József fia, a Petőfi Sándor ucca 2 sz. alatt. „Mössmerkelengye!” Generációk óta Mössmer finom kirakatsora előtt a ki-

állított kelengyék monogramjairól előkelő eljegyzéseket vesz tudomásul a társaság, vagy szemlélnék az — érdekeltek. Míg egy kereskedő neve márka lesz, hosszú az út. Stílus, áldozatkészesség, töretlen korrektség kell hozzá. A Mössmer-márka egy külön értéke patricius kereskedelmünknek. Igényes, sokszor történelmi család tagjait fogadja ott irodájában egy történelmi nevű kereskedőcsalád tagja.

A láb szépséghibáiról

A tökéletes női termet egyik legfontosabb kiegészítője a szép láb, mely fokozza a megjelenés varázsát. Valamikor nem helyeztek olyan nagy súlyt a női láb szépségére, mint napjainkban és soha sem fordítottak a hölgyek annyi gondot lábuk formázására mint a legutóbbi években.

A hölgyek mindent elkövetnek az ú. n. „rossz“ lábak rendbehozására és ennek a törekvésnek tulajdonítható, hogy ma a legtöbb nőnek szép a lába.

A láb szépséghibái közül elég gyakori és szembevető a lábak angolkóros elváltozása, mely a csontok mérszartalmának zavarán alapszik. Ezt a betegséget, mely már a gyermekkorban fellép, megfelelő orvosi beavatkozással idejekorán kell befolyásolni.

A bokák megvastagodása, kóros megduzzadása és fokozott érzékenysége sokszor orthopád betegségek következménye. Ezen bántalmak közül a láb deformálódását főleg ízületi hajók, bokasüllyedés és az ú. n. lúdtalp okozzák. Az ilyen egyént eltiltjuk a mezítlábjárástól, szandál, papucsviseléstől. A lábfej megbetegedését és a lábszár ezzel kapcsolatos elváltozásait megjavítja a rendszeresen végzett, speciális lábfej torna. *Hoffa* a következő gyakorlatokat írja elő: A lúdtalpas egyén két lábát helyezze egymás mellé oly módon, hogy a nagyujjak érintkezve, a sarkak egymástól távol, hátrafelé nyitott derékszöveget képezzenek. Ebben a helyzetben lábujjhegyen állva, ütemes mozgással emelgesse

sarkait. Ezután befelé fordított nagyujjakkal járjon a láb külső szélén 5—10 percig.

Nagyon fontos a betét és a cipő is. Betét rendelését szakorvosra bízzuk. A cipő ne gátolja az ujjak mozgását és alkalmazkodjon a láb anatómiai formájához. A cipősarok 3—3 cm-nél magasabb ne legyen.

A bokák formázására ruganyos szövetből készült likacsos pólyákat és gumiharisnyát használnak a hölgyek több-kevesebb eredménnyel. Különösen jó szolgálatot tesz a gumiharisnya viselése viszeres lábaknál. A gumiharisnya felhúzása fekvő helyzetben, feltartott lábbal történjék.

Az alszárak és a bokák rendel'enes megvastagodásánál jó eredménnyel alkalmazzuk a vibrációs massage-ot, valamint a villamos áramkörbe kapcsolt, ütemes mozgást végző elektromos gépeket, hőlégfürdőt stb.

A láb legszembevetőbb szépséghibája, mely főleg a strandszezón idején okoz sok fejtörést a hölgyeknek, a láb szörzetének tútengése. Nem tanácsos a forgalomban lévő szőrvesztők használata, mert eltekintve attól, hogy érzékeny bőrű egyéneknél bőrgyulladást okozhat, a szőrszálak megerősödését és szaporodását vonja maga után. A szőrszálakat végérvényesen és nyom nélkül kizárólag elektromos úton lehet eltávolítani. *Dr. Heks Imre.*

(*) *Rovatvezetőnk kozmetikai kérdésekre felülbéllyegzett és megcímzett válaszboríték beküldése esetén, levélben részletesen válaszol.*

A. B. K. I.

AMERIKAI BÖRGYÓGYÁSZATI ÉS KOZMETIKAI INTÉZET

Vezető főorvos: **Dr. Propper Üdön**, VII. ker., Erzsébet körút 1, II. emelet.
Telefón: József 440—31

SPECIALITÁSA:

A nyom- és hegnélküli végleges szőreltávolítás.

Nem villanytűs epilatio. Nem diathermia. Nem szőrvesztő praeparatum.

Gyorsaságban és eredményben minden eddigit felülmul az orvosi tudománynak ezen legújabb vívmánya, mely fájdalommentes biztos sikerét garantáljuk.

Tom és Jack hiába próbálták híressé tenni a szerintük tehetséges Maudot — nem sikerült. Egyszer aztán merész terv fogalmazott meg agyukban. Elhatározták, hogy ellopják Grace Easton híres színésznő repülőgépét, amellyel óceánrepülésre akart indulni s ezen a gépen Maud fogja az ő társaságukban az óceánrepülést véghezvinni. Terüket keresztül is vitték és elindultak Honolulu felé. Izgalmas órák után Tom észreveszi, hogy benzinjük fogyóban van. Leszállnak Molokai szigetére, amelyről megtudják, hogy lepratelep. Bujkálnak, hogy meg ne lássák őket és igyekeznek benzint szerezni. Ez végre kalandos úton sikerül is nekik és újra felszállnak. Meglátnak egy szigetet, amely nincsen a térképen. Leszállnak. Kiderül, hogy a szigeten egy hajótörött filmtársaság van. Benzint kapnak és tovább mennek Honolulu felé, ahol diadalmas napokat töltenek. Visszafelé egyklonba kerülnek, ahol elromlik mind a két motorjuk. Maud ejtőernyőn leugrik, hogy könnyítsen a gép terhen. Egy kínai csempész-hajó felveszi, mely leprabetegeket szállít. Tom és Jack is partot érnek egy szigeten. Kijavítják a gépet és azonnal Maud keresésére indulnak egy torpedóvadász hajón. Maud is megtudja, hol van. Hadihajó üldözi a csempész-hajót, de Tom és Jack is útrakelnek a repülőgéppel. Egyszerre szigetet látnak és az egyikre leszállnak. Egy hittérítővel beszélgetnek, aki rádió híreket hallott a Wellington hadihajóról.

Jack komoran nézett rá, de egyszerre furcsa gondolata támadt.

— Én éppen délfelé Sydneyt hallgattam, a nagy hangversennyel a re-

pülőgép rádióján, reverend. Mi hír a Wellingtonról?

A kövér ember szétesapta a karjait.

— Aucklandből jelentették, mert a Wellington odaadta a siffre-jelt. A mi tengereink egyik legfélelmesebb nevű hajóját elérte a végzet, a Hsian Put!

Jack és Tom egyszerre kiáltották:

— A Hsian Put?

— Igen, uraim. A Wellington elfogta alig félnapra Maroki előtt, és szökés közben összelötte a lepracsempész-hajót. Azt is megállapította róla, hogy legutóbb már Bobby néven futott ez a fekete rémhajó a tengeren.

Jack megrázta a tisztelendőt.

— Mikor történt ez, reverend? És hol?

— Ma reggel történhetett.

— És kik menekültek meg a Hsian Puról? Kik?

A tisztelendő hátrább húzódott, bámult.

— Hát senki, uraim. Hiszen leprával fertőzött hajó volt! Az ilyen csak parancsot kap a hadihajótól, hogy induljon előtte a megjelölt kikötő felé. És ha az elfogott hajó menekülni próbál, megszólalnak az ágyúk! Nem kár a bűnös testek életéért, uraim, a lelkeken pedig a könyörülő Úr ítélt. És én háromnegyed óra hosszat imádkoztam értük!

Jack térdreesett a földön és ordítozni kezdett.

— De reverend! Azon a hajón nemcsak bűnös emberek voltak! Hiszen az a hajó vitte Maud Nevillet is, aki a

legjobb, legkedvesebb leány volt egész Pennsylvaniában! És én úgy szerettem! Úgy szerettem.

Végigvágódott a mézfövényen, zokogott, vergődött. A reverend pislogva nézte egy ideig, aztán mozogni kezdett a szája, őerte is imádkozott és tapigált a fővényben szalmata'paival.

— Oh! — mondogatta. — Oh!

Tom a tenger felé nézett, mozgatta a szemöldökeit. Nem volt barátja az el-érzékenyülésnek. Mérges mozdulattal húzta elő a jegyzőkönyvét, összeszámolni a Maudra fordított összegeket. De ő se látott a könnyeitől.

XXX. FEJEZET

amelyben különböző kellemetlen nézeteltérések intéződnek el

William Ortley tulajdonképpen örömmel fogadta a felszólítást, hogy ötvenöt társával együtt vonuljon át egy másik hajóra. Átszállása előtt intézkedett, hogy a Bobby kiegészíttesse szállítmányát, siffre-parancsokat adott át Bragger kapitánynak, amelyekre ő megfelelő díjazás mellett fölvehet ötvenhat új beteget az Ezüst Virágszövet-ség carolinai telepén.

Csung Si Pau azon sáptozott, hogy a nagy utak tekintélyes külön költségeket okoznak, de Ortley legyintett a csonka kezével.

— Behoztátok ti azt! Hát gyerünk! Hol az a csúsztató?

Ő is betakarozott a rongyaiba és lesiklott a második dereglyébe, utolsó-nak a megjelöltek közül. Éppen rálátott a gyorsan távolodó első dereglyére, intett neki, aztán feltápáskodott és visszazétt a Bobby fekete-vörös testére.

— Ohó! Miféle rongy az ott? A miénk?

Egyetlen intésére megállt a dereglye.

Ortley fölismerte az asszonyi kendőt, amelyet fölfelé duzzasztott, lobogtatott az óceán szintjéről fúvó meleg szellő. És a kendőről eszébe jutott az eléje toppanó amerikai leány is kisírt szemével, riadt arcával, édes hangjával. Még egyszer visszabámult, azután megragadta a fölfelé húzó nagy csúsztatóvályút és fölördített:

Ne nézzen reám

ilyen kacérkodva, hiába vannak szekrényében a legdrágább toaettek, kevés pénzzel is lehet izléseesen öltözködni. Ezt bizonyítja a Párisi Divat, mely a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és többszáz csodaszép párisi modellt és szebbnél szebb kézimunkarajzot közöl minden számban s szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig egy negyedévre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kiadóhivatal Budapest, VII. ker., Dohány uca 12.

— Ohó! Bragger kapitány! Valamit itt felejtettem a Hsian Pun! Hallottad? Jó lesz, ha kiadod közénk.

De a Bobby már indult, hiába üvöltözött utána az Ezüst Virágszövetség vezére. A dereglye is evezett, orrvitorláját a Morotai felé dagasztotta a szél. William Ortley nem szokta meg, hogy a Csendes-óceánon valaki ne fogadja meg az ő parancsszavát, de most hasztalanul tombolt.

Végre észrevette, hogy a dereglye evezősei nem is sejtik, kicsoda ő tulajdonképpen és hogy minő hatalom van a kezében. Elhallgatott hát, de magában tovább dühöngött és bosszút forralt Bragger kapitány ellen, aki annyi jó üzlethez jutott őáltala és aki mégse akarja meghallgatni a kívánságát.

Eleinte csak látni akarta még egyszer a különös losangelesi miszt és talán tréfásan megkérdezni tőle, nem akar-e velük jönni inkább a Morotai fedélzetére? Mindent megtudott azóta a Bobby matrózaitól, hogyan került Maud Neville a hajóra, miképpen kerülgette őt a vörös kapitány és hogyan tartották bezárva a Bobby első fülkéjében.

Bragger és Csung Si Pau viselkedése azonban rejtőn felbőszítették őt. Gondolta, hogy a Morotai kapitánya sem jobb egy hajszálal sem, mint volt Bragger és hogy pénzért mindenre kapható. Elhatározta hát, hogy a Morotait még egyszer a Bobby nyomába uszítja és megpróbálja elvenni Braggertől a leányt.

Nagy öröme a Morotai zászlói ezt jelezték:

— A Hsian Pu forduljon vissza! Ne mozduljon, amíg át nem vettük és meg nem vizsgáltuk a szállítmányt! Az üzlet — üzlet!

Bragger mérges dohogással kanyarodott megint visszafelé és lassan utánausztatta fekete hajóját a dereglyéknek.

A Morotai oldalán mozgó darúk működtek, amelyek vályúszerű, gyékénynyel bélelt csónakokat eresztettek le a dereglyék mellé. A betegek a maláji evezősök vijjogása és harsány ordítása közben bukdácsoltak át ezekbe a vályúcsónakokba, amelyeket aztán a daruk fölfelé vontattak csigáikon.

— E'ső szállítmány. Tizenegy csomag. Tűrhető. Mehet!

Különleges lepraszakértők vizsgálták

Mint a frissen esett hó,

amely télen erdőt, mezőt borít, oly fehér lesz fehérneműje a Radion-mosástól. Radion megóvja és kiméli a ruhát, mert

RADION

egymaga mos!

végig fölülről a szállítmányokat és jegyezték adataikat. A csónakokat a darúk beemelték egy külön elkerített helyiségbe és ott lebocsátották, majd megint üresen eresztették vissza a tenger fölé.

— Utolsó szállítmány! Két csomag! Jó! Halló! Melyikök William Ortley? Ön az? igazolhatja?

Az utolsó vályúcsónak ott ringatózott a Morotai oldalán az ég és a tenger hullámai között. Egy földuzzadt kékszürke húsköteg és maga William Ortley voltak az utasai. Ortley fölfelé bömbölt mozdítható félszájával.

— Halló! Majd igazolom, de előbb kéretem a Morotai kapitányát!

Borotváltképzű, szürkehajú fej emelkedett ki a körlátok fölött.

— Én vagyok, Ortley! Samuel Hobson, ha hallotta a híret! Mi kell?

— Hobson? Hogy hallottam-e? Még Vluthiból, vén foka! Halló! Baj van, öreg. Van-e a hajódon hely még egy utas számára?

— Sárgazászlós?

— Ördögöt! Csak úgy! Nem lehet mindenki csempészárú.

Hobson kapitány fütyentett.

— Föl akarsz jönni, vagy onnan is elbeszéled?

— Jobb lesz innen, Hobson. Mert ha nem teszed meg, amire kérek, akkor én ezt az útitársamat, aki a legnagyobb csomag mindazok közül, amik eddig a hajó gyomrába kerültek, begurítom a tengerbe. És az jó kis veszteség lesz angol guineákban!

— Sose fenyegetőzz! Ortley! Azt hiszem tudsz te szívhezszólóbb hangot is. Ortley nevetett.

— Ez igaz, Hobson! Jó! Hát én fizetek neked háromszoros csomagdíjat, ha kikövetelsz a Hsian Pu fedélzetéről egy fogvatartott leányt! Valami losangelesi táncosnőt!

— Mi az ördög?

— Azt, Hobson! Aranyra! fizetek érte. Majd meglátjuk aztán, mi legyen vele, ha itt lesz? De ha nem akarod, akkor bebillentem ezt a fickót a hullámok közé. És arra is elkészülhetsz, hogy halálozások fognak történi a

lepra-rekeszben, még magam se tudom, hogyan!

Hobson kapitány intett.

— Kerülj beljebb, Ortley. Ilyen kicsiségekért igazán kár a szót is vesztegetnünk! Zászlós! Köze ebb azt a fekete ládát!

A Bobby parancsnoka nagyon megdöbönt az új parancsra, de nem értette félre. Közelednie kellett, egyenesen a Morotai ágyúcsöve elé. A hollandi zászlós hajó pedig apró gözcsonakot bocsátott le, hat puskás maláji ült bele egy fehér hajóosztízzal és a csónak a Bobby oldalához futott:

— Maud Nevillet kiadni a csónakba, épen és sértet'lenül!

Bragger tombolt dühében.

— Ez emberrablás! Ezért felelni fogtok!

— Jelents föl! — kedélyeskedett Hobson. — Különb'ben én már's felelhetek. Ott van a szócsöve a Morotai orrán! Akarod, Bragger?

— A leány a menyasszonyom és látni se akar benneteket!

— Nem fontos, Bragger. Mi látni akarjuk őt!

— Elájult. Nem adhatjuk ki — majd később!

A Morotai ágyúja körül nyüzsgés támadt. Egyszerre villámlás, dörgés. A Morotai füstbe borult, a Bobby hátsó fedélzetén pedig recsegve-ropogva omlott össze három tisztikabin, a konyha, meg egy felső raktárhelyiség. Kínai üvöltések, ordítósok harsantak meg, Csung Si Pau sivalkodott, Bragger pedig szétverte dühében az üvegfülke bútorait.

Csönd lett, a füst elszállott.

Csung Si Pau lerohant Maud fülkéje elé, dühösen szakította fel az ajtót és bekiáltott:

— Miss Maud Neville! Átszállás egy másik pokol felé! Mi? Nem hallja?

Csak most vette észre, hogy a leány mozdulatlanul fekszik a földön. Néma kárörömmel hajolt föléje, mert azt hitte, a Morotai ágyúzása tett benne kárt, de aztán látta, hogy semmiféle szilánk nem pattanhatott be, loccolgatni, élesztgetni kezdte, majd öbekapta és felrohant vele a fedélzetre.

dézünk, hiszen Burinomea mindössze egy napra van innen. Elviszed magatokkal a lányt is?

Ortley a homlokára csapott és huhogott a fél szájával.

— Elfeledkeztem róla, Sam. De nem csoda! Négy hét múlva megint Puloliuban akarok lenni, hogy lássam a számajósokat. Azután már csak a többieket küldöm szét! Ez a lány, ezzel ke'lene valamit kezdeni, Sam.

A kapitány elgondolkozott.

— Lehetsé, szó sincs róla! Azt hiszem egy kis ezüstözéssel próbálkozhatnánk.

— Nehéz.

— Azt hallom, táncosnő volt. Szívesen rá fog állani, hogy kitesszük a nagy kikötőben, léprecsaljon egy-két áldozatot, aztán megriassza őket azzal, hogy ő is leprabeteg és bizonyosan ellkapja majd tőle az is, aki kerülgeti. Macassarban, Surabayában és Singapooreban sok ügyes szép lány gazdagszik így meg az idegenek pénzéből, különösen, ha olyan élelmes, hogy föl is tudja magára festeni a lepra ezüstfonalait! Fizetik, hogy hallgasson.

William Ortley intett.

— Ez nem olyan lány, Sam. De azt hiszem, majd megvünk vele valamire, csak vigyázni kell rá!

A Morotai észak felé futott, aztán északnyugatnak hajolt el. Teltek az órák, Samuel Hobson szeretett az utasai szemébe nézni, ezért elhatározta, hogy mindenképpen életrekelti Maudot makacs ájulásából.

A legerősebb pálinkákat szedte a zsebeibe, de magához vette a gyógyszerládát is, amelyben étertől kezdve a legerősebb izgatószerke is együtt voltak.

— Hé! Parring! Gyere velem, hátha szükség lesz egy kis masszázsról is!

A hosszú és nyurga alkormányos azonnal leszaladt a lépcsőkön és követte a kapitányt, aki benyitott Maud fülkéjébe.

A szép lány az ágyon feküdt és Hobson megá'lapította, sokkal szabályosabban lélezkedik már, mint két órával ezelőtt.

— Alszik! Azt hiszem, nagyon kime-

rült volt odaát a Hsiang Pu ijedelmei között. Mégis föl kell keltenem.

Nagyon hamar sikerült, még mielőtt a pálinkákra és a masszázsról került volna a sor. Maud ijedten ugrott talpra, értelmetlenül nézegetett az idegen arcokba, aztán ujjongva sikoltott föl.

— Hát megmenekültem? Megszabadítottak a Hsiang Puról?

Minden héten asztalára tesszük a Rádióéletet.

ezt a pompás kiállítású, kitűnően szerkesztett családi lapot, mely a legrészletesebb bel- és külföldi műsört tartalmazza. A

RÁDIÓÉLET

közli a szereplők arcképét, a közvetítésre kerülő operák és szindarabok szövegismertetését, díszletezését, stb. Irodalmi, valamint műszaki része tartalmas, színes, sokoldalú.

Minden rádiózónak nélkülözhetetlen.

mert a RÁDIÓÉLETTEL kezében nemcsak hallja, hanem látja is a leadást.

Rendelje meg még ma a RÁDIÓÉLETET!

Elfizetési ár beföldön 1 óra P 1.20
 ¼ évre P 3.50. ½ évre P 7.—
 egész évre előre fizetve P 12.—
 Külföld részére havi P. 2.—.

Mutatványszámot készséggel küldünk

RÁDIÓÉLET

kiadóhivatala, Budapest, VII, kerület,
 Rákóczi út 20 szám, I. emelet

— Meg hát, Maud Neville! Olyan igaz, mint ahogy engem Samuel Hobsonnak hívnak, ezt a fiút meg Bill Parringtonnak! Az én hajómra került, miss. És tudja, ki szabadította meg? William Ortley!

— Ortley?

— Az. Az ő szavára követeltük ki magát az öreg rozsmártól, de nem is adta ki szívesen. Belé kellett lőnöm a hátsó fedélzetébe. Azt hiszem, még most is döngeti azt a kínai tisztet, aki kiadta magát a mi gőzesónakunknak!

Maud a nyakába ugrott a kapitánynak.

— Drága, öreg kék fiú! Nem a Golden Eagle küldte magukat a mi nyomunkba?

A kopasz kapitány nevetett és jót hüszött az egyik üvegéből.

— Ugyan már, kedves miss! A Golden Eagle! Nem is ismerek olyan hajót.

— Nem is hajó az. Repülőgép!

— Katonai? — kérdezte Hobson ráncolódo homlokkal.

— Nem katonai!

— Azért! Tudja, nem szeretem a hadinépséget! Ezek nagyon komolyan vesznek minden dolgot és biztosan a szemükbe tűnnék, hogy én ügyút tartok a Morotai orrán. Pedig ezen a vidéken úgy elkel egy kis ágyú a hajón, mint a bétel az ember zápfogai között!

Maud lelkesedése hirtelen telohadt.

Arra gondolt, hogy ez a hajó nagyon is pajtáskodva bánt a Hsian Puvál, amikor föltartóztatta, tehát valószínűleg a cinkosa is. Lehet, hogy a derék kapitány minden szava hazugság, hogy őt szántszándékkal félrevezessék. A Hsian Pu talán el is adta már őt ennek a hajónak, de a legjobb esetben is úgy látszik, rábízta értékesítés végett, mert valami miatt elment a kedve tőle a vörös Braggernek.

Nagyon gyanus volt előtte, hogy Hobson is írtózik a hadihajóktól!

— William Ortley is itt van az ön hajóján?

— Itt bizony, lelkem. Áthoztuk őt is és ötvenöt társát, itt vannak most az alsó rekeszekben. Ezt nézze meg, ha esudát akar látni! Elmondhatom, miss,

hogy ilyen komforttal még nem szállítottak anyagot a szigetek között! De az is igaz, hogy a Morotai ebben spekulista. Ebben, meg a munkásszállítványokban.

— De Hobson kapitány! Maga is leprás betegekkel kereskedik?

Samuel Hobson széjjelhúzta kövér arcát.

— Azt hittem, tudja, miss. A Morotai is sárgázászlós hajó, de össze se lehet hasonlítani azzal a kínai ócskabödönnel, amelyik fölszedte magát!

Maud a falmak támasztotta a fejét.

— És nem félnek, hogy önök is megkapják a bajt? Belepusztulnak?

Hobson megemelte az egyik palackot.

— De nagyon félünk, miss. Hiszen azért iszunk folyton! És vigyázunk is, higgye meg, amennyire csak emberileg lehetséges. Mégis...

— Mit akart még mondani?

— Hát sárgázászlós kapitányt ismerem eddig, miss. Ezek közül kettő a Molokai, egy a Carolina-territoryn pusztult el leprában, kettő még tartja magát, köztük Bragger is. Pedig ez nyolc év óta cipeli a hátán őket. De gyanus is nekem, én azt hiszem, ő is ki van már kezdve, csak ügyesen titkolja. Csak Morrison, a Palau hajó kapitánya olyan makkegészséges, mint én!

— Borzasztó élet lehet ez. Hát megéri, mondja?

— Meg. A kereset nagyon nagy, miss és a kockázat alig valami: az életen kívül. Hiszen ezek a hajók mind ócskaságok, kimustrált dobozok, amelyekbe javított gépek kerülnek. És tudok két vállalkozóról, aki hatalmas vagyonnal vonult vissza ebből az üzletről Manilába, most úgy élnek, mint a maharadzsa! Parrington! Hé, Parrington!

Az alkormányos már régen kismorfordált a fülkéből, amikor látta, hogy nem lesz rá szükség. Most visszarahant.

— Akar valamit enni, vagy inni, miss? A Morotainak jó konyhája van! Csak parancsolnia kell!

(Folytatjuk)

Kis anekdoták — * nagy szinészekről *

Szirmai Imrét megkérdezte egyszer egy öregebb hölgyismerőse:

— Ön tehát csakugyan nem akar nősülni?

— Soha!

— És miért jutott ilyen elhatározásra?

— Mert eddigi tapasztalataim után szívesebben töltök el *harminc asszonnnyal egy esztendő, mint harminc esztendő — egy asszonnnyal!*

Arany János egy nyári napon a Régi Zenelő Órához címzett vendéglőbe ment ebédelni. Alighogy belépett az ajtón, a nyakába ugrott egy kopott ruhájú öregúr s össze-vissza csókolta:

— János, János, édes János!

Arany, aki nagyon önérzetes, magabizárkózott ember volt, idegesen szólt:

— Mit akar főlem? Ki maga?

— Én *Disznósi Feri* vagyok.

— És mi jogon ugrott a nyakamba?

— János, János, hát nem emlékszel már? Együtt voltunk vándorszínészek!

Arany vállat vont:

— És aztán?

— Aztán... egyszer neked nem volt ebéded és én elmentem szilvát lopni, hogy valahogy éhen ne halj, János!

Arany elhalkult. Leült az asztalhoz, étlapot kért s így szólt a pincérhez:

— Nekem hozzon két lány tojást, ennek az úrnak pedig, rántott csirkét uborkasalátával!

Disznósi Feri féltéken nézegette Aranyt s megszólalt:

— Neked könnyű már János, gazdag vagy, híres vagy, de én... látod én még mindig vándorszínész vagyok...

Arany dörmögött:

— Hát miért nem néztél valami tisztességesebb foglalkozás után? Még most sem késő! Az Akadémiában szükség volna egy tollnokra. Lesz jó ruhád, szép szobád, meleg ételed.

E pillanatban egy borzashajú, cilinderes férfi topant az asztalhoz.

— *Disznósi úr*, ma este indul a trupp *Marosvásárhelyre*. Ennivalót hozzon magával, mert *Vásárhelyig* hosszú az út!

Arany csöndben folytatta:

— Nyugodt életed lesz. Nem fog bántani senki. Lesz pénzed. Gyere tollnoknak hozzánk!

Disznósi Feri elővette a piros kendőjét s szépen belerakta a tálból a tojást csirkét. Ivott egy korty teát s felállt.

— Hová mégy? — kérdezte sen Arany.

A vén csepűrágó szemei kigyulladtak s remegő hangon felelt:

— Köszönöm a csirkét, János! Este indul a trupp *Marosvásárhelyre*.

És táncleptekkel kiment az ivóból.

Hargitai Tihamér.

— Csakugyan nem akar nősülni?

ITÉLET ELŐTT

Ötlet. Irta: László Miklós

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizáróan dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1 szerezhető meg, Copyright 1930, by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek: {
 Allamügyész
 A feleség
 Titkár
 Fuchs

(Szin: bal- és jobboldalt járás, középen ablak. A szin közepén, szemben a nézőkkel, hatalmas íróasztal áll, karosszékkel. Az asztalon rengeteg akta, telefon, lámpa stb. A jobboldali sarokban, hátul, jókora kályhaellenző takarja majdnem teljesen a kályhát. — Este 3 óra van. — Mikor a függöny felgördül, a szin üres, csak az íróasztal lámpa világít, sötétzöld ernyője tompa félhomály ömlik szét a szobába.)

Szünet.

Ügyész (jobbról jön, kimért, komoly, markáns államhivatalnok, redingótban. Kezében aktacsomag, az íróasztalhoz megy, leül, az aktákat nézi, szivarra gyújt).

A telefon csönget.

Ügyész (felemeli a hallgatót): Halló?... Igen, én vagyok!... Te vagy az fiam? No mi az?... Ejnye, no nézd csak, bocsáss meg édes fiam, de egészen megfedekeztem, hogy az operába megyünk!... Különben is itt kell még maradnom egy ideig... édes fiam, te csak menj előre egyedül az operába és egy kicsit később majd én is odajövök. Jó?... Halló!... Mondd meg a páholyszámot!... De ne haragudj fiacskám, mondom, hogy nem tehet róla... Mi?... Édes fiam, nekem még dolgom van itt a hivatalban... Mit mondasz?... Halló!... Halló!... Halló!... Központ?... Még beszélünk kérem!... Hogyan? Letették a kagylót? Akkor tessék hagyni... (Leteszi a hallgatót — csönget.)

Pillanatnyi szünet.

Titkár (batról): Parancsol méltóságos uram?

Ügyész: Kérem titkár úr értesítette a fogházirodát?

Titkár: Igenis méltóságos uram. Minden rendben van. Az elítélt előtt kihirdették, hogy kegyelmi kérvényét legfelsőbb helyen visszautasították, az átszállítást az ügyészség most foganatosítja, kivégzés reggel hat órakor, az ítéletvégrehajtó négy órára kiszáll.

Ügyész: Igen. Kérem, én reggel fél hatra kijövök... Egyenesen a fogházba...

Titkár: Azt hiszem elég, méltóságos uram, ha háromnegyed hatra méltóztatik...

Ügyész: Igaza van kérem, nem is tudom miért kellett hat órára tenni a kivégzést, már hetek óta nem tudom magam rendesen kialudni... (A telefon csönget.) Nézze csak meg, kérem, ki beszél. Ha a feleségem, mondja, hogy már elindultam...

Titkár (felemeli a hallgatót): Halló? — Főügyészség. — Igen! — (Jedten.) Hogyan? Mikor?! Átszállítás közben?!

Ügyész: Mi az?

Titkár: A központi ügyelet jelenti, hogy az elítélt a fogházba való átszállítása közben megszökött!

Ügyész (átveszi a hallgatót): Halló? A főügyész beszél! Hát hogy történt? A lezárt kocsiból?! Hihetetlen! Átkutatták a környéket?! Azonnal rendőrkordont állítani az egész területen! (Leteszi a hallgatót.) Erre még nem volt példa! Észre sem vették, mikor kiszökött a rabkocsiból!... Kérem, értesítse azonnal a soros ügyészt!...

Fitkár: Igenis. (El balra.)

Ügyész (Jobbra, átmegy a másik szobába).

Szünet.

*(Hirtelen egy tolvajlámpa fénye vilá-
lan keresztül a szobán. — Szünet. —
A középső ablak mögött megjelenik
egy fej, bekémlél, Most lassan követi
a fejet a test, csöndesen betaszítja az
ablakot, még egyszer bevilágít, azután
csöndesen beugrik a szobába. Járása
zajtalan, mozdulata lágy, mint az ü-
ldözött vad, úgy figyel a legcsekélyebb
neszre. Körülnéz. Figyel. Most halkan
beteszi az ablakot. Hirtelen, valami
képzelt nesztől megriadva, a kályha-
ellenző mögé ugrik — eltűnik.)*

*Ügyész (visszajön, felcsavarja a tető-
világítást, az íróasztalhoz megy,
leül).*

*Fuchs (csöndesen kilép a spanyolfal
mögül, alacsony, cvikkeres, kétség-
beesett félszeg figura, nagy kabát-
ban, mely legalább kétszer akkora
emberre való, fején csikos feggenc-
sapka, nyitott kabátja alól csikos
feggencruha tarkálék. Kezében
óriási revolvvert szorongat. Kis szü-
net után, ijedten, suttogva): Pszt!...
Halló!...*

Ügyész (felijed): Ki az?!

*Fuchs (részegrezi a mordályt): Aláza-
tos szolgája főügyész úr, kérem,
ne tessék moccanni, mert akkor én
keresztül lövöm a főügyész urat,
mint a pintyet! Tessék csak jönni
onnan az asztaltól, nagyon tetszik
nézni nekem azt a csengőt...*

Ügyész (riadtan): Kicsoda maga?

*Fuchs: Kicsoda? Már nem tetszik rám
emlékezni? Jaj Istenem, jaj Iste-
nem, de gyenge lett a főügyész úr
memóriája!... Én vagyok a Fuchs!*

Ügyész: Kicsoda?!

*Fuchs: A Fuchs Jenő! A napernyő-
ügynök. Akit holnap reggel ki fog-
nak végezni!*

Ügyész (ijedten): Mit akér tőlem?!

*Fuchs: Tessék egész nyugodt lenni,
csak azért jöttem, hogy lelőjem a
főügyész urat. Mert a főtárgyalá-
somon három napig egyfolytában*

*addig beszélt és addig beszélt fö-
löttem, amíg az esküdtek inkább
halálra ítélték, csakhogy maga már
abbahagyja!*

*Ügyész: Én a kötelességemet teljesít-
tettem.*

*Fuchs: Mért? Mit csináltam én?! Én
világéletemben egy tisztességes em-
ber voltam, aki még a légynek sem
ártottam!*

Ügyész: Maga ölt!

Fuchs (konsternálva): De kit?!

Ügyész: Embert ölt!

*Fuchs: Nem igaz! Csak a felesége-
met!*

Ügyész: Az is ember!

Fuchs: Honnan tudja? Ismerte?

Ügyész: Megölte a feleségét!

*Fuchs: Na és? A magáé volt, vagy az
enyém?!*

Ügyész: Az mindegy!

*Fuchs: Nem mindegy! Ha a magáé,
akkor én nem bántom!*

*Ügyész: Ha egy ember az embertársát
megöli, azért bűnhődnie kell!*

*Fuchs: Hát én bűnhődtem! Én huszon-
hat évig folyton bűnhődtem! Min-
den reggel és délben és éjjel és
vacsoránál és lélegzetvételnél! Én
előre lebűnhődtem magamnak azt
a kis családirtást! Egy nyugodt
napja nem volt az életemnek, végre
csinálok magamnak egyet és arra
letartóztatják az embert?! Hát mi
ez?! Hát hol vagyunk! Az erdő-
ben?*

*Ügyész: Maga elkövette a legnagyobb
bűnt, amit egy ember elkövethet!*

*Fuchs (indignálva): Mit csináltam?
Összevissza egy kis viccet!*

Ügyész: Micsoda viccet?

*Fuchs: Leöntöttem a feleségemet petro-
leummal és viccből meggyújtottam!*

**A gyomorfájás, gyomornyomás, bélsár-
pangás, nagyfokú erjedés, rossz emésztés,
fehér nyelv, kábultság, fülzúgás halvány
arcszín, kedvetlenség a természetes „Fere-
ne József“ keserűvíz használata által sok eset-
ben elmúlnak. Az orvosi világ a legnagyobb
elismeréssel nyilatkozik a magyar Fere-
ne József vizről, mert hatása megbízható és
rendkívül enyhe. A Fere-
ne József keserűvíz
gyógyszertárakban, drogériákban és fűszer-
üzletekben kapható,**

Ügyész: És az magának egy vice?!
Fuchs: Én röhögtem rajta!
Ügyész: De ő nem röhögött!
Fuchs: Nem! Ő csak égett!
Ügyész: És maga engedte, hogy é-
 jen?!
Fuchs: Dehogy kérem! A környékit
 lokalizáltam!
Ügyész: Hogyan?!
Fuchs: Rázártam az ajtót!
Ügyész: Na látja! Hát ezért kell ma-
 gának felelnie!
Fuchs: De kérem! Hagytam volna in-
 kább, hogy leégjen az egész ház?!
Ügyész: El kellett volna oltani a fele-
 ségét! Segítségért kellett volna ro-
 hannia!...
Fuchs: Mentem! A tűzoltókért! De
 hiába jöttek! Már nem volt tűz! El-
 égett az asszonyka!...
Ügyész: Mert maga meggyújtotta!
Fuchs: Na és? Inkább lettem volna
 brutális és fojtottam volna meg?
 Maga nem ismerte az én felesége-
 met! Tudja maga, mit művelt az
 velem huszonnat esztendeig?! Tudja
 maga, hányan hoztak nekem aján-
 dékokat a fogházba?! Az egész ház,
 az egész ucca, az egész kerület, a
 hentes, a fűszeres, a pék, a tejes,
 a mosóné, mind nekem adott iga-
 zat, csak maga nem! Emlékszik
 maga a főtárgyaláson arra a sok
 nőre, akik virággal dobáltak en-
 gem?
Ügyész: Igen.
Fuchs: Az mind, mind nálunk volt ház-
 tartási alkalmazott!
Ügyész: Hiába védekezik!
Fuchs: Én nem védekezem, mert ne-

A Friedler-féle szabadalmazott

„GAMMA” hajnövesztő

egszersmind a hajhullás, korpásodás, haj-
 molysodás legtokéletesebb gyógyszerere.

„GAMMA” hajszappan teljesen feleslegessé
 teszi minden más hajmosó használatát, mert
 általa a haj és a fejbőr teljesen megszabadul
 a felrakódott idegen anyagoktól. Orvosiilag
 kipróbálva és ajánlva. Kapható mindenütt.

FRIEDLER-LABORATÓRIUM

Budapest, VII. kerület, Murányi ucca 46 sz.
 Telefón: József 464-71

kem már úgylis mindegy! Én csak
 azért jöttem, hogy keresztüllőjem
 magát, mint egy kutyát, mert tönk-
 retette az exisztenciámat! Aztán
 sietek vissza az akasztásra, nehogy
 lekéssek.

Ügyész: Visszamegy?!
Fuchs: Hát mit gondol, ki vagyok én?
 Én egy korrekt ember vagyok, én
 megígértem a börtönörnek, hogy
 egy félóra múlva visszamegyek.
 Most várnak rám a rabkocsival az
 Oktogon téren.
Ügyész: Hát maga nem szökött, magát
 elengedték?!
Fuchs: Igen. Megvesztegettem a börtön-
 őrt.
Ügyész: Mivel?
Fuchs: Megígértem neki, hogy az ő
 feleségét is elintézem! (Kívül hir-
 telen zaj hallatszik, az államügyész
 feleségének a hangja.)
Fuchs: (ijedten): Pszt!... Hallja!...
 Ha elárul, hogy itt vagyok, én rö-
 g-
 tön keresztüllövöm magát! Megér-
 tettem?!... (Gyorsan az íróasztal alá
 bukik.)
 (A baloldali ajtó hirtelen kicsapódik
 és beszáguld az államügyész felesége.)
Ügyész (dadogva): Szervusz, fiacskám!
 Hát te itt vagy?...
Feleség (bisszigen): Igen, fiam, csak
 azért jöttem, hogy megmondjam
 neked, hogy máskor tartsd bo-
 londdá az öregapádat és vedd tuda-
 másul, hogy engem nem lehet bo-
 londítani és ha megígéred, hogy az
 Operába jössz velem, akkor azt
 hiszem, elvárhatom, hogy egyszer
 egyetlen egyszer gyere haza pon-
 tosan!...
Ügyész: De édes fiam...
Feleség (vörösen): Semmi édes fiam!
 Vedd tudomásul, hogy engem nem
 lehet bolonddá tartani és visszame-
 gyek a mához! (Hisztérikusan.)

A Betváros új előkelő divatészterháza:

Ládor

IV. Váci ucca 14. Párisi műéskzerkülönlegességek,
 bördíszmü, ruhadíszek.

Sándor Sándor

nyerte a barcelónai kiállítás nagy ezüstserlegét is. A jónevű fiatal ötvösművésznek nem első jelentős sikere ez. Számos külföldi kiállítás első díját érdemelte már ki igazán művészi értéket reprezentáló munkáival. Harris ucca 4 szám alatt lévő üzletében a színészvilág kiválóságai gyakran keresik fel Sándor Sándort és nem

Sándor Sándor ékszerész, a barcelónai hiállítás ezüstserlegének nyertese

egy nagynevű művésznőnk részesítette dicséretben kiváló munkáiért. Értesülésünk szerint a közeljövőben is szándékszik részt venni Sándor Sándor a külföldi mintavásárokon és kiállításokon. Reméljük, hogy szereplésével továbbra is érdemeket fog szerezni a magyar ékszerész- és mű-
ötvösiparnak. j-r.

Es vedd tudomásul, hogy többé nem lesz alkalmad velem ilyeneket csinálni, mert ha én életemben egyszer az Operába akarok menni, akkor te igenis gyere haza és ne válaszold nekem azt, hogy dolgoz van, mert nincs dolgod, mert semmi dolgod, mert a világon semmi dolgod, mert lopod a napot, mert csak azért nem jöttél haza, hogy engem megüssön a guta!

Ügyész (kétségbeesve): De drága anygalkám...

Feleség (mint a Niagara, megállás nélkül, hisztérikusan): Mert én neked adtam a fiatalságomat, mert én neked adtam mindenemet, de igazad van, mert nekem pont hozzád kellett mennem feleségül! Egy ilyen kretén, egy ilyen bárgyú, egy ilyen maffla alakhoz, akinek nem jut eszébe egyetlen egyszer a feleségének egy kis örömet szerezni, akinek nem jut eszébe egyetlen egyszer a feleségével színházba menni, vagy moziba menni, vagy egy kalapot venni, vagy egy pár cipőt venni, vagy egy bundát venni, vagy egy gyűrűt venni, vagy egy colliert venni! Vedd tudomásul, hogy elválok tőled, hogy holnap beadom a válópert, hogy nem élek veled együtt, hogy visszamegyek a mamához és ne merj hazajönni, mert úgy sem engedlek be és meghagytam a cselédeknek, hogy ha hazajössz, ne engedjenek be! Te nimand! *(Megfordul, kirobog, becsapja az ajtót, hogy reng belé az egész szoba.)*

(Szünet)

Fuchs (kimászik az íróasztal alól): Na, kinek van igaza?

Ügyész (kétségbeesetten, alétlan áll):

Fuchs: Na, tetszik látni már, hogy mi az egy feleség?

Ügyész (dadogva): Látom...

Fuchs: Ügye, hogy nekem volt igazam?

Ügyész: Igen! Magának! Igaza van!

Öljön meg!...

Fuchs: Azt nem!... Olyan jó ember nem vagyok!... Én inkább élve hagyom!... Az is elég magának!...

(Függöny)

BIZTOS GYÓGYMÓD

Anekdóta. Irta: **Halász Imre**

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV. ker., Bécsi uccá 1 szerezhető meg. Copyright 1930. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Szereplők: {
Az ember
Az asszony
Az orvos

(*Parasztszoba, három ajtó: jobbra, balra és hátsó falon. Az ablak a hátsó falon van.*)

I. JELENET

Az ember, Az asszony.

Asszony (paraszt szépség, erős, egészséges, pergőnyelvű): Mán pedig abbul nem lesz semmi. Mer ha én kora hajnali öt óraker talpon vagyok, oszt késő délig dógozok, nem fogok most még odaállni kendnek extra sütni-főzni! Ott van a finom, jó krumplileves, oszt ha még éhes, egyék rá szalonnát jóllakásig.

Ember (mindig flegmatikusán, fölényesen beszél, de nem nagy hangon; látszik, hogy az asszony az úr a háznál): Szalonna? Én megmondtam má' neked, hogy én ma túróscuszát akarok ebédelni. Túróscuszát, telföllel, töpörtyűvel.

Asszony: Mán pedig abbul nem eszik kend! Mer ha még dógozna! De reggeltől délig csak henyélni, iszogatni, pipázni, akkor oszt jó vóna enni a jó nagy ebédet, túróscuszát, azt folytatni előlről az egészszet, a henyeséget estélig.

Ember: A közmondás is azt mondja: nyugalom után jól esik a pihenés.

Asszony: De ha nem dógozik kend, ne is egyék. Még hogy túróscuszát... Főzők én, de tudja-é mikor? A Bodri kutya nevenapján.

Ember: No, most osztán má' előtet beszéltél, előgendő butaságot, hát aszondom, hogy húnyd be mán a szádat.

Asszony: Még maj' magától kérdezem: mikor beszéljek, mit beszéljek. A vóna jó. Akkor beszéllek, amikor énneköm jólesik. Ha meg kendnek

nem tetszik, ne hallgassa, ájjon a fejetetejire vagy odébb egy házzal, senki se tartsa vissza...

Ember: Hát csak beszélj! Úgyse tart mán sokáig. Egy óráig, két óráig vagy csak félig, tovább má' nem igön...

Asszony: Tovább má' nem igön? Osztán mér'? Talán tán meg akar ölni kend?

Ember: A nyavala. Nem cselekedök én ilyesmit, mer úgy tudom, hogy az rendőrileg tiltva van. Meg azut kár is vóna érted. Mer azér dógos, rendes személy vónál, kedvemre való, csak éppég egy haszontalan nagy bajod van: hogy fölöslegesen túlsokat karattyolsz, gágogsz, mint a lúd, méregbe gyössz, mint a pulyka. Hát gondotam, elhivatom má' egyszer hozzád a doktort, aki megvizsgáljon és aggyon be neked valami orvosságot a betegségöd ellen.

Asszony: Még hogy doktort énhozzám? Beleg a nehézség, nem én.

Ember (maggarázón): Mer én úgy gondoltam: minden ellen van orvosság, fejfájás, meg influenza, meg mindön kis piszlicsár betögség ellen, hát biztosan köll lenni olyan nagyobbfajta kórság ellen is, amiben te leledzöl. Hát azér izentem én ma reggöl a járásbéli kördoktornak, hogy gyűjjék hát el, oszt aggya meg a zelegségöndnek a kel'ő retorzióját.

Asszony: Még hogy a kördoktort énhozzám...

Ember: Mér? Jó doktor a. Tudod, hogy az elmúlt héten, mikor olyan veszett hidegrázásom volt, adolt egy orvosságot, oszt bé se vettem, mégis meggyógyultam. Hát még ha bévettem vóna. Kitünő egy jó doktor a. A

komanak a mutkor beteg lett a lova, oszt a lódoktor nem vót odahaza, hát a kördoktorl hittla el hette. Oszt bizon hogy meggyógyította ú a lovat is. Hát azér gondótam, hogy téged is csak meg tud maj' gyógyítani.

Asszony: No, most már elég volt, hallja-e! Én csak annyit mondok, hogy be ne merjen ide gyünni az a doktor, mer kihajftom kenddel együtt... Fogom ezt a furkósbotot (*felveszi a botot az ágy mellől*), nekimegyek abba a szent pillanatba, ahogy belép a küszöbön, oszt úgy kiverem, csak ide merészelje betenni a patáját...

II. JELENET

Voltak, az orvos.

Orvos (jön a hátsó ajtón): Adjon Isten jó napot.

Ember: Adjon Isten, doktor úr.

Asszony (háta mögé dugta a botot, most hátról az ágy felé, hogy visszategye a helyére. Kis szünet után ő is köszön, megszelidülve): Adjon Isten!

Orvos: No, mi baj? Látom, hogy már jobban van, András bátyám. Bevette az orvosságot? Használt?

Ember: Hát használni használt, de bévenni nem vettem bé. Mer hogy azt mondta a doktor úr, hogy egy késhegynyivel kell bévenni. Nekünk pedig mindösszesen csak egy ké-sünk van, jelönleg az is a köszörüs-nél. Oszt nem tudtuk jó lesz-e kánállal is?

Orvos (fejét csóválja, bosszankodva): Most talán azért hívott, hogy ezt megkérdezze, mi?

Ember: Sokkal nagyobb baj van itten, doktor úr. Beteg az asszony!

Asszony: Beteg a nyavala! (*Veszedelesen pergő nyelvel*): Csak nem hagyja hát abba ezt a marhaságot? Ezér bolondítja ide a doktortl tiz mérföld messziről? Kend beteg, tudja-é, meg az öregapja!

Ember (az orvoshoz): Most trudukájja magát. Legalább lássa a doktor úr.

(*Az asszonyhoz*): Az öregapámnak meg hagyjal békét, mer a nem vót beteg sose. (*Az orvoshoz*): Hát, doktor úr, tessék tán elsőbben is megvizsgálni az asszonyt, oszt folyamalba tenni a retorzijót.

Asszony: Megvizsgálni engöm? Abból osztán nem lesz semmi. Nem nyúlt énhozzám eddig se senki doktora, ezután se fog. Itthagynom kendteket, oszt vizsgálgassák egymást, ha tesszik, vén bolondok. (*El a bal ajtón, becsapja az ajtót.*)

III. JELENET

Az ember, az orvos

Ember: No, most már statálhatla, doktor úr, a betögséget.

Orvos: Nézze, beszéljen magyarul, hogy minek hívott ide engem? Egyáltalán, minek használ maga idegen szavakat?

Ember: Kell a tekintél kedvéért, hogy lássa az asszony, hogy úrral van dóga. Ami pedig a betögség lényeges részét illeti, gondolom, nem is köll sokat magyarázni a doktor úrnak, a doktor úr is házasesbör, hát tudja hazulról, mi az, mikor egy büdös fehérnép kítátja a száját, oszt elkezd karattyolni. Hát olyan orvosságot tesszen nekem adni, ami az asszonynak azt a dühös indulttyát lecsillapittya.

Orvos (dühösen): Hát ember, bolond maga csakugyan! Ezért hívatott engem ide, ezért kellett nekem hatkilométeres utat megtennem?

Ember: Nono, hát azér doktor az úr, hogy gyüjjön, ha híjják.

Orvos: Nézze, most már elég volt, tartsa bolonddá az öregapját.

PURGO
CSOKOLADÉ
a hashajtók királya
2 erősségben készül:
felhők és gyermekek részére.

Ember: Micsoda, magának is az öreg-apánnal van baja? Elhallgasson, mer...!

Orvos: Maga beszél még? Fenyegetőzni mer? Buta paraszt! Úgy vágom pofon!

Ember: Azt szeretném én látni!

Orvos: Szerelné? No, hát akkor itt van! (Háromszor pofonveri.)

Ember: Ejnye, a mindenségít! Engem mert megütni az úr, engem, Czifra Nagy András? (Felkapja a furkósbotot.) Az Isten irgalmazza kennek!

Orvos (csak most ébred tudatára annak, mit csinált): Andris bátyám, Andris bátyám, álljon meg! Nem

képzeli tán, hogy magát megütötem?

Ember: Nem-é? Hát e' mi vót?

Orvos: Félreértette kend az intenciómat.

Ember: Már hogy mit?

Orvos: Az intenciómat. Félreértette. Mert hát én nem magát ütöttem meg az előbb, hanem átadtam az orvosságot, amit kért tőlem.

Ember: Az orvosságot?

Orvos: Azt hát. Konstatáltam a betegséget és átadtam magának az orvosságot. Három porciót. Ezt kell beadni az asszonynak, porciónként. Biztos, hogy használni fog.

Ember (kezdi megérteni, lassan elmosolyodik): Hát úgy gondolja az úr, hogy... Nohát, ravasz egy ember a doktor úr, bizonyos! (Egyre nagyobb elismeréssel): Hejnye, de szép esze van a doktor úrnak! Egyszóval, ha az asszony nagyon kitátja a száját, beadni neki egy porciót (mutatja) az... orvosságból!

Orvos: Azt hát!

Ember: Nohát, eszt rögvést kipróbálok!

Orvos: No csak ügyesen! Én meg most már sielek. (Veszi a kalapját.)

Ember: Nem addig van a' doktor úr. Nem engedem én innét el, amíg nem látom a végét a dolognak. Azér hát most szépen bemegy a doktor úr ide (jobb ajtó felé tereli) a kamrába, ott várja meg, amíg én az orvosságot kipróbálok.

Orvos: De András bátyám, nem tesz talán ilyet velem?

Ember: No csak befelé szaporán. (Betuszkolja a jobb ajtón, aztán kiált balra): Rozál, Rozál, gyere csak, hé!

IV. JELENET

Az ember, az asszony

Asszony (jön balról, paprikásan): Elment már az a halálmadár? Hát jól tette, hogy elkotródott, mer kihúzta vóna tülem. Oszt mit sütöttek ki hát a nagy lanácskozásba? Ha esöpp esze lett vóna annak az

Fizessen elő a

**MAGYAR
HIRLAP**_{ra}

A kiadóhivatal azonnal megküldi

ingyen a

JÖVŐ ÉVTIZED REGÉNYE

című páratlanul érdekes ajándékkönyvünket.

H. G. WELLS

világhírű író

havonta megjelenő

regényét a Magyar Hirlap előfizetői jelentős kedvezményes ár mellett rendelhetik meg kiadóhivatalunkban és igénybe vehetik dúsán felszerelt

könyvtárunkat is

Beiratkozás naponta dr. Langer Norbert könyvkereskedésében, Andrassy út 53 szám. Helyben telefonon útfán is megrendelheti a Magyar Hirlap-ot. Telefonszámok: 106-06, 218-47 és 236-86. Vidékről póstautalvánnyal vagy befizetési lappal.

Megrendelőcím:

Magyar Hirlap kiadóhivatala

VI, Aradi ucca 10

emberpusztítónak, megcsapta vóna párszor, amér ilyen bolond dologra idecsodíti.

Ember: Mán pedig nem úgy történt. A kördoktor úr statálta, hogy nyelv-béli túltengésben és közveszélyes epetrachomában szenvedől, orvos-ságot is rendelt, kitünöt, mit hama-rosan bé is fogok adagolni neköd, mer látom, hogy megín nagyon ki-nyílt a csőröd.

Asszony: Hallja-é, most már elég le-gyen! Abbahagyja kend ezt a bo-londériát, mer ha én egyszer vélet-lenségből ténylegesen szóra nyitom a szájam, idetrappol az egész falu. Oszt elmondom én nekik, milyen ember maga, Czifra-Nagy András, hogy csak lopja az Isten szép nap-ját, zabálja a sok jó kosztot, oszt jódógában nincs más gondja, mint engöm, szegény feleségét macerálni! Csúffá teszem egész világ előtt, ha maga orvoshoz mén, én meg ügy-védhöz és kipörölöm a házasságból.

Ember: Hallod-e? Megest csak azt mondom: húnyd bé a száz, elhall-gass mán!

Asszony: Dehogy is hallgatok! Kimon-dok én mindent, ami szívemen van, kimondom, hogy milen em-ber kend. Lusta, lajhár, részeges csirkekurgató!

Ember: Ezt nekem mondtad?...

Asszony: Mondok én még egyebet is. Mer ha mán belekezdtem, kimon-dom én azt is, hogy...

Ember: Halt! Megállni! Várj csak ki-csi! (Most egy pojon.) Na, most lehet folytatni...

Asszony (meredten bámul, vár, mint aki nem hiszi, hogy ez megtörtén-hetett): Mi vót e'? Megütött! Szent-séges atyám, Istenem, engem meg-ütött! Mőgcsapta a gyöngé arco-mat. Gazember kend! Durva pa-raszt. Megyek az ügyvédhez! Elég vót ebbő' mán, öt évig éltünk együtt csöndben, békességben, nem voll köztünk egy hangos szó se, viszály-kodás, veszőkedés se, oszt most egyszerre megütött.

Ember: Jól tettem. Ha pedig nem tud-nád, hát megmondom, hogy ez az

orvosság. E vót az első porció. De hogyha csend nem lesz, rend nem lesz, jön ám a második is.

Asszony: No, csak az kéne magának! Azt szeretném én látni!

Ember: Hát ha úgy szeretnéd, hát (most a második pojon) nesze! E vót a második porció.

Asszony (előbb még nem sirt, most hangosan elbőgi magát, leborul az ágyra).

(Kis szünet.)

Ember: (Csend.) Lám, lám, hát tudsz te még hallgatni is. E' mán igazán furcsa. Hát talán még túróscsuszát is tudsz te főzni? (Nincs válasz. Erélyesen): Tudsz, vagy nem tudsz?

Asszony (sírva): Tudok.

Ember: Tejfőllel?

Asszony: Tejfőllel.

Ember: Töpörtyűvel?

Asszony (egy utolsó felzokogással): Töpörtyűvel.

Ember: Akkor hát jól van. Eriggy a konyhába, oszt csináld azt a túrósc-

Ilyen életbiztosítási kötvényt kap a Pesti Napló minden előfizetője

esuszát. Ezentúl aztán ne legyen az a sok buta karattyolás, engedelmős, jó feleség legyél (vállára teszi a kezét, kissé magához öleli, melegebben), akkor azut nem lesz baj semmi! Így lesz minden?

Asszony: Így lesz. De egyet én is kérek magától. Kendre én nem haragszom, ha meg is csapott, hitős férjem, teheti, ha jól esik. De az a nyaválás kördoktor, annál nem jogos, hogy ilesmit tanácsolt ellenem. Annak szeretném én visszafizetni eztet.

Ember: No, maj' meglátom, mit tehetek az érdekedben. (*Jobb ajtót felnyitja:*) Doktor úr, kigyühet mán.

Asszony (*lassan el*).

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden írásához egy szelvény. Aki írásban akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcímezett, felbélyegezett borítékot és írasonként 2—2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

W. I., Vörösmarty uca. Nagyon intelligens. Sokat foglalkozik elvont problémákkal s a szellemi munka kissé kifárasztotta. Finomlelkű, fanatikusa az igazságosságnak és megértésnek. Alaptermészeténél fogva szélsőséges és szenvedélyes, de nagyon vigyáz, hogy ezek a tulajdonságai ne dominálhassanak benne. Külső események helyes megítélése iránt különösen fejlett érzéke van s ezért nagyon jól kihasználhatná a közvélemény ingadozásait Jó emberismerő. Véleménye kifejtésére, mások meggyőződésére könnyen talál megfelelő formát.

B. A., Szeged. Önmagát igen sokra tartja s nagyon haragszik, ha nem a legteljesebb elragadtatással veszik körül. Sok apró kedvtelése van, amelyekhez erősen ragaszkodik s amelyek sokak szemében különönek tüntetik fel. Meglehetősen türelmetlen, befolyásolhatatlan természet.

A kis vadóc. De nagyon közel furakodott az Uristenhez, amikor a hiúságot osztogatta! De apró hibái mellett meg van az a

V. JELENET

Az ember, az orvos

Orvos (*kissé gyűrött állapotban jobbról*): Csakhogy kiengedett már ebből a kamrából. Hát beadta az orvos-ságot? Aztán használt-e?

Ember: Használt bizony. Az első porciónál még nem igón észleltem javuló kendenciát, de a második porció után rohamosan beállott a gyógyhatás!

Orvos: Na és a harmadik?

Ember: A harmadik porcióra mán nem is vót szükség, hát azt vissza is adom. (*Hirtelen hatalmasan pofonütö az orvost.*)

(FÜGGÖNY)

jó tulajdonsága, hogy hallgat a jóakarató figyelmeztetésre és szeretné, ha mindenki meg lehetne elégedve vele.

Szorgalom. Könnyen befolyásolható. Nem helyez kellő súlyt arra, hogy rendezett és világos életkörülményei legyenek. Úgyes, alkalmazkodóképessége elég fejlett, könnyen feltalálja magát. Próbálja ellenállóképességét rendszeresen fejleszteni.

Remény. Kissé nehézkes. Elvhu és nem befolyásolható. Megkívánja, hogy környezete hozzá alkalmazkodjék. Nagyon szigorú, takarékos, körültekintő egyéniség.

Mária Magdolna 1930. Nagyon fejlődés-képes, intelligens, gondolkodó egyéniség. Van érzéke a praktikus kérdések iránt s ha ugyanennyi aktivitás is volna benne, sok férfi elbujhatna mögötte. Zárkózott, nehezen megközelíthető és lényegében az egyszülétre beállított egyéniség. Gondos. Ha valami határozott cél van előtte, nagy erőfeszítésre képes. Szívből kívánom, hogy hamarosan találjon célt, amely érdemesnek látszik arra, hogy képességeit a szolgálatába állítsa, mert egyedül ez hozhatná meg az óhajtott belső harmóniát.

Gesztenyeharna. Szerény, hamar beletörődik mindenbe, csakhogy elkerülje az ellentéteket. Sokat szenvedett s a megpróbáltatások kissé megkeményítették. Határozott egyéniség, mindig tudja mit akar.

Piramis. Sokat vár az élettől s azt reméli,

hogy eseményekben gazdag és változatos lesz a sorsa. Nincsen benne kalandvágy, de elég bátor ahhoz, hogy az ismeretlent se ijedjen meg. Ügyes, energikus és körültekintő.

Submissus. Még nagyon gyerekes és kiforratlan egyéniség. Jöndulatú, lelkiismeretes. Nagy alapossággal foglalkozik részletkérdésekkel, de nincs benne kezdeményezési erő és lendület. Nyugalmas, egyenletes életre vágyik.

Közömbös rajongó. Reális gondolkodású, érdekeire nagyon vigyáz. Rendszerető, következetes s nagyon fejlett felelősségérzése van. Önállósághoz szokott, de ha rá kerül a sor, hogy alkalmazkodnia kell, ez sem esik nehezére. Jól ismeri az életet, számol a lehetőségekkel és iparkodik eszt minden pillanatban az élete kérdéseinek helyes, józan megoldására felhasználni.

Tisza. Kissé erőszakos. Nagyon élénk fantáziája van s ez gyakran csalfa képeket fest elé. Nem bánik gazdaságosan energiájával s ezért gyakran kerül abba a kellemetlen helyzetbe, hogy szemrehányásokat kell tennie önmagának.

Reális. Szeret kicsit csipkelődni és sohasem gondol arra, hogy önmaga milyen érzékeny s hogy fáj, ha valaki nem a legteljesebb jóindulattal viselkedik iránta. Alapjában véve jószívű, áldozatkész és szívesen alkalmazkodik, ha nálánál erősebb egyéniséggel áll szemben.

Mért akar feledni már. Női írás: Nagyon fegyelmezett, szigorú ellenőrzés alatt tartja még a gondolatait is. Nem igen tud őszinte és közvetlen lenni, annyira megszokta, hogy egy fallal vegye körül magát. Türelmes, ügyes, bizalmatlan. Férfiírást: Korrekt gondolkodású, kiegyensúlyozott egyéniség. Szenvedélymentes. Komoly s csak magas etikai követelményeinek megfelelő emberek bírhatják rokonszenvét. Intelligens, sokat tanult és a szellemi élet igen fontos számára. Külsőséges céljai és vágyai nincsenek. Állhatatos, következetes, megelégedésre, harmónikus életre predesztinált egyéniség.

Jövendő 25. Nagy hajlandóság van benne az önfeláldozásra és így könnyen megeshetik, hogy kihasználják ezt a készségét. Jölelkű. Meglehetősen kíváncsi természet.

Goól. Jókedélyű, megelégedésre hajlamos egyéniség. Nincsenek nagy vágyai és minden kis örömet meg tud becsülni. Külsőségekkel nem sokat törődik. Kiegyensúlyozott, egyenletes természet, aki nagyon jól megfér mindenkivel és ezért közkedveit-ségnek örvend.

Kíváncsi ergo 7. Kérem szíves türelmet míg sorra kerül.

Marianne 47. Gyenge akaratú, hamar feladja a küzdelmet, mert nem szoktatta magát nagy erőfeszítésekhez. Hiúsága nem lényéből fakad, környezete váltotta ki és sokkal megelégedettebb lenne, ha sikerülne leküzdenie.

Kálmán 21. Menyasszonyának erélyes vezetésre van szüksége, mert több benne a makacsság, mint az akaraterő. Elnézéssel

és engedékenységgel nem sokra fog menni. Ön nagyon hiszekény és megrögzött optimista s ez a nevelés szempontjából nem éppen üdvös. Menyasszonyában sok jó haljam van, ki kell ezeket hámozni belőle s meggyőzni arról, hogy maradandó értékeket kell keresnie az életben, amelyekért áldozatokat is érdemes hozni. Kívánatos lenne, hogy ez sikerüljön önnel mindkettőjük érdekében, de különösen menyasszonya érdekében, aki nagyon diszharmonikusnak, nyugtalannak, célvesztettnek látszik.

Sz. F. Szerény, csendes természet. Nagyon tapintatos, jóindulatú és mély érzésű.

Mária asszony 13. Érzékeny, kifinomodott egyéniség. Nagyon sokat szenvedett s nincs benne elég objektivitás ahhoz, hogy mindig világosan felismerje a helyzetet, amelyben él. Ezért igazságtalan szemrehányásokkal is gyötri magát, magában keresi a hibát akkor is, amikor másban kellene keresnie. Fegyelmezett, tapintatos, tud lemondani és semmilyen szempontból sem könnyelmű.

Nagykörös, január 12. Szeles, nagyon hirtelen határoz és így gyakran elhamarkodja a dolgokat. Kevés érdeklődés van benne mások iránt s ezt önzésként magyarázzák az emberek, noha csak azért van így, mert nagyon el van foglalva önmagával. Élénk fantáziájú, nagyon temperamentumos. Túlzásokra hajló.

Pásztortűz. Túlzottan fegyelmezett s ezáltal elvesztette közvetlenségét. Ügyes, rendszerető. Szokásaihoz nagyon ragaszkodik. Egyenletes, nyugodt kedélyű.

Walkür. Nemes gondolkodású, nagyon elnéző másokkal szemben, de önmagát erősen kritizálja. Cselekedeteit ösztönei és érzelmei határozzák meg. Meleg szívű, nőies és áldozatkész.

Stambul. Különcködésre hajlamos. Nagyon erős egyéniség, nem befolyásolható és mindenkor a saját meggyőződése szerint cselekszik. Harmónikus. Mások véleményével nem törődik. Szereti a csendet, magányt, befelé való életet.

Fekete hajú Etelka. Nagyon félnék. Sokszor ok nélkül is megbántottnak, háttérbe szorítottnak érzi magát. Féln az élettől, mert úgy érzi, hogy nincs ereje megküzdeni a nehézségekkel. Sokkal megelégedettebb volna, ha utat engedne jókedvének és nem hallgattatná el vágyait. Ne feledje el: Aki mer, az nyer!

Vidéki kislány. Könnyen befolyásolható. Nagyon egészséges életőstönei vannak s ez mindenkor keresztülsegíti szomorúságain, amelyeknek rövid időre teljes lélekkel átadja magát. Szeret másoknak imponálni és ezért sokat ad külsőségeknek.

Gyáva. Nagyon óvatos. Bizalmatlan és sokszor nehezíti meg életét felesleges gondokkal. Szeret dolgozni, de kerül a nagy felelősséget. Érdekeire vigyáz.

Clili. Barátságos, kedves kedélyű, jókedvű fiatal hölgy. Sok gyerekség, felelőtlenység van benne s nem szabad tőle mást várni. Hálás szívű.

S. Sz. V.

Szerkesztői üzenetek

Olvasóink napról-napra tömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levéltrő egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „*Délibáb*” Kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dobány uca 12. Felvilágosítást kérek.

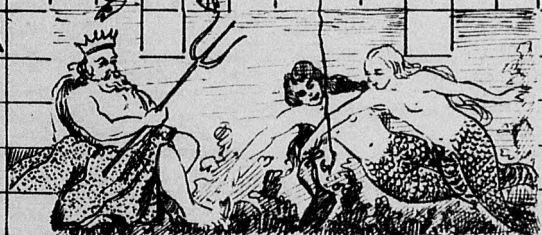
Akácillat. Berczy Géza 28 éves, Várkonyi Mihály 39 éves, Sziklay Jenő 42 éves. — **Egy alföldi olvasó.** Odry Árpád nőtlen, Cselényi József felesége: Dreszmann Frici, Hegedűs Tiboré: Horváth Éva. — **René Sz.** A „Hindu síremlék” című filmben a mérnök szerepét Olaf Föns alakította. Az angol: Paul Richter. Putty Lia. A filmet hét év előtt mutatták be, nem hisszük tehát, hogy felújítják. — **Színésznőjelölt.** Odry Árpád címe: Rudolf tér 6 szám. — A „*Délibáb*” egy új olvasója, **Szeged.** Köszönjük a szíves elismerő sorokat, reméljük, hogy a jövőben is kiérdemeljük azt. Színi akadémia, Rákóczi út 21. Színészegyesület iskolája: Lipót körút 1. Forduljon közvetlenül a vezetőségekhez. Nő 16, férfi 18 éves korában iratkozhat be. — **Varieté.** 32 éves, 174 cm. magas. Nőtlen. Jelenleg Londonban filmezik. Elsőrangú filmszínésznek tartjuk. Abban a szerepkörben, amelyet betölt, utólérhetetlen. Címe: London W., Honders Road 31. — **Vitatkozók.** A kérdezett filmben Ronald Colman-nak nem volt partnernője, mert ő ebben a filmben feláldozza magát testvéérért. A filmben Bánky Vilma nem szerepelt. — **Zsazsa 13.** Hans Stüwe 33 éves, Riccardo Cortez 31 éves, Petrovics Szvetiszláv tud magyarul. Bánky Vilma — egyelőre — nem jön Budapestre. Alkalmilag közölni fogjuk a filmszínész fényképét. — **Abbaziai hajnal.** Lukács Pál címe: Paramount—Famous—Lasky-Studios, 5451 Marathon Street, Hollywood, California, Palló Imre megnősült, Babocsay Erzsi nem ment férjhez, legutóbb a Városi Színházban játszott. **Bolváry Géza** címe: Bolváry Zahn Géza, Berlin, F. P. S. Film, S.W. 48. Friedrichstrasse 224. — „*Délibáb*”-olvasó. Az említett filmben John Gilbert nem alakít papot és a filmben nincsenek sztrájkjelenetek. — **Temesvár 23.** Nem hinnénk, hogy Hans Stüwe azonos lenne az ön legjobb

barátjával. 1897 május 14-én, Mecklenburgban született. Német származású, előbb operaénekes volt, majd a filmhez került. Teljes címe: Berlin, Hallensee, Paulsbornerstrasse 9. — **B. J. P.** 1. Nem közölhető. 2. Már megszűnt. 3. Főherceg Sándor uca 7. 4. Pásztor Béla, Személynök uca 9—11. 5. Ujság szerkesztősége, Aradi uca 8. — **Manton.** Sajnáljuk, de levele nemérkezett be hozzánk. Ismételte meg kérését, készséggel állunk rendelkezésére. — **Bibor.** Küldjön felbélyegzett válaszborítékot, mert kommitikusunk csakis levélben ad felvilágosítást. Lehet. — **Gyorsaság.** Levélét továbbítottuk a művészhez. Nem kell. Rövidesen kap választ. — **Puki.** A művésznő nem vált el a férjétől. Vendégszereplő körútján rendszerint ő is elkíséri. Nem felel meg a valóságnak. A kérdzett operaénekesnő haja természetes szőke. — **Csak 6!** Willy Fritsch nőtlen és megnyugtatóra közöljük, hogy egyelőre nincsen szándékában nősülni. Címe: Berlin-Charlottenburg, Kaiserdamm 95. — **Egy mezőkövesdi előfizető.** Nem tudjuk, hogy melyikről ír, mert sok ilyen című van forgalomban. — **Gyöngyös 19.** Ha a fiatalember kijelentette, hogy eszeágában sincs a nősülés, a helyesebb, ha tudtára adják, hogy ne járjon kislányuk után. A Duncannővérek Hollywoodban filmeznek, de varietékben is fellépnek. Az említett művész már régen visszavonult a filmezéstől és csak színpadon szerepel. — **Nina.** Brigitte Helm asszony. Haja szőke, szeme zöldes. Címe: Berlin, Dahlem im Winkel 5. — **Piros rózsza.** Az említett művész már nem tagja a Király Színháznak. Szó van róla, hogy esetleg ősszel visszaszerződik. Még nem történt meg. A művésznő külföldi útja még bizonytalan, de valószínűleg utazik. Alkalmilag közölni fogjuk. Asszony, gyermektelen. — **Vágyódó kislány.** Terve keresztülvitelének sok akadályja van. Irja meg a pontos címét, levélben részletesen válaszolunk. Mellékeljen felbélyegzett és megcímezett válaszborítékot. — **Próba szerencse.** Kis darabja nagyon kedves, de olyan naiv, hogy előadni nem lehet. Olvasson és tanuljon sokat. — **Ius.** Elutazott. — **D. Mária, Szeged.** Már nincs Pesten. — **Delibáb.** Ilyen hosszú szöveget itt nem közölhetünk. Küldjön be válaszlevegét és levélben megadjuk,

Kis fejtörő – nagyoknak

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12/a	13	14	15	16	17
18							19				20					
21				22			23			24			25			
26							27		28			29				
30				31		32	33		34			35				
36				37		38		39	40		41				42	
43					44	45		46	47					48		
49					50		51		52				53			
54					55			56		57						
58			59					60	61		62					
63							64			65				66		
67												68	69			
70													72			75
73													74			
76													78			
79													80			

Vízszintes sorok: 1. A nyíl irányában haladva időszéri népdal kezdetét kapjuk 18. Ilyen természet kell a halászathoz 19. Német tagadószócska 20. Nem fellelé 21. Csökkeftésnél fontos 22. Ürmérték mássalhangzói 23. Hal 24. Hal 25. Szarvasfajta 26. Épület része 27. Nem önála 29. Nem kicsi 30. Szigény embert húzza 31. Ide is mennek halászni 34. Ül 36. Kalap márka 38. Bece női név 40. Hal 42. Rag 43. Szóharcot

folytat 46. Balkánhoz tartozik 48. Állati hulló 49. Rangjelzés 50. Ékezetes nép 52. Lucifer 53. Helyet változtat 54. Ver 55. Dühös kocsis teszi 57. Egési termék 58. Elmondják 60. A férfi sorsa 62. Kicsinyítő rag 63. Kártyajáték 64. Kötelkedő 66. Fordítva egyszerű gép 67. Igekötő 68. Nem ezen 70. Kis rezsoeske 72. Ketto 73. Kicsinyítő rag 74. Ceruza 76. Folyó neve 78. Állat 79. Test része 80. Rangmegkülömböztetés.

DR. MIKES LAJOS

Angol nyelvtana,

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítás alapú, vétele mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. — Ára bérmentve 70 fillér

DR. MIKES LAJOS

Német nyelvtana,

csekély fáradsággal, saját erejéből, szórakoztatva tanítja meg a német beszédre. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér

ÖNÜGYVÉD

tanácsadó a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiban. 80 oldal, díszes kötésben. Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér

MADACH IMRE
örökké népszerű, halhatatlan színműve

Az ember tragédiája

melyet jelenleg filmre is feldolgoznak, újra kapható. Ára fűzve, bérmentve 60 f.

Mindenember annyit ér,
ahány nyelvet tud.

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmas ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára bérmentve 70 fillér

A bűvészet könyve

Különféle bűvészmutatványokat tartalmazó könyv 400 ábrával. Ára kötve 5 pengő, portó 50 fillér.

MADEIRA ÉS
RICHELIEUX

Kézimunkakönyv

Ez a kézimunkakönyv Madeira- és Richelieu-mintákat tartalmaz, még pedig hetszáz szebbnél szebb rajzban. Ára bérmentve 1 pengő 30 fillér

BÉLYEG- ALBUM

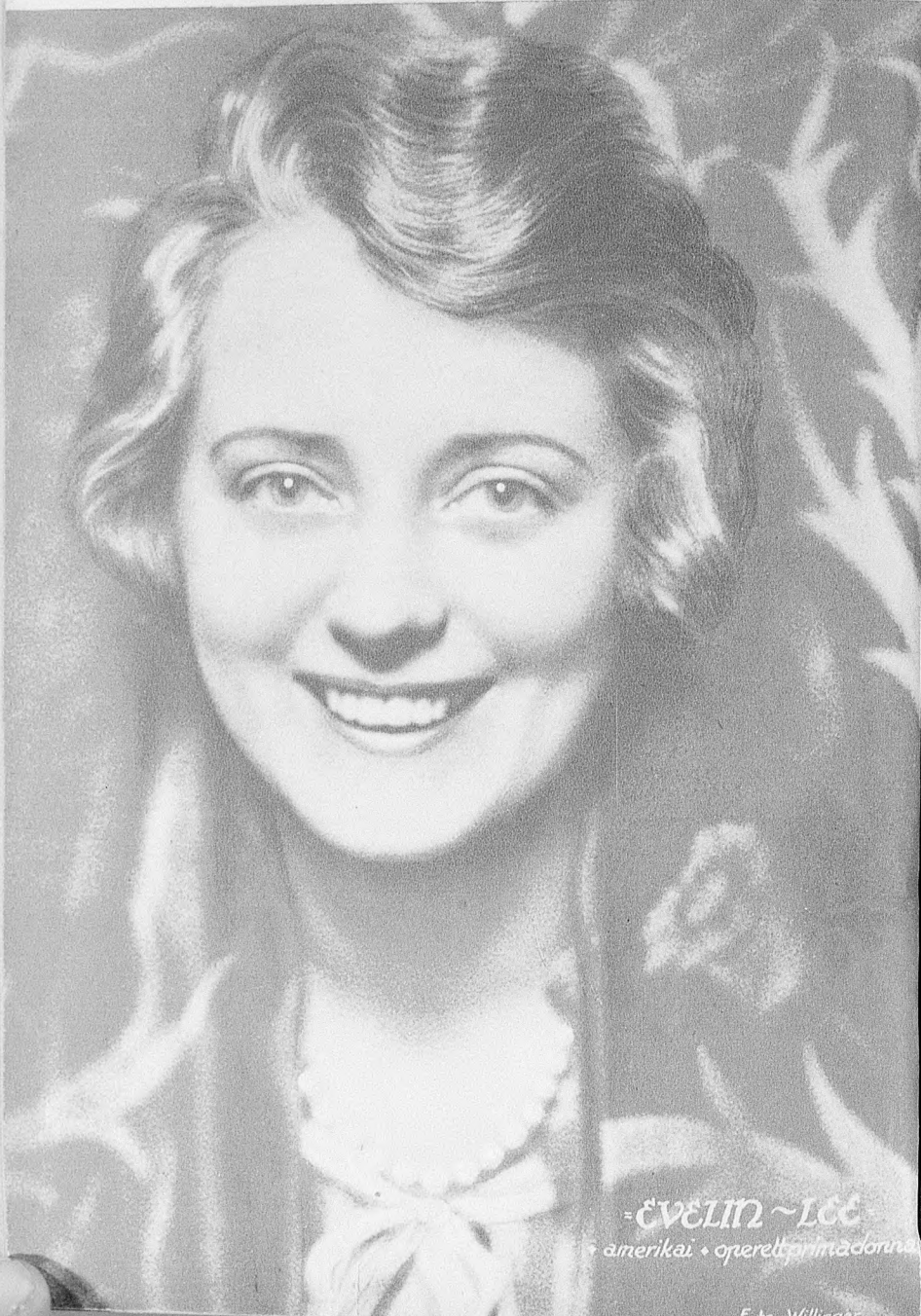
előrajzolt ábráival és órángú segítségével a kezdő gyűjtőknek. Ára 1 pengő, portó 20 fillér.

Szegedi szakácskönyv

több mint 300 recepttel, díszesen kötve, ára 3 pengő 40 fillér bérmentve

Az itt felsorolt művek kaphatók a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány utca 12 alatt és minden könyvkereskedésben. Utánvételos küldésnél minden mű 50 fillérrel drágább!

Délibáb

- EVELIN - LEE -
amerikai • operettérmadonna

Foto: Willinger

30
FILLÉ

BUDAPEST,